

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om försäkringsbolag och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om försäkringsbolag, lagen om utländska försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar skall ändras så att de anpassas till Europaparlamentets och rådets direktiv om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag samt till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG och 93/22/EEG i fråga om utbyte av information med tredje land.

Enligt direktivet om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag skall endast de behöriga myndigheterna i hemlandet ha rätt att besluta om rekonstruktionsåtgärder och inledande av likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Med hemland avses i direktivet den medlemsstat där ett försäkringsföretag har auktoriserats. I enlighet med principen om hemland föreslås i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar bli bestämt att endast finska myndigheter skall besluta om sådana tillsynsåtgärder i finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar som kan klassificeras som rekonstruktionsåtgärder samt om likvidation och konkurs. De finska bestämmelserna om likvidation och konkurs skall tillämpas på rekonstruktion och likvidation beträffande alla representationer inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

På motsvarande sätt föreslås i lagen om utländska försäkringsbolag bli bestämt att ett beslut enligt lagstiftningen i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat om att vidta rekonstruktionsåtgärder eller inleda ett likvidationsförfarande som gäller bolaget skall träda i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i bolagets hemstat. Detta gäller även de representationer som ett utländskt EES-försäkringsbolag har i Finland.

Det föreslås att lagarna kompletteras med

bestämmelser om att beslut om rekonstruktionsåtgärder, likvidation och konkurs skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och med bestämmelser om att tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater skall underrättas. Dessutom intas bestämmelser om information till kända borgenärer och om underrättelsens språk och form samt om borgenärernas rätt att meddela sina fordringar och framföra synpunkter gällande fordringar.

Det föreslås att regleringen av förmånsrätt för försäkringsfordringar ändras så att vid likvidation och konkurs skall försäkringsfordringar ha förmånsrätt till försäkringsföretagets alla tillgångar i förhållande till övriga fordringar. Före denna förmånsrätt går endast fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidations- och konkursförfarandet.

I lagen föreslås ett nytt 15 a kap. med bestämmelser om tillämplig lag i enlighet med direktivet. Enligt huvudregeln om tillämplig lag skall lagen i det hemland som inlett förfarandet tillämpas på rekonstruktions- och likvidationsförfaranden. Vissa undantag från huvudregeln har dock gjorts till fromma för lagen i någon annan stat. Undantagen gäller tillämplig lag i fråga om bl.a. vissa avtal och rättigheter, sakrättsliga frågor för tredje man, den reglerade marknaden och pågående rättegångar.

De nya bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag gällande information till borgenärerna, lika behandling av borgenärerna, förmånsrätt för försäkringsfordringar och lagvalsbestämmelser skall också tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

I lagen om försäkringsbolag, lagen om utländska försäkringsbolag, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar föreslås preciseringar av innehållet i sak och av bestämmelserna om förfaringsätt i fråga om förbud att överlåta

och pantsätta egendom.

Till lagarna fogas bestämmelser som utvidgar social- och hälsovårdsministeriets och Försäkringsinspektionens rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till andra myndigheter i tredje land än de myndigheter som övervakar försäkringsverksamheten och finansmarknaden.

I lagarna föreslås vissa ändringar som för-
anleds av lagstiftningen om aktiebolag och

grundlagen, t.ex. bestämmelserna om domstolens rätt att förordna att ett försäkringsbolag och en försäkringsförening skall träda i likvidation och upphävande av förfarandet för hörande av sakkunniga.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	3
ALLMÄN MOTIVERING	5
1. Nuläge	5
1.1. Lagstiftning	5
1.2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag	8
1.3. Europaparlamentets och rådet direktiv 2000/64/EG om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG och 93/22/EEG i fråga om utbyte av information med tredje land	10
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	10
2.1. Mål och medel	10
2.2. De viktigaste förslagen	10
3. Propositionens verkningar	12
4. Beredningen av propositionen	12
4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	12
4.2. Remissutlåtanden	12
DETALJMOTIVERING	13
1. Lagförslag	13
1.1. Lag om försäkringsbolag	13
1 kap. Allmänna stadganden	13
10 kap. Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld	13
12 kap. Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar	13
14 kap. Tillsynen över försäkringsbolag	13
15 kap. Likvidation och konkurs	20
15 a kap. Lagvalsbestämmelser som skall iakttas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet	33
16 kap. Fusion och inlösen av minoritetsaktier	38
18 kap. Särskilda stadganden	38
1.2. Lag om utländska försäkringsbolag	39
1.3. Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag	43
1.4. Lag om försäkringsföreningar	44
12 kap. Tillsynen över försäkringsföreningarna	44
13 kap. Likvidation och konkurs	44
14 kap. Fusion	53
16 kap. Särskilda stadganden	53
2. Ikraftträdande	54
LAGFÖRSLAGEN	54

om ändring av lagen om försäkringsbolag	54
om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag.....	69
om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	75
om ändring av lagen om försäkringsföreningar	76
BILAGA	85
PARALLELLTEXTER	85
om ändring av lagen om försäkringsbolag	85
om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag.....	95
om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	103
om ändring av lagen om försäkringsföreningar	105

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning

I Finland regleras finska och utländska försäkringsbolag av egna lagar.

Lagen om försäkringsbolag (1062/1979) är en associationsrättslig författning som innehåller bestämmelser om finska försäkringsbolags verksamhet. Vad bolagsformen beträffar kan finska försäkringsbolag vara försäkringsaktiebolag eller ömsesidiga försäkringsbolag. Enligt lagen om försäkringsbolag skall också lagen om aktiebolag (734/1978) och lagen angående införande av lagen om aktiebolag (735/1978) tillämpas på både ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsaktiebolag så som därom bestäms i lagen om försäkringsbolag. I dag baserar lagstiftningen sig på både den reglering som föranleds av nationella särdrag och lagstiftningen om försäkringsverksamheten i Europeiska unionen (EU).

Direktiven om försäkringsverksamheten i EU har avreglerat tillhandahållandet av försäkringstjänster inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt delvis harmoniserat medlemsländernas lagstiftning om försäkringsverksamhet. De viktigaste direktiven är rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse (79/267/EEG) (första livförsäkringsdirektivet), rådets direktiv 92/96/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet), rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (73/239/EEG) (första skadeförsäkringsdirektivet) och rådets direktiv 92/49/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje skadeförsäkringsdirektivet). År 2002 sammanfördes livförsäkringsdirektiven till

ett direktiv genom Europaparlamentets och rådets direktiv om livförsäkring (2002/83/EG). Direktiven innehåller bl.a. krav på auktorisation, minimikapital, solvens och täckning av ansvarsskulden samt bestämmelser om inrättande av agenturer eller filialer och gränsöverskridande försäljning. Direktiven har införlivats i lagstiftningen i Finland huvudsakligen genom lagarna 752/1993 och 389/1995. Allmänt taget faller inte lagstadgad socialförsäkring inom tillämpningsområdet för direktiven om försäkringsverksamheten i EU.

I lagen om försäkringsbolag finns bestämmelser om försäkringsbolags bildande, koncession, delägarskap, ledning och förvaltning, revision och bokslut, solvenskrav, livförsäkring, tillsyn över försäkringsbolag samt likvidation, upplösning, fusion och överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Enligt lagen om försäkringsbolag får endast försäkringsbolag bedriva försäkringsrörelse i Finland, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag. Med andra lagar avses här är bl.a. lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) och lagen om försäkringsföreningar (1250/1987).

I ovan nämnda direktiv förutsätts att försäkringsbolag som bedriver försäkringsrörelse skall ha auktorisation för sin verksamhet. Enligt direktiven beviljas auktorisation av en myndighet i bolagets hemland. Auktorisation skall beviljas för hela EES-området och endast bolag som uteslutande bedriver försäkringsverksamhet. Den avreglering av tillhandahållandet av försäkringstjänster inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som följt av de tredje liv- och skadeförsäkringsdirektiven innebär att i Finland kan försäkringsrörelse bedrivas förutom av finska försäkringsbolag även av försäkringsbolag som bildats och beviljats auktorisation i en annan EES-stat. Dessa kan antingen inrätta en filial i Finland eller bedriva försäkringsrörelse på basis av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster innebär att försäkringsbolag utan att inrätta någon filial, agentur eller annat fast driftställe kan tillhandahålla sina

tjänster direkt över gränserna och försäkra objekt i andra länder eller ingå försäkringsavtal med medborgare eller företag i en annan medlemsstat. För att få tillträde till marknaden behöver bolagen således inte söka auktorisation särskilt i varje land. När koncession beviljas får inte s.k. behovsprövning tillämpas. I Finland beviljas försäkringsbolagen koncession av social- och hälsovårdsministeriet.

I de tredje liv- och skadeförsäkringsdirektiven har tillägnats en princip om att tillsynen över försäkringsföretagens ekonomi uteslutande faller inom hemlandets behörighet. Tillsynen omfattar även tillsyn över sådan verksamhet som ett företag bedriver i en annan medlemsstat via filialer eller på basis av fritt tillhandahållande av tjänster. Tillsyn från hemlandet syftar till att undvika flerdubbel och eventuellt motstridig tillsyn. I Finland sköter Försäkringsinspektionen tillsynen över och inspektionen av försäkringsbolagen.

För tillsynen skall försäkringsbolaget tillstå Försäkringsinspektionen uppgifter och utredningar om bolagets ekonomiska ställning. Försäkringsinspektionen har också rätt att granska ett försäkringsbolags och dess dottersamfunds rörelse och övriga verksamhet. Om Försäkringsinspektionen upptäcker att ett försäkringsbolag inte iakttar lag, bestämmelser eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen om försäkringsbolag eller god försäkringssed, kan inspektionen ge bolaget en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta det förfarande som inspektionen anser vara felaktigt. I undantagsfall kan Försäkringsinspektionen omhänderta egendom som bolaget förfogar över eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om bolagets koncession har återkallats, om bolaget inte uppfyller kraven på täckning av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller om bolaget inte uppfyller de fastställda kraven på bolagets verksamhetskapital eller eget kapital. Samma tillsynsförfarande föreskrivs också i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om utländska försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar. Vid behov kan Försäkringsinspektionen också förbjuda bolaget att bevilja nya försäkringar och social- och häl-

sovårdsministeriet kan återkalla bolagets koncession.

I 14 kap. lagen om försäkringsbolag föreskrivs ett förfarande för hörande av sakkunniga, vilket social- och hälsovårdsministeriet skall verkställa före beslut om förslag till ändring av lagstiftningen om försäkringsbolag eller om föreskrifter av ministeriet. Sakkunnigorganet tillsätts av social- och hälsovårdsministeriet och består av fem sakkunniga och deras personliga suppleanter, vilka väljs på framställning av Finska Försäkringsbolagens Centralförbund.

Bestämmelserna om likvidation och upplösning i lagen om aktiebolag tillämpas inte på försäkringsbolag, utan bestämmelser om detta finns i 15 kap. lagen om försäkringsbolag. Till följd av försäkringsverksamhetens särdrag avviker regleringen till vissa delar från den allmänna bolagsrätten. Enligt lagen om försäkringsbolag är huvudregeln att ett försäkringsbolag träder i likvidation och skall upplösas, om dess koncession har återkallats. I lagen finns dessutom bestämmelser om obligatorisk och frivillig likvidation av försäkringsbolag. Obligatorisk likvidation hör samman med bolagets solvensställning. Ett försäkringsbolag skall träda i likvidation och upplösas, om bolaget inte uppfyller de minimikrav som i 11 kap. ställs på verksamhetskapitalet. Beslut om att bolaget skall träda i likvidation fattas av bolagsstämman. Fattar bolagsstämman inte detta beslut, skall Försäkringsinspektionen förordna att bolaget träder i likvidation. Bolagsstämman utser likvidatorer i stället för styrelse, verkställande direktör och eventuellt förvaltningsråd i ett försäkringsbolag som trätt i likvidation.

I 15 kap. lagen om försäkringsbolag finns bestämmelser om förmånsrätt till försäkringsbolaget tillgångar för försäkringstagarna och innehavarna av försäkringsfordringar. Bestämmelserna har utfärdats för att skydda de försäkrades intressen. När ett försäkringsbolag har trätt i likvidation, har enligt lagen de som tagit livförsäkring, med undantag av sådana för högst tio år tagna tilläggsförsäkringar som avses i livförsäkringsklass 1 c, eller för längre tid än tio år gällande skadeförsäkring, för sin andel i premieansvaret gemensamt samma förmånsrätt till bolagets tillgångar som innehavare av handfången

pant.

Motsvarande förmånsrätt har innehavare av sådan av annat försäkringsavtal än återförsäkringsavtal härflytande fordran för vilken ansvarigheten skall bokföras såsom ersättningsansvar, förutsatt att fordran, om den inte grundar sig på livförsäkring, med undantag av sådana för högst tio år tecknade tilläggsförsäkringar som avses i livförsäkringsklass 1 c, eller för längre tid än tio år gällande annan personförsäkring, har uppstått inom två månader från den dag då likvidationen började.

Regleringen av förmånsrätt för försäkringstagarna försämrar inte den förmånsrätt som tillkommer innehavaren av en handpant eller i egendom beviljad inteckning.

Lagen om försäkringsbolag innehåller också bestämmelser om ett s.k. särskilt administrationsbo, vilka inte finns någon annanstans i gemenskapsrätten. De tillgångar som motsvarar bolagets försäkringstekniska ansvarsskuld hör enligt lagen till ett särskilt administrationsbo. Till detta skall överföras ett så stort belopp av bolagets övriga tillgångar att det särskilda administrationsboets tillgångar motsvarar ansvarsskulden för förmånsberättigade försäkringar och de beräknade likvidationskostnaderna. Till det särskilda administrationsboet överförs de rättigheter och skyldigheter för försäkringstagarna som föranleds av livförsäkringar, med undantag av sådana för högst tio år tecknade tilläggsförsäkringar som avses i livförsäkringsklass 1 c och av för längre tid än tio år gällande skadeförsäkring.

Försäkringsinspektionen har rätt att förordna att det särskilda administrationsboet skall undandras likvidatorernas förvaltning. Försäkringsinspektionen skall samtidigt utse en eller flera förrättningsmän att förvalta det särskilda administrationsboet. Enligt lagen skall det särskilda administrationsboets förvaltning försöka få till stånd en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat försäkringsbolag. Avsikten är att på bästa sätt försöka trygga de försäkrade förmånerna genom att bolagets försäkringsbestånd överförs till ett sunt försäkringsbolag.

Om överlåtelser av försäkringsbeståndet till ett annat försäkringsbolag misslyckas, kan Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt då försäkringarna upphör att vara i

kraft. Efter det skall det särskilda administrationsboets tillgångar avyttras och fördelas mellan dem som på grund av ett försäkringsavtal har rätt därtill. Tillgångarna fördelas i förhållande till andelarna i ansvarsskulden.

När det gäller lagstadgade försäkringar utdelas inte pengar till försäkringstagarna ur ett särskilt administrationsbo. Om ett arbetspensionsförsäkringsbolag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkring träder i likvidation, skall det särskilda administrationsboets tillgångar enligt lag användas för de kostnader som orsakas av att liknande pensionskydd ordnas i ett annat försäkringsbolag. Inte heller när det gäller lagstadgade skadeförsäkringar, dvs. försäkringar enligt trafikförsäkringslagen, patientskadelagen och lagen om olycksfallsförsäkring, delas tillgångarna ut i pengar, utan beståndet av försäkringar enligt dessa lagar och motsvarande tillgångar överförs från det särskilda administrationsboet till att förvaltas av trafikförsäkringscentralen, patientförsäkringsföreningen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund.

I lagen finns dessutom bestämmelser om likvidatorernas uppgifter och befogenheter, bokslut och revision, slutredovisning, fortsatt likvidation, avslutande av likvidation och konkurs i försäkringsbolag.

Likvidatorerna skall avträda försäkringsbolagets egendom till konkurs, om bolagets tillgångar inte förslår till betalning av skulderna. Beträffande konkurs i försäkringsbolag tillämpas den allmänna konkurslagstiftningen med de undantag som föreskrivs i lagen om försäkringsbolag. Under konkurs företräds bolaget såsom konkursgäldenär av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Bestämmelserna om förmånsrätt för försäkringsfordringarna och om särskilt administrationsbo tillämpas också på försäkringsbolag som försatts i konkurs. Försäkringsinspektionen skall förordna att ett särskilt administrationsbo skall avskiljas från konkursförvaltningen. Finns i det särskilda administrationsboet tillgångar efter det att likvidationen slutförts, skall dessa överlåtas till konkursboet.

Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) reglerar arbetspensionsförsä-

ringsbolagens verksamhet. Lagen innehåller endast särskilda bestämmelser om arbetspensionsförsäkringsbolag. Som bakgrundslag tillämpas lagen om försäkringsbolag och lagen om aktiebolag. Bestämmelserna om likvidation och upplösning i 15 kap. lagen om försäkringsbolag tillämpas också på arbetspensionsförsäkringsbolag. I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag finns specialbestämmelser om bl.a. arbetspensionsförsäkringsbolags bildande, ledning, ansvarsskuld, verksamhetskaptal, vinstutdelning samt ordnande av placeringsverksamheten. De direktiv som reglerar försäkringsverksamheten i Europeiska unionen tillämpas inte som tvingande på arbetspensionsförsäkringsbolagens verksamhet.

I lagen om försäkringsföreningar finns motsvarande associationsrättsliga bestämmelser beträffande försäkringsföreningar som i lagen om försäkringsbolag beträffande försäkringsbolag. Försäkringsföreningarna är rätt små, på delägarnas ömsesidiga ansvar baserade försäkringsanstalter vilkas verksamhetsområde omfattar högst 40 kommuner inom ett enhetligt område eller som enbart bedriver försäkring av fiskerimateriel. Föreningarna bedriver skadeförsäkringsverksamhet. Föreningarna har uttryckligen förbjudits att bedriva livförsäkring, lagstadgad försäkring, försäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 och försäkring för längre tid än tio år. I 13 kap. lagen om försäkringsföreningar finns bestämmelser om försäkringsföreningars likvidation och upplösning. Innehållet i bestämmelserna motsvarar till stor del bestämmelserna i 15 kap. lagen om försäkringsbolag. I lagen har försäkringsföreningarna indelats i små försäkringsföreningar, vilkas årliga premieinkomst uppgår till högst 1 miljon euro, och stora försäkringsföreningar, vilkas premieinkomst överstiger detta belopp. De direktiv som reglerar försäkringsverksamheten i Europeiska unionen tillämpas som tvingande endast på stora försäkringsföreningar.

Lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) reglerar utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Lagen gäller både sådana försäkringsbolag vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) och

bolag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (försäkringsbolag från tredje land). I lagen finns bestämmelser om bl.a. inledande och upphörande av verksamhet för utländska försäkringsbolag, tillsyn, solvens och bedrivande av verksamhet samt överlåtelse av försäkringsbeståndet. Utländska EES-försäkringsbolag behöver inte någon särskild koncession i Finland, utan den koncession som bolagens hemstat beviljar berättigar bolagen att bedriva försäkringsrörelse även i Finland. Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva verksamhet i Finland antingen genom att inrätta en representation i Finland eller på basis av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Försäkringsbolag från tredje land får inte bedriva försäkringsrörelse utan tillstånd av social- och hälsovårdsministeriet. För sin verksamhet i Finland skall bolaget här inrätta en representation som leds av en generalagent som Försäkringsinspektionen har godkänt.

1.2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag

Syftet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag (*rekonstruktions- och likvidationsdirektivet*) är att för en väl fungerande inre marknad och skydd för borgenärerna utforma enhetliga bestämmelser på gemenskapsnivå för rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden avseende försäkringsföretag. I de nuvarande direktiven om försäkringsverksamhet, där det bestäms om en enda gemenskapsauktorisering för försäkringsföretag, finns inte några bestämmelser om dessa förfaranden. Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden tillämpas inte heller på försäkringsföretag eller andra finansiella institut. Förordningen har trots allt använts som förebild vid beredningen av rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

Direktivet indelas strukturellt i fyra avdelningar: tillämpningsområde och definitioner (artiklarna 1—2), rekonstruktionsåtgärder (artiklarna 3—7), likvidationsförfarande (artiklarna 8—18) och gemensamma bestämmelser om rekonstruktionsåtgärder och likvi-

dationsförfaranden (artiklarna 19—33).

Med rekonstruktionsåtgärder avses enligt artikel 2 punkt d förfaranden som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som kan påverka redan befintliga rättigheter som innehas av en tredje part. I Finland avses med dessa åtgärder Försäkringsinspektionens rätt enligt 14 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag, 47 § lagen om utländska försäkringsbolag, 31 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och 12 kap. 6 c § lagen om försäkringsföreningar att omhänderta egendom som bolag eller föreningar förfogar över eller förbjuda dem att överlåta eller pantsätta denna egendom.

Direktivet gäller alla likvidationsförfaranden, oavsett om de baseras på insolvens eller inte eller om de är frivilliga eller obligatoriska. Direktivet tillämpas på kollektiva förfaranden enligt hemlandets lagstiftning vilka omfattar avyttring av ett försäkringsföretags tillgångar och fördelning av behållningen. Enligt artikel 8.1 hindrar inte rekonstruktionsåtgärderna att likvidationsförfarande inleds. Likvidationsförfarandet får inledas i avsaknad av rekonstruktionsåtgärder eller efter det att rekonstruktionsåtgärder har inletts. Med likvidationsförfarande avses i Finland likvidation och konkurs.

Direktivets tillämpningsområde omfattar försäkringsföretag enligt definitionen i de första liv- och skadeförsäkringsdirektiven 73/239/EEG och 79/267/EEG vilka har sitt huvudkontor i gemenskapen, filialer i gemenskapen till försäkringsföretag som har sitt huvudkontor i tredje land och borgenärer bosatta i gemenskapen. När ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen har etablerat filialer i fler än en medlemsstat, skall varje filial behandlas för sig när direktivet tillämpas. I dessa fall bör myndigheter, rekonstruktörer och förvaltare sträva efter att samordna sina åtgärder. I Finland omfattar direktivets tillämpningsområde försäkringsbolag, stora försäkringsföreningar och de representationer som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland.

Direktivet reglerar behörigheten att inleda rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden. Endast de behöriga myndigheterna i försäkringsföretagets hemland skall ha rätt att fatta beslut om att inleda en rekonstruk-

tionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande. Direktivet syftar till att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning gällande försäkringsföretag samt samarbetet mellan myndigheterna. Ett internationellt insolvensförfarande kan genomföras effektivt bara om medlemsstaterna erkänner behörigheten för domstolar och andra behöriga myndigheter i hemlandet, förvaltarnas befogenheter och verkningarna av deras beslut.

I direktivet förutsätts att den erhållna auktorisationen som beviljats ett försäkringsföretag återkallas när ett likvidationsförfarande inleds, om inte denna auktorisation redan dessförinnan återkallats (artikel 13).

Beslut om att inleda rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfarande bör offentliggöras i hela gemenskapen. Beslutet bör offentliggöras enligt förfarandena i försäkringsföretagets hemland och i Europeiska unionens officiella tidning och dessutom på varje annat sätt som beslutats av de övriga medlemsstaternas tillsynsmyndigheter inom respektive territorium (artiklarna 6 och 14). Utöver offentliggörandet av beslutet bör kända borgenärer som är bosatta i gemenskapen informeras individuellt om beslutet. Denna information bör åtminstone innehålla de uppgifter om anges i detta direktiv (artiklarna 7 och 15). Förvaltare bör också regelbundet hålla borgenärer informerade om hur likvidationsförfarandet framskrider (artikel 18).

Alla borgenärer har rätt att vid likvidationsförfaranden anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter. Fordringar från borgenärer som är bosatta i en annan medlemsstat än hemlandet bör behandlas på samma sätt som motsvarande fordringar i hemlandet utan någon som helst diskriminering på grund av nationalitet eller bosättning (principen om lika behandling) (artikel 16).

Direktivet syftar inte till att harmonisera medlemsstaternas likvidationsbestämmelser, men innehåller trots allt bestämmelser (10 artikel) om förmånsrätt för försäkringsfordringar jämfört med andra fordringar på ett försäkringsföretag. Artikel 11 inrymmer två alternativ när det gäller förmånsrätt för försäkringsfordringar. Medlemsstaterna skall välja

att tillämpa det ena eller båda. Enligt det första alternativet skall medlemsstaterna föreskriva att tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna anslås till försäkringsfordringar i förhållande till fordringarna från alla andra borgenärer. Det andra alternativet innebär förmånsrätt beträffande försäkringsfordringar i försäkringsföretagets alla tillgångar med vissa eventuella undantag enligt den nationella lagstiftningen. I det senare alternativet kan förmånsrätten frångås i den nationella lagstiftningen så att arbetstagares fordringar på grundval av anställningsförhållande, fordringar som avser skatt till offentliga organ, fordringar som avser socialförsäkringsavgifter och fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar går före försäkringsfordringarna i prioritetsordningen.

Direktivet innehåller också särskilda regler i internationell privaträtt som avgör vilken lag som är tillämplig på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden. Harmonisering av de lagvalsbestämmelser som skall tillämpas vid förfarandena syftar till att garantera att rättsverkningarna av förfarandena erkänns i alla medlemsstater. Direktivet syftar dock inte till att harmonisera medlemsstaternas materiella eller processuella bestämmelser om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden.

Rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden i ett försäkringsföretag inleds och genomförs i enlighet med lagstiftningen i försäkringsföretagets hemland (artiklarna 4 och 8). Hemlandets bestämmelser bör tillämpas på rekonstruktion och likvidation av alla representationer som är belägna inom EU. Från denna huvudregel har emellertid föreskrivits ett flertal undantag till fromma för lagen i någon annan stat (artiklarna 19–26). Direktivets bestämmelser om tillämplig lag motsvarar i hög grad rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden, vilken trädde i kraft den 31 maj 2002.

1.3. Europaparlamentets och rådet direktiv 2000/64/EG om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG och 93/22/EEG i fråga om utbyte av information med tredje land

Enligt de direktiv som nämns i rubriken, 85/611/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG och 93/22/EEG, är det tillåtet att lämna ut sekretessbelagda upplysningar till de myndigheter i tredje land som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten eller finansmarknaden. Direktiv 2000/64/EG utvidgar denna rätt till utbyte av information så att den gäller även andra myndigheter i tredje land. Sådana myndigheter är bl.a. myndigheter som utövar tillsyn över likvidations- och konkursförfaranden i försäkringsbolag och myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsbolagens revisorer.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Mål och medel

Syftet med denna proposition är att anpassa lagen om försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar, lagen om utländska försäkringsbolag och i tillämpliga delar lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag till rekonstruktions- och likvidationsdirektivet och direktiv 2000/64/EG. Det är samtidigt ändamålsenligt att göra vissa andra ändringar i försäkringslagstiftningen samt smärre preciseringar som föranleds av bl.a. den allmänna lagstiftningen om aktiebolag och grundlagen men som inte hänför sig till det nationella genomförandet av ovan nämnda direktiv.

2.2. De viktigaste förslagen

Det föreslås inte några väsentliga ändringar i innehållet i bestämmelserna om likvidation och konkurs i lagen om försäkringsbolag, lagen om utländska försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar. De föreslagna ändringarna föranleds till största delen av rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Trots att direktivet i fråga om försäkringsföreningar tillämpas som tvingande endast på

stora försäkringsföreningar, har det vid beredningen av propositionen inte ansetts nödvändigt att låta små försäkringsföreningar falla utanför de nya bestämmelserna. Utgångspunkten i regeringspropositionen är att den reglering som följer av rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall börja gälla alla försäkringsföreningar.

Det föreslås att bestämmelserna om omhändertagande av egendom och förbud att överlåta och pantsätta egendom i lagen om försäkringsbolag, lagen om utländska försäkringsbolag, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar kompletteras med anledning av kraven enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Ändringar som föranleds av direktivet gäller information om tillsynsåtgärder till tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater, offentliggörande av beslut i Europeiska unionens officiella tidning, registrering av åtgärder och information om åtgärderna till kända borgenärer.

Det föreslås också att regleringen av omhändertagande av egendom och förbud att överlåta och pantsätta ändras av nationella skäl. Begreppet omhändertagande av egendom är vagt, och det föreslås därför att det slopas. I stället för omhändertagande föreslås bestämmelser om förbud att överlåta och pantsätta egendom, vilket förenas med tillsättande av ett ombud vid försäkringsbolaget. Dessutom förtydligas och preciseras förfarandet för utfärdande av förbudet och förbudets rättsverkningar. De nuvarande bestämmelserna om dessa frågor är njudda.

Till lagen fogas också bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att förbjuda försäkringsbolag att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. Också detta beslut om förbud är en rekonstruktionsåtgärd som avses i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Till denna del motsvarar propositionen det förslag som framfördes i promemorian av arbetsgruppen för försäkringsbolagens solvens (1997:33).

De nuvarande bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag gällande omhändertagande av egendom samt förbud att överlåta och pantsätta anses i första hand syfta till att bevara försäkringsbolagets nuvarande finansiella ställning. De villkor som uppställts för å-

gårderna är så pass krävande att bolaget i praktiken är nära likvidation eller konkurs. Vid beredningen av propositionen har man också funderat över att utforma sådana regler som syftar till egentlig rekonstruktion av företaget, dvs. att återställa företagets ekonomiska ställning. Här aktualiseras bl.a. sådan reglering av tillfälligt avbrytande av försäkringsbolagens verksamhet och sanering som föreskrivits för depositionsbanker. Inom den disponibla tiden har det dock varit omöjligt att genomföra denna reglering, men utformningen kan utredas som fortsatt arbete.

Förslaget syftar till att förtydliga den internationella behörigheten så som förutsatts i direktivet. I författningarna om finska försäkringsbolag regleras behörigheten i förhållande till finska försäkringsbolag. I regleringen av utländska försäkringsbolag gäller det däremot att erkänna förfaranden som en annan behörig EES-stat inlett gentemot utländska EES-försäkringsbolag.

I lagen föreslås ett nytt 15 a kap. med bestämmelser om tillämplig lag i enlighet med direktivet. Bestämmelserna behövs för sådana situationer där ett försäkringsbolag bedriver gränsöverskridande verksamhet och där Finland har rätt att inleda en rekonstruktionsåtgärd, likvidation eller konkurs, men där förfarandet har verkningar i andra EES-stater. Via hänvisningsbestämmelser kommer bestämmelserna också att gälla arbetspensionsförsäkringsbolag och försäkringsföreningar.

Till lagen om försäkringsbolag och lagen om utländska försäkringsbolag fogas en bestämmelse enligt vilken ett försäkringsbolags koncession skall återkallas, om bolaget har trätt i likvidation eller dess egendom har avträtts till konkurs.

Enligt gällande lag skall bolags- eller föreningsstämman besluta om att ett försäkringsbolag eller en försäkringsförening skall träda i likvidation, eller detta skall förordnas av Försäkringsinspektionen. Det föreslås att i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar intas bestämmelser enligt 13 kap. lagen om aktiebolag. Enligt bestämmelserna har också en domstol rätt att förordna att ett försäkringsbolag och en försäkringsförening skall träda i likvidation i de fall som föreskrivs i lagen.

Det föreslås att regleringen av förmånsrätt för försäkringsfordringar förtydligas. Vid likvidation och konkurs skall försäkringsfordringarna ha förmånsrätt till försäkringsföretagets alla tillgångar i förhållande till de övriga fordringarna. Före denna förmånsrätt går endast fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidations- och konkursförfarandet.

Det föreslås att lagarna kompletteras med bestämmelser enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om att beslut om likvidation och konkurs skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och meddelas tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater. Dessutom intas bestämmelser om information till kända borgenärer, underrättelsens språk och form samt borgenärernas rätt att meddela sina fordringar och framföra synpunkter gällande fordringar. Lagarnas bestämmelser om likvidatorer och boförvaltare och deras befogenheter preciseras så som förutsatts i direktivet. Likvidatorn och boförvaltaren skall regelbundet informera borgenärerna om hur likvidationen och konkursen framskrider. Tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater skall ha rätt att av tillsynsmyndigheterna i hemstaten få information om hur likvidationen och konkursen framskrider.

Till lagarna fogas bestämmelser som utvidgar social- och hälsovårdsministeriets och Försäkringsinspektionens rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter även till andra myndigheter i tredje land än de myndigheter som övervakar försäkringsverksamheten eller finansmarknaden.

Det föreslås att förfarandet för hörande av sakkunniga slopas. Förfarandet har betraktats som problematiskt från statsförfattningsrättslig synpunkt. Det föreslås att regleringen av försäkringsbolagens rätt att bevilja försäkringar ändras i enlighet med grundlagen så, att de begränsningar för ställande av säkerhet som för närvarande anges i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter skall föreskrivas i lagen om försäkringsbolag och så, att ministeriets rätt att meddela föreskrifter upphävs.

3. Propositionens verkningar

Det föreslås inte några väsentliga ändringar

i sak i regleringen av likvidation och konkurs. Regleringen av offentliggörande och kungörelse av beslut om likvidation och konkurs kan i någon mån öka kostnaderna för likvidations- och konkursförfaranden. Merkostnaderna beräknas dock inte vara betydande. Kostnaderna sänks däremot av det förenklade likvidationsförfarandet, t.ex. slopandet av regleringen av ett särskilt administrationsbo.

Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter ökar något till följd av de nya bestämmelserna, dock inte så mycket att inspektionens kostnader höjs.

Utvidgningen av regleringen av förmånsrätt för försäkringsfordringar till att gälla alla försäkringsfordringar och försäkringsföretagets alla tillgångar innebär ett större skydd för de intressen som försäkringarna omfattar. Samordningen av bestämmelserna om likvidationsförfaranden och ömsesidigt erkännande inom hela gemenskapen och lika behandling av borgenärerna stärker förtroendet för en störningsfri verksamhet på den inre marknaden. Det är svårt att bedöma omfattningen av dessa indirekta verkningar.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Förslaget till proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet tillsammans med företrädare för justitieministeriet och Försäkringsinspektionen. Under beredningen har justitieministeriet kontaktats och Finska Försäkringsbolagens Centralförbund hörts.

4.2. Remissutlåtanden

Utlåtande om förslaget till proposition lämnades av justitieministeriet, Försäkringsinspektionen, finansministeriet, Lähivakuutusryhmän Keskusliitto ry, Lokalförsäkringsgruppens Svenska Förbund, Finlands Advokatförbund, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund och Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry. Remissinstanserna förhöll sig positivt till de viktiga förslagen. I regeringspropositionen

har synpunkterna på detaljer i utlåtandena beaktats i mån av möjlighet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om försäkringsbolag

1 kap. Allmänna stadganden

4 a §. I paragrafen bestäms om de fall där ett försäkringsbolag får ställa säkerhet. I 4 mom. finns en bestämmelse om bemyndigande enligt vilken social- och hälsovårdsministeriet vid behov meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av paragrafen. Med stöd av bemyndigandet har ministeriet meddelat en föreskrift (dnr 60/021/1999), enligt vilken ett försäkringsbolag inte får ställa säkerhet för uppfyllandet av en på ett försäkringsavtal baserad förpliktelse, om inte något annat följer av en lag, en förordning, myndighetsföreskrifter eller etablerad återförsäkringspraxis.

Enligt 80 § grundlagen skall bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. Det föreslås att den förpliktelse som ingår i den aktuella föreskriften och som begränsar försäkringsbolagens verksamhet föreskrivs på lagnivå så att en bestämmelse med samma innehåll som i föreskriften tas in i 1 mom. Det föreslås att 4 mom. gällande ministeriets rätt att meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av paragrafen slopas.

10 kap. Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

3 §. Den föreslagna ändringen hänför sig till bestämmelsen om förmånsrätt för försäkringsfordringar i 15 kap. 31 §, där det föreslås bli bestämt att när ett försäkringsbolag har trätt i likvidation eller försatts i konkurs skall försäkringsfordringar ha bättre förmånsrätt till bolagets tillgångar än andra fordringar. Trots förmånsrätten för försäkringsfordringar skall av försäkringsbolagets medel dock med stöd av 15 kap. 15 § 2 mom. och

konkursstadgan erläggas fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidationsförfarandet. I artikel 12 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätts att försäkringsföretagen vid varje tidpunkt svarar för dessa fordringar som har förmånsrätt framför försäkringsfordringar med de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna (den försäkringstekniska ansvarsskulden i finsk lagstiftning). I 1 och 3 mom. föreslås därför en ändring, enligt vilken ett försäkringsbolag skall täcka inte bara den försäkringstekniska ansvarsskulden utan också de fordringar som oavsett förmånsrätten för försäkringsfordringar skall betalas under likvidation eller konkurs.

Kravet på täckning av fordringar gäller bolagets hela verksamhetstid. Eftersom det exakta beloppet av fordringarna inte är känt vid varje tidpunkt, bör försäkringsbolaget med skälig noggrannhet kunna uppskatta fordringarna för uppfyllandet av kravet på täckning.

I 3 mom. 1 punkten och 5 mom. föreslås en rättelse av teknisk natur, som föranleds av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

12 kap. Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

4 §. I 2 mom. föreslås samma förtydligande precisering av bolagsstämmans röstningsbeslut som gjorts i 8 kap. 10 § genom lag 611/1997. Enligt förslaget skall den två tredjedels majoritet som avses i momentet räknas på basis av de avgivna rösterna vid stämman, inte av det vid stämman företrädde röstetalet. I försäkringsaktiebolag förutsätts dessutom två tredjedels majoritet av de vid stämman företrädde aktierna.

14 kap. Tillsynen över försäkringsbolag

5 a §. I paragrafen anges förutsättningarna för att ett försäkringsbolags koncession skall kunna begränsas eller återkallas. I artikel 13.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätts att ett försäkringsföretags auktorisation återkallas när ett likvidationsförfarande avseende företaget inleds. Det föreslås att en bestämmelse i enlighet med artikeln fogas till 2 mom. Samtidigt stryks det förfarande för meddelande om återkallande av koncession som föreskrivs i momentet.

5 c §. I 4 mom. föreskrivs bl.a. om löneförmånerna för det ombud som tillsatts vid ett försäkringsbolag. Enligt bl.a. 8 § skall ombudet övervaka att bolaget iakttar det förbud att överlåta och pantsätta egendom som meddelats det. Eftersom utförandet av uppdraget kan medföra kostnader för ombudet, behövs det en bestämmelse om ersättning av kostnaderna. Det föreslås att ordalydelsen preciseras så att försäkringsbolaget också skall svara för övriga kostnader som uppkommer av att ombudet utför sitt uppdrag.

6 §. Enligt paragrafen kan Försäkringsinspektionen omhändertaga egendom som ett försäkringsbolag förfogar över eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om bolagets koncession har återkallats eller dess solvensställning har försämrats. Dessa åtgärder kan betraktas som rekonstruktionsåtgärder enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt definitionen i direktivet avses med rekonstruktionsåtgärder åtgärder som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning.

Det föreslås att regleringen i paragrafen kompletteras med anledning av kraven enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I syfte att förtydliga den internationella behörigheten föreslås i det inledande stycket bli bestämt att Försäkringsinspektionens beslut om förbud skall gälla finska försäkringsbolag. Också innehållet i sak i beslut om förbud, bestämmelserna om förfaringsätt och rättsverkningarna förtydligas och preciseras. Förslaget om slopande av omhändertagande av egendom har klarlagts i allmänna motiveringen.

Av den nuvarande ordalydelsen i det inledande stycket kan dras slutsatsen att Försäkringsinspektionen kan omhändertaga egendom

som bolaget förfogar över också om bolaget inte äger egendomen. Det föreslås att bestämmelsen preciseras så att tillsynsåtgärden kan gälla bara egendom som bolaget äger.

Av ordalydelsen i paragrafen framgår inte för närvarande det exakta syftet med förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Det föreslås att det inledande stycket kompletteras med ett tillägg, enligt vilket åtgärden syftar till att säkerställa de försäkrades intressen, vilket också annars är ett av huvudmålen för Försäkringsinspektionens verksamhet.

Det föreslås att bestämmelsen om meddelande i det inledande stycket stryks, eftersom behövliga bestämmelser om kungörelse och information till tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater redan finns i 13 §. I det inledande stycket och 1 mom. 4 punkten föreslås dessutom en rättelse av teknisk natur, som föranleds av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

Det föreslås att bestämmelsen i 1 mom. om återkallande av koncession som en grund för utfärdande av förbud att överlåta eller pantsätta egendom stryks. När ett försäkringsbolags koncession har återkallats träder bolaget enligt 15 kap. 1 § i likvidation och skall upplösas. Likvidatorer har tillsatts i stället för styrelsen och verkställande direktören, och därför behövs det inte längre någon tillsynsåtgärd liknande förbud att överlåta och pantsätta.

I 2 mom. föreslås bli bestämt att Försäkringsinspektionen skall ha rätt att förbjuda försäkringsbolag att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna.

I 13 § lagen om försäkringsavtal (543/1994) sägs att om besparing har uppkommit av de premier som försäkringstagaren har betalt, har försäkringstagaren rätt att avbryta premiebetalningen och få en sparandel som räknats ut enligt försäkringsvillkoren (återköpsvärde). Skyldigheten att betala återköp kan leda försäkringsbolaget in i en solvenskris, om försäkringstagarnas förtroende för bolaget försämrats och försäkringstagarna okontrollerbart börjar lösa in sina försäkrings återköpsvärden. Det är då viktigt att bolagets ställning konsolideras. Okontrollerbar inlösning av återköpsvärden kan också leda till att försäkringstagarna bemöts olika, om

bara en del av försäkringstagarna hinner lyfta sin sparandel till fullt belopp. Ett sådant utfall försätter de försäkringstagare som fått förmånen i bättre ställning också i förhållande till de övriga borgenärerna.

Återköpsförbudet gör det möjligt att ge bolaget och det ombud som tillsatts av inspektionen en tidsfrist om tre månader enligt 4 mom. att bedöma bolagets ställning och besluta om behövliga fortsatta åtgärder. Förbudet av återköp syftar till att minimera förlusterna för försäkringstagarna och säkerställa att de behandlas lika.

Förutsättningarna för återköpsförbud är desamma som för det förbud att överlåta och pantsätta egendom som avses i 1 mom. Återköpsförbudet är en rekonstruktionsåtgärd enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, vilket innebär att bestämmelserna i direktivet bör tillämpas på det på samma sätt som på förbud att överlåta och pantsätta egendom. I momentet konstateras för tydlighetens skull att på förbudet skall tillämpas vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Ett undantag är ombudets befogenheter, vilka anges i 10 § 2 mom.

Återköpsförbud kan utfärdas separat utan något annat samtidigt förbud att överlåta egendom, eller ett förbud att överlåta egendom kan utfärdas utan att det inrymmer något återköpsförbud. Ett beslut om förbud kan också meddelas fullständigt så att det omfattar såväl ett förbud att överlåta och pantsätta som ett återköpsförbud beträffande försäkringar. Ett fullständigt beslut är sannolikt det bästa alternativet för att snabbt och effektivt konsolidera bolagets ställning. Innehållet i beslutet skall specificeras i Försäkringsinspektionens beslut. Dessa två förbud har olika karaktär och olika målgrupper. Ett återköpsförbud gäller endast försäkringsborgenärer, medan ett förbud att överlåta egendom i princip berör bolagets alla borgenärer och all verksamhet som bolaget bedriver.

I 3 mom. ingår en bestämmelse enligt gällande lag om att Försäkringsinspektionen kan begära handräckning av tillsynsmyndigheter i andra EES-stater. Möjligheten att begära handräckning skall också gälla återköpsförbud beträffande försäkringar.

I 4 mom. anges längden för förbud att över-

låta och pantsätta egendom. Förbudet kan gälla i högst tre månader. Tidsfristen gäller också återköpsförbud beträffande försäkringar. En begränsning av giltighetstiden är motiverad med hänsyn till försäkringsbolagets och borgenärernas rättssäkerhet. Också i övrigt är ett beslut om förbud avsett som en tillfällig åtgärd. Försäkringsinspektionen skall av särskilda skäl kunna förlänga ett beslut om förbud med högst tre månader. Ett sådant särskilt skäl är t.ex. att det är nödvändigt att förlänga beslutet för att säkerställa de försäkrades intressen.

7—9 §. I paragraferna bestäms om ett s.k. förfarande för hörande av sakkunniga. Justitieministeriet uppmärksammade i sitt utlåtande om promemorian av arbetsgruppen för undantagsförhållanden inom försäkringsbranschen (2001:31) att förfarandet för hörande av sakkunniga är obligatoriskt och att ett beslut om en ändring av lagstiftningen eller meddelande av föreskrifter inte får fattas förrän sakkunniga har hörts. Enligt justitieministeriet är det en statsförfattningsrättslig omöjlighet att på detta sätt binda lagstiftningsverksamheten och utövandet av den lagstiftningsbehörighet som delegerats till ministeriet. I denna proposition föreslås att förfarandet för hörande av sakkunniga slopas.

Det är motiverat att slopa förfarandet också därför att något motsvarande lagstadgat förfarande för hörande inte förekommer någon annanstans inom statsförvaltningen. Avsikten är att försäkringsbranschen också i fortsättningen skall höras när lagstiftning som berör den och ministeriets föreskrifter och beslut bereds. I anvisningarna om beredning av lagstiftning och enligt god förvaltningssed förutsätts att utlåtanden skall kunna ges om bestämmelser och föreskrifter som bereds och att de som berörs av den nya regleringen skall höras. I 15 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) föreskrivs uttryckligen att part skall höras innan ärendet avgörs. Förslaget hindrar inte att ministeriet under fria former hör företrädare för försäkringsbranschen.

I de nya 7—9 § föreslås bestämmelser om innehållet i beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom, tillsättandet av ett ombud vid bolaget och ombudets rätt att få upplysningar.

7 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om innehållet i förbud att överlåta och pantsätta egendom. Av Försäkringsinspektionens beslut skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom förbudet att överlåta och pantsätta gäller och förbudets giltighetstid. Av beslutet skall dessutom framgå det ombud som förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av besvär på beslutets verkställbarhet.

Försäkringsinspektionen avgör vilken egendom i försäkringsbolaget beslutet om förbud gäller. Beslutet kan gälla bolagets hela egendom, en bestämd del av egendomen, ett visst egendomslag eller ett visst egendomsparti. Försäkringsinspektionen skall i första hand pröva vilken betydelse beslutet om förbud har med tanke på tryggandet av de försäkrades intressen. Strävan bör vara att bolaget fortsätter att förfoga över sådan egendom som bäst tryggar de försäkrade förmånerna. Försäkringsinspektionen bör ta hänsyn bl.a. till om överlåtelse av ett visst egendomsparti påverkar värdet av den egendom som återstår. När innehållet i ett beslut om förbud prövas bör hänsyn också tas till sannolikt förestående likvidation eller konkurs. När det gäller återköp av försäkringar kan ett förbud meddelas fullständigt så att inga återköp betalas eller partiellt, varvid en i beslutet om förbud närmare angiven del av sparandelarna kan betalas till försäkringstagarna. Ett beslut om förbud skall gälla på samma sätt för alla försäkringstagare. Ett partiellt beslut får inte leda till att försäkringstagarna särbehandlas så att en del av försäkringstagarna får tillbaka sin sparandel till fullt belopp eller till ett större belopp än andra. Alla mottagare av sparandelar bör få tillbaka samma proportionella andel av sin sparandel. Enligt 10 § 2 mom. skall ombudet ha rätt att samtycka till att återköp betalas. I Försäkringsinspektionens beslut om förbud skall anges närmare riktlinjer inom vilka ombudet kan ge sitt samtycke.

Med stöd av 21 § i detta kapitel får ett beslut att överlåta och pantsätta egendom verkställas trots besvär. Besvär över förbud att överlåta och pantsätta egendom, liksom över andra beslut av Försäkringsinspektionen, skall enligt 6 § lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999) anföras hos högsta förvalt-

ningsdomstolen i den ordning som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (686/1996). I sistnämnda lag finns bestämmelser om bl.a. besvärsmålsrätt, besvärsmålsförfarande och fogande av besvärsmålsanvisning till beslut. Det har därför inte ansetts nödvändigt att i detta lagrum ta in detaljerade bestämmelser om besvärsmålsrätt och besvärsmålsförfarande. I stället hänvisas i 2 mom. till det lagrum i lagen om Försäkringsinspektionen som gäller besvärsmålsrätt. Enligt förslaget börjar besvärsmålstiden löpa från det att inspektionens beslut har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Besvärsmålstiden börjar alltså löpa från samma tidpunkt för alla borgenärer.

8 §. I paragrafen bestäms om det ombud som Försäkringsinspektionen skall tillsätta för att övervaka att försäkringsbolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Skyldigheten att tillsätta ett ombud är en ny reglering, som syftar till att stärka och effektivisera verkställigheten av beslut om förbud. Det är motiverat att tillsätta ett ombud i synnerhet i sådana fall då förbudet gäller hela egendomen och har omfattande rättsverkningar. Närmare bestämmelser om ombudet föreslås i 5 c §. Utöver de befogenheter som nämns i 5 c § skall ombudet ha rätt att besluta om samtycke till överlåtelse och pantsättning av egendom enligt 10 §.

I 2 mom. föreslås bli bestämt att vid utförandet av uppdraget skall ombudet ha rätt att anlita sakkunniga eller biträden i den omfattning det är ändamålsenligt. Ombudet kan anlita sakkunniga t.ex. för att utreda om verksamheten hålls inom de ramar som föreskrivs i 10 § 2 mom. Det kan vara nödvändigt att anlita sakkunniga eller biträden också i sådana fall då bolaget har en representation i en annan EES-stat.

Enligt 3 mom. skall Försäkringsinspektionen ge ombudet ett intyg över förordnandet till uppdraget. Intyget behövs i synnerhet när ombudet arbetar i en annan EES-stat.

I 4 mom. föreskrivs att ombudet är skyldigt att ersätta skada. Enligt förslaget är ombudet skyldigt att ersätta skada som det vid skötseln av de uppdrag som föreskrivs i denna paragraf genom fel eller försummelse har åsamkats försäkringsbolaget, en borgenär, en borgensman eller den som ställt säkerhet. Innehållet i momentet motsvarar 94 § lagen om

företagssanering (47/1993) och 5 § 2 mom. lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet.

9 §. I paragrafen föreslås en förtydligande bestämmelse enligt vilken försäkringsbolaget är skyldigt att lämna ombudet de uppgifter denne kräver om omständigheter som är av betydelse för förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Försäkringsbolaget skall också vara skyldigt att medverka till att ombudet kan sköta sitt uppdrag som sig bör.

10 §. I paragrafen bestäms om vilka verkningar ett förbud att överlåta och pantsätta egendom har på försäkringsbolagets verksamhet. Enligt förslaget påverkar inte ett förbud att överlåta och pantsätta egendom ställningen eller uppgifterna för försäkringsbolagets styrelse, verkställande direktör eller ett eventuellt förvaltningsråd. Verkställande direktören, styrelsen och övriga anställda vid bolaget fortsätter bolagets verksamhet med tidigare rättigheter och skyldigheter, trots att Försäkringsinspektionen har tillsatt ett ombud vid bolaget. Under den tid förbudet att överlåta och pantsätta egendom gäller behåller försäkringsbolaget sin rätt att bestämma om sin verksamhet och egendom med de begränsningar som anges i 2 mom.

I 2 mom. anges ombudets befogenheter. Styrelsen och verkställande direktören skall få ombudets samtycke till överlåtelse eller pantsättning av försäkringsbolagets egendom. Ett beslut om förbud hindrar inte att bolagets egendom används på normalt sätt. Ombudets samtycke behövs inte, om det är fråga om en åtgärd som hänför sig till bolagets sedvanliga verksamhet och som inte är ovanlig till sina villkor, sin betydelse eller sina risker. Sedvanlig verksamhet omfattar bl.a. hyrning av lokaliteter som försäkringsbolaget behöver, ingående av arbetsavtal med anställda samt betalning av utgifter för skötseln av fastigheterna, ADB-utgifter och andra löpande utgifter.

Sedvanlig verksamhet för ett försäkringsbolag är försäkringsverksamhet som omfattar bl.a. placeringsverksamhet. Bolagets ledning skall utan ombudets samtycke få fatta placeringsbeslut som t.ex. med hänsyn till bolagets storlek inte är betydelsefulla eller som inte är ovanliga till sina risker eller andra verkningar. Trots att försäljningen av en viss egendom

inte direkt har avsevärd betydelse för bolagets verksamhet som helhet, kan ombudets samtycke krävas om försäljningen sker på exceptionella villkor. Samtycke krävs om den planerade åtgärden är ovanlig eller vittsyftande med tanke på arten och omfattningen av den försäkringsrörelse som försäkringsbolaget bedriver.

Betalning av återköp är sedvanlig verksamhet för försäkringsbolagen. Risker är då att ett återköpsförbud förlorar sin effekt, om bolagets ledning får fortsätta att betala sparandelar. Det föreslås därför att bestämmelsen om bedrivande av sedvanlig verksamhet inte skall tillämpas när innehållet i Försäkringsinspektionens beslut om förbud är att återköp av försäkringar förbjuds eller begränsas.

Enligt förslaget skall bolagets ledning inte alls få betala återköp utan ombudets samtycke. I beslutet om förbud skall Försäkringsinspektionen ange de allmänna ramar inom vilka ombudet i enskilda fall kan samtycka till återköp. Det kan kanske vara klokt att samtycka till betalning av de allra minsta sparsummorna, om betalningen inte äventyrar bolagets eller andra försäkringstagares ställning. Ombudet kan också ge sitt samtycke i andra fall, om förvägran av återköp i enskilda fall leder till ett oskäligt slutresultat. När sparsummor betalas gäller det trots allt att se till att försäkringstagarna behandlas lika om man ser till helheten.

Enligt 3 mom. är en åtgärd i strid med förbudet utan verkan. I syfte att skydda god tro för den andra parten föreslås dock bli bestämt att åtgärden skall vara giltig om den andra parten inte visste eller borde ha vetat att försäkringsbolaget inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga. Sådana situationer kan förekomma t.ex. vid gränsöverskridande verksamhet då en rekonstruktionsåtgärd offentliggörs senare i andra EES-stater än i Finland och försäkringsbolagets avtalspart inte har möjlighet att få information om beslutet om förbud.

11 §. Försäkringsbolagets förbud att överlåta och pantsätta egendom har företräde gentemot framtida separata verkställanden. I paragrafen föreslås därför bli bestämt att försäkringsbolagets egendom inte längre skall få bli föremål för utmätning eller försäkringsåtgärder efter det att förbud att överlåta och pantsätta

sätta bolagets egendom har utfärdats i enlighet med 6 §. Om egendomen redan före förbudet blivit föremål för utmätning eller säkringsåtgärder, skall verkställigheten trots allt fortsätta för den sökande borgenärens räkning. Förfarandet tillstyrks av tydligheten i systemet och av det att borgenären aktivt har fört saken vidare ända fram till utmätning. Om förbudet att överlåta och pantsätta egendom följs av konkurs, skall utmätningen kunna angripas enligt lagen om återvinning av konkursbo, vilket innebär att utsökning-borgenären inte drar nytta av fortsatt utsökning.

12 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse som förtydligar pantborgenärens ställning och enligt vilken förbud att överlåta och pantsätta egendom eller utmätning eller säkerhetsåtgärder enligt 11 § inte hindrar pantborgenären att utöva sina på panträtten baserade rättigheter. Pantborgenären har vanligen en stark ställning också vid insolvensförfarande för gäldenärer. Av hävd hindrar inte konkurs pantborgenären från att realisera panten. I regeringens proposition med förslag till revidering av konkurslagstiftningen (RP 26/2003) föreslås visserligen att pantborgenärernas realiseringsrättigheter skall begränsas. Enligt lagen om företagssanering (47/1993) utsträcker sig begränsningarna av återkrav och verkställighet även till panthavare. Med beaktande av syftet med förbudet föreslås dock inte i denna proposition några begränsningar i panthavarens realiseringsrättigheter.

13 §. I paragrafen föreslås i enlighet med artiklarna 5 och 6.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet bestämmelser om information till tillsynsmyndigheter och offentliggörande av beslut om förbud. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen utan dröjsmål underrätta de myndigheter i alla andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om sitt beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Eftersom förbud att överlåta och pantsätta egendom får överklagas enligt finsk lag, skall bestämmelsen om offentliggörande i artikel 6.1 iakttas som tvingande i Finland. Försäkringsinspektionen skall alltså se till att beslut om förbud offentliggörs i den officiella tidningen och i Europeiska unionens officiella

tidning. Inspektionen kan från fall till fall enligt prövning offentliggöra sitt beslut även i en dagstidning eller flera.

14 §. I paragrafen föreskrivs att ombudet skall underrätta myndigheterna om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Avsikten är att närmare bestämmelser om anmälan till myndigheterna skall utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Avsikten är att samma förfarande som i förordningen om företagssanering (55/1993) föreskrivs om kungörelse och anmälan om inledande och upphörande av företagssaneringsförfaranden i tillämpliga delar skall tillämpas på förfarandet för anmälan och kungörelse av förbud att överlåta och pantsätta egendom. Ansvar för kungörelse och anmälan till myndigheterna skall bäras uteslutande av ombudet. De myndigheter som nämns i förordning skall i registren i tillämpliga delar föra in motsvarande uppgifter som i nämnda förordning föreskrivs i fråga om företagssaneringsförfarande.

15 §. I 1 mom. föreslås i enlighet med artikel 6.3 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet att ett förbud att överlåta och pantsätta egendom skall tillämpas oavsett om den anmälan och kungörelse som avses i 13 och 14 § har gjorts.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt artikel 6.4, enligt vilken förfarandet för offentliggörande enligt paragrafen inte skall tillämpas, om förbudet att överlåta och pantsätta egendom inverkar uteslutande på rättigheterna för sådana delägare eller arbetstagare i försäkringsbolaget som inte samtidigt är försäkringstagare. I det fallet skall Försäkringsinspektionen besluta hur de som påverkas av beslutet om förbud skall underrättas.

16 §. I paragrafen bestäms om innehållet i den anmälan som avses i 13 och 14 §. Enligt förslaget skall de omständigheter som föreskrivs i 7 § nämnas i kungörelsen och anmälan. Dessa omständigheter är tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom förbudet att överlåta och pantsätta gäller och förbudets giltighetstid. Av kungörelsen och anmälan skall dessutom framgå det ombud som har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av besvär på beslutets verkställbarhet. I den kungörelse som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tid-

ning skall dessutom i enlighet med artikel 6.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet nämnas vilken lag som är tillämplig på åtgärden.

17 §. I artikel 7.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätts att om det i hemlandets lagstiftning föreskrivs en obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat, skall även de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i annan medlemsstat informeras. I denna proposition är utgångspunkten att borgenärerna skall underrättas om förbud att överlåta och pantsätta egendom, eftersom åtgärden kan ha betydande verkningar för borgenärernas ställning. Borgenärernas rättssäkerhet kräver också att de får information om försäkringsbolagets tillstånd.

Enligt 1 mom. skall ombudet underrätta försäkringsbolagets kända borgenärer om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Eftersom anmälningsskyldigheten gäller alla kända borgenärer, avses i enlighet med kravet i artikel 7.1 i direktivet även sådana borgenärer som har sin vanliga bostad, sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland. Av anmälan skall framgå de omständigheter som nämns i 7 §. Försäkringsinspektionen skall meddela närmare föreskrifter om anmälningssättet.

Syftet med anmälan är att ge borgenärerna ytterligare information om försäkringsbolagets tillstånd. Besvärstiden för ändring eller upphävande av ett beslut om förbud börjar trots allt inte från det att borgenären fått anmälan, utan i enlighet med 7 § 2 mom. från det att beslutet om förbud har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Enligt artikel 17.1 första stycket i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall anmälan avfattas på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs. I 2 mom. konstateras därför att offentliggörandet skall göras på finska eller svenska. I momentet konstateras dessutom i enlighet med artikel 17.1 andra stycket att om en borgenär som har sin vanliga bostad, sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än

Finland innehar en försäkringsfordran, skall anmälan göras på denna EES-stats officiella språk eller på något av dess officiella språk.

18 §. I paragrafen finns en bestämmelse enligt artikel 28.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om att ombudet skall begära att förbudet att överlåta och pantsätta egendom registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, om en registeranteckning om dylika åtgärder förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga. Avsikten är att inledande av åtgärden skall offentliggöras också i andra EES-stater.

19 §. I paragrafen föreslås för tydlighetens skull bli bestämt att rättsverkningarna av förbudet att överlåta och pantsätta egendom gäller tills förbudet upphör i enlighet med 20 §.

20 §. Enligt paragrafen skall ett förbud att överlåta och pantsätta egendom återkallas genast när det inte längre föreligger förutsättningar för förbudet. Som tillräckliga grunder för att återkalla ett beslut om förbud betraktas att försäkringsbolaget åter uppfyller kravet på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 eller 3 a § och solvenskraven enligt 11 kap. Som tillräckliga förutsättningar för att återkalla ett beslut om förbud kan inte betraktas endast att försäkringsbolaget har förtett Försäkringsinspektionen en finansiell saneringsplan enligt 5 b § för godkännande eller en kortsiktig finansieringsplan. Innan ett beslut om förbud kan återkallas måste dessa planer åtminstone till väsentliga delar ha genomförts eller också måste det finnas tillräckligt tillförlitliga uppgifter om att de kommer att genomföras.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom upphör att gälla utan särskilt beslut senast när tidsfristen tre månader enligt beslutet eller, om förlängning har bestämts, när den förlängda tiden har gått ut. Ett beslut om förbud upphör således senast sex månader efter det att beslutet meddelades. Enligt artikel 4.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet får rekonstruktionsåtgärderna inte hindra att likvidationsförfaranden inleds. Det föreslås därför bli bestämt att ett förbud att överlåta och pantsätta egendom upphör, om försäkringsbolaget träder i likvidation eller om dess egendom avträds till konkurs medan förbudet

är i kraft.

21 §. Paragrafen innehåller en förteckning över de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som ligger till grund för beslut eller förordnande som får verkställas trots besvär. Det föreslås att förteckningen rättas med anledning av den ändrade numreringen av bestämmelserna.

15 kap. Likvidation och konkurs

Det föreslås att hela 15 kap. skrivs om med anledning av systematiken i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Det föreslås att kapitlets rubrik ändras till "Likvidation och konkurs". För att innehållet i sak skall bli åskådligare föreslås att bestämmelserna indelas i avdelningar med egna underrubriker. Trots indelningen i avdelningar ges paragraferna löpande nummer i hela kapitlet. Bestämmelserna i 2—22 § gäller likvidation av försäkringsbolag. I 23 och 24 § finns specialbestämmelser om konkurs och i 25—37 § gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs.

Det föreslås inte några väsentliga ändringar av innehållet i de nuvarande bestämmelserna, utan förutsättningarna för inledande av likvidation och konkurs samt förfarandena kvarstår till största delen oförändrade med de ändringar som föranleds av rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. De nuvarande bestämmelserna har trots allt indelats och grupperats på nytt för att förbättra läsbarheten och uppfattningen av helheter. Det föreslås att lagvalsbestämmelser enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet fogas till lagen som ett nytt 15 a kap.

Definition

1 §. I paragrafen föreslås en definition av termen försäkringsfordran enligt artikel 2 punkt k i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I enlighet med direktivet avses med försäkringsfordran varje fordran som ett försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för inför försäkringstagare, försäkrade personer eller förmånstagare. Också fordran av en sådana skadelidande som har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsav-

talet direkt av försäkringsbolaget är prioriterad försäkringsfordran enligt direktivet. Det samma gäller reserver för okända skador. Som försäkringsfordringar betraktas även försäkringspremier som ett försäkringsbolag är skyldigt att återbetala till försäkringstagaren med stöd av 45 § lagen om försäkringsavtal eller därför att försäkringsavtalet inte har trätt i kraft eller har upphävts.

Bestämmelsen om likvidation

2 §. I 2 § föreskrivs vilken lagstiftning som skall tillämpas på försäkringsbolag som trätt i likvidation. Beträffande beslut om likvidation för ett försäkringsbolag och dess representation i en annan EES-stat, likvidationsförfarandet och dess verkningar skall tillämpas bestämmelserna om likvidation i detta kapitel. Dessutom skall 13 kap. 4 b §, 11 § 1 mom. och 11 a § lagen om aktiebolag tillämpas. Bestämmelserna gäller rätt att anhängiggöra ett ärende som avser förordnande om likvidation, uppgörande av bokslut under likvidation och avträdande av bolagets tillgångar till konkurs under likvidation.

3 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse om försäkringsbolag i likvidation enligt nuvarande 15 kap. 1 § 1 mom. Enligt 1 mom. är ett försäkringsbolag i likvidation och skall upplösas, om bolagets koncession har återkallats. Bestämmelsen i 2 mom. medger i likhet med nuvarande lag att ett försäkringsaktiebolag omvandlas till en holdingsammanslutning eller ett aktiebolag som bedriver annan rörelse än försäkringsrörelse, om bolaget frivilligt avstår från sin koncession.

4 §. I paragrafen anges de materiella förutsättningar under vilka ett försäkringsbolag skall förordnas att träda i likvidation. Innehållet i paragrafen motsvarar nuvarande 15 kap. 1 § 2, 3 och 4 mom.

I 1 mom. bestäms om obligatorisk upplösning av ett försäkringsbolag till följd av försämrad solvens. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 15 kap. 1 § 3 mom.

I 2 mom. föreskrivs i enlighet med nuvarande 15 kap. 1 § 3 mom. om frivillig likvidation av ett försäkringsbolag.

I 3 mom. finns en bestämmelse enligt nuvarande 15 kap. 1 § 4 mom. om röstningsförfarandet vid bolagsstämma när beslut om lik-

vidation fattas.

5 §. I 1 mom. anges tidpunkten för när likvidation inträder. Innehållet motsvarar nuvarande 15 kap. 1 § 5 mom.

I 2 mom. föreskrivs i enlighet med nuvarande 15 kap. 1 § 6 mom. om sammankallande av bolagsstämma som skall behandla frågan om likvidation. Till denna del föreslås inte några ändringar av den nuvarande lagen.

6 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om uppgörande av bokslut och verksamhetsberättelse i en situation där ett försäkringsbolag håller på att träda i likvidation. Innehållet motsvarar i sak nuvarande 15 kap. 2 § 1-3 mom.

Enligt 1 mom. skall försäkringsbolagets styrelse och verkställande direktör utan dröjsmål uppgöra bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken de inte framlagts vid bolagsstämma och överlämna dem till revisorerna för granskning, om försäkringsbolaget inte uppfyller solvenskraven enligt 4 § 1 mom. I 2 mom. förutsätts att bolagsstämma därefter hålls inom två månader, om ett bokslut utvisar att försäkringsbolaget inte uppfyller solvenskraven enligt nämnda lagrum. Styrelsen skall underrätta Försäkringsinspektionen om kallelsen till bolagsstämma.

Om styrelsen och verkställande direktören inte uppgör bokslut och verksamhetsberättelse, skall Försäkringsinspektionen enligt 3 mom. vidta tillsynsåtgärder för uppgörande och granskning av bokslut och verksamhetsberättelse. Om bokslut och verksamhetsberättelse fortfarande inte uppgörs, har inspektionen rätt att låta uppgöra bokslut och verksamhetsberättelse. Försäkringsinspektionen skall också ha rätt att sammankalla bolagsstämma, om ett bokslut utvisar att solvenskraven inte uppfylls.

7 §. Innehållet i 1 och 2 mom. motsvarar nuvarande 15 kap. 2 § 4 mom. I 1 mom. förpliktas bolagsstämman att besluta att bolaget skall träda i konkurs och upplösas, om solvenskraven inte uppfylls inom utsatt tid enligt 4 § 1 mom. eller inom den förlängning som beviljats av Försäkringsinspektionen. Fattar bolagsstämman inte detta beslut, skall Försäkringsinspektionen enligt förslaget förordna att bolaget träder i likvidation och upplöses. Enligt 2 mom. skall till styrelsens be-

slutsförslag till bolagsstämman fogas det bokslut som utvisar den försämrade solvensen, verksamhetsberättelsen och revisorernas utlåtande.

I 3 mom. hänvisas till 8 och 9 §, där det i likhet med lagen om aktiebolag bestäms om situationer då en domstol kan förordna att ett försäkringsbolag skall träda i likvidation. Domstolen skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om sitt beslut.

8 §. I enlighet med 13 kap. 3 och 4 a § lagen om aktiebolag föreslås att lagen om försäkringsbolag kompletteras med bestämmelser om sådana situationer där en domstol kan förordna att ett försäkringsbolag skall träda i likvidation.

Bestämmelserna i 9 kap. 16 § lagen om aktiebolag skall tillämpas på försäkringsbolag. Enligt paragrafen får bolagsstämman inte fatta ett beslut som varit ägnat att bereda en delägare eller annan person orättmätig fördel på bolagets eller någon annan delägarers bekostnad. Enligt 13 kap. 3 § lagen om aktiebolag kan domstolen i dylika fall eller om en delägare på något annat sätt uppsåtligen missbrukat sitt inflytande i bolaget, på talan av en annan delägare förordna att bolaget träder i likvidation. För domstolens beslut krävs det synnerligen vägande skäl för likvidation.

I 8 § föreslås en bestämmelse enligt 13 kap. 3 § lagen om aktiebolag, med tillägget att domstolen skall höra Försäkringsinspektionen före beslutet.

Enligt 2 mom. skall domstolen på yrkande av en part i stället för att förordna om likvidation kunna ålägga bolaget att inom viss tid inlösa kärandes aktier. Lösenbeloppet skall bestämmas så att det är skäligt med hänsyn till bolagets ställning och övriga omständigheter. Försummar bolaget att inlösa aktierna inom fastställd tid, skall domstolen på yrkande av den lösningsberättigade förordna att bolaget skall träda i likvidation.

Vid övervägande av frågan, huruvida bolaget skall förordnas att träda i likvidation eller åläggas att inlösa kärandens aktier, skall enligt lagen om aktiebolag intressena för dem som tjänstgör vid bolaget och borgenärernas intressen beaktas. Enligt lagen om försäkringsbolag gäller däremot att de försäkrade förmånerna skall beaktas i första hand, efter-

som tryggheten av de försäkrades intressen är en av utgångspunkterna för specialregleringen av försäkringsverksamheten. Vid val mellan förordnande om likvidation och inlösen av aktier kan avseende fästas vid t.ex. bolagets solvensställning. Om bolaget är tillräckligt solvent för att täcka alla försäkringsfordringar, är inlösen av aktierna ett naturligare alternativ än likvidation. I vilket fall som helst skall inlösen kunna åläggas endast om bolaget efter inlösningen uppfyller de krav som i 4 § 1 mom. ställs på verksamhetskapitalet eller det egna kapitalet.

9 §. I paragrafen föreslås i enlighet med 13 kap. 4 a § lagen om aktiebolag bestämmelser om alla de situationer där domstolen förordnar att ett försäkringsbolag skall träda i likvidation. Paragrafen innehåller inte någon sådan bestämmelse som i lagen om aktiebolag enligt vilken domstolen också direkt kan förordna att bolaget skall avregistreras. För att de försäkrades intressen skall tryggas krävs alltid att försäkringsbolagets verksamhet avslutas via likvidations- eller konkursförfarande.

Enligt 1 mom. 1 punkten skall domstolen förordna att ett bolag skall träda i likvidation, om det är fråga om i 8 § avsett missbruk av delägars inflytande. Enligt 2 punkten skall domstolen behandla talan gällande förordnande om likvidation i en situation där bolaget enligt en bestämmelse i bolagsordningen skall träda i likvidation, men bolagsstämman inte fattar ett sådant beslut. Om bolagsstämman frivilligt fattar det beslut som förutsätts i bolagsordningen, behövs det naturligtvis inte någon domstolsbehandling. Förslaget innehåller inte någon bestämmelse enligt 13 kap. 4 a § 1 mom. 3 och 4 punkten lagen om aktiebolag om likvidation på grund av minskat eget kapital eller sänkt aktiekapital, eftersom det i 15 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag föreskrivs obligatorisk likvidation av ett försäkringsbolag med försämrad solvens.

I 2 mom. föreslås bli bestämt att före ett förordnande om likvidation skall domstolen höra Försäkringsinspektionen i saken.

Enligt 3 mom. skall bolaget svara för rättegångskostnaderna, om domstolen förordnar att bolaget skall träda i likvidation eller avregistreras eller om domstolen annars finner det skäligt att kostnaderna ersätts.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om domstolens skyldighet att underrätta Försäkringsinspektionen och för registrering registermyndigheten om förordnandet om likvidation och valet av likvidatorer. Av underrättelsen om likvidatorerna skall framgå de personuppgifter om likvidatorerna som förutsätts i handelsregisterlagen.

10 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse om rätt att anhängiggöra ett ärende. Bestämmelsen gäller inte de situationer som avses i 7 och 8 § i kapitlet. I de nämnda paragraferna finns egna bestämmelser om anhängiggörande i ifrågavarande situationer. Utgångspunkten för bestämmelsen är att den som har ett tillräckligt stort juridiskt intresse i saken har rätt att anhängiggöra ärendet. I paragrafen uppräknas de instanser som vanligen har ett sådant intresse. Också Försäkringsinspektionen och registermyndigheten, som närmast har ett tillsynsrelaterat intresse vid förordnande om likvidation, skall ha rätt att anhängiggöra.

11 §. I paragrafen föreslås i enlighet med 13 kap. 5 § 2 och 3 mom. lagen om aktiebolag bli bestämt om förfarandet för delgivning till försäkringsbolagets delägare och borgenärer. Bestämmelsen gäller endast förfaranden som initierats av en domstol. Förfarandet tillämpas inte när bolagsstämman beslutar att bolaget skall träda i likvidation.

Domstolen skall pröva om ett ärende som gäller förordnande om likvidation skall kungöras delägarna och borgenärerna. En kungörelse behövs i synnerhet när det kan misstänkas att delägarna i försäkringsbolaget inte är medvetna om hotet om likvidation eller att borgenärernas rättigheter äventyras. Domstolen skall också pröva, i vilket skede av förfarandet kungörelsen skall göras. I paragrafen bestäms också om registrering av uppmaningen till delägarna och borgenärerna. Registermyndigheten skall göra registeranteckningen på tjänstens vägnar.

12 §. Paragrafen innehåller liknande bestämmelser om försäkringsbolagets organ under likvidationen som i nuvarande 15 kap. 3 § 1 mom. Enligt 1 mom. skall likvidatorer utses i stället för styrelsen, verkställande direktören och ett eventuellt förvaltningsråd. Beslutet om likvidatorer skall fattas av bolagsstämman, Försäkringsinspektionen eller

den domstol som har rätt att förordna att bolaget skall träda i likvidation. I de situationer där bolagsstämman och domstolen fattar beslut om förordnande om likvidation skall Försäkringsinspektionen dessutom ha rätt att förordna en likvidator. Domstolen skall välja likvidatorer enligt Försäkringsinspektionens framställning. I enlighet med nuvarande lag jämföras likvidatorerna med styrelsen och styrelsemedlemmarna.

I 2 mom. finns bestämmelser i den händelse att ett försäkringsbolag som trätt i likvidation inte har i registret införda behöriga likvidatorer. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen då förordna likvidatorerna. Det föreslås att förfarandet enligt nuvarande lag slopas, dvs. att inspektionen skall förordna en interimistisk likvidator. Förordnande om likvidator kan hos Försäkringsinspektionen sökas av den vars rätt kan vara beroende av att försäkringsbolaget har en företrädare.

13 §. I paragrafen bestäms om hur likvidatorer skall utses i sådana fall då social- och hälsovårdsministeriet har återkallat försäkringsbolagets koncession. Enligt 3 § i kapitlet träder ett försäkringsbolag i likvidation, om dess koncession har återkallats. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen då utse en likvidator för försäkringsbolaget.

14 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om kungörelse och registrering av likvidation. Likvidatorn skall låta kungöra beslutet om likvidation i den officiella tidningen och underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort. Dessutom skall likvidatorn för registrering underrätta registermyndigheten om förordnandet om likvidation och valet av likvidatorer. Dessutom föreslås bli bestämt att registermyndigheten skall registrera beslutet om förordnandet om likvidation och valet av likvidatorer, eftersom detta inte tydligt framgår av handelsregisterlagen. När det gäller kungörelsen motsvarar bestämmelsen artikel 14.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, bortsett från kungörelse i EG:s officiella tidning, vilket föreskrivs i 26 §. När det gäller registrering motsvarar bestämmelsen artikel 28 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. När det gäller konkurs finns bestämmelser om kungörelseförfarandet i 13 och 19 § konkursstadgan.

15 §. I 1 mom. konstateras som en allmän princip att likvidatorerna skall sköta försäkringsbolagets angelägenheter under likvidationen. I momentet föreskrivs dessutom att likvidatorerna har rätt att fortsätta bolagets verksamhet i den omfattning det är nödvändigt för att säkerställa de försäkrades intressen och sköta likvidationsförfarandet på ett ändamålsenligt sätt. Till denna del motsvarar bestämmelsen 13 kap. 10 § lagen om aktiebolag och artikel 13.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I 31 § bestäms i enlighet med artikel 10.1 punkt b i direktivet att innehavarna av försäkringsfordringar har förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar. Enligt artikeln kan denna förmånsrätt dock förbigås av bl.a. fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidationsförfarandet. I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt denna princip. När det gäller konkurs finns bestämmelser om denna förmånsrätt i konkursstadgan och i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning.

Enligt 3 mom. skall likvidatorn på samma sätt som enligt nuvarande lag söka offentlig stämning på försäkringsbolagets borgenärer. På offentlig stämning skall tillämpas vad som stadgas i lagen om offentlig stämning (729/2003). Lagen i fråga träder i kraft den 1 januari 2004. I enlighet med artikel 15.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall likvidatorn också underrätta försäkringsbolagets kända borgenärer om den offentliga stämningen. I anmälan skall i enlighet med kraven i artikel 15.2 särskilt anges tidsfrister, påföljder vid försummelse av tidsfristerna, den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar samt om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller är säkrade i sakrätt måste anmäla sina fordringar. Bestämmelser om den information om försäkringsfordringar som enligt artikel 15.2 skall ges borgenärerna föreslås i 29 § i detta kapitel.

I 4 mom. bestäms i enlighet med artikel 16.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om borgenärernas inbördes jämlikhet. I momentet sägs att under försäkringsbolagets likvidation befinner sig alla borgenärer, in-

begripet skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, och deras fordringar av samma art i samma inbördes ställning och fordringarna omfattas av samma företrädesordning. Borgenärernas jämlikhet gäller inte fordringar av myndigheter i tredje land.

I 5 mom. föreslås en bestämmelse enligt artikel 16.3 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om information till likvidatorn om borgenärernas fordringar. Enligt förslaget skall borgenären underrätta likvidatorn om fordringens art, uppkomstdatum och belopp. Borgenären skall dessutom ange om han gör gällande förmånsrätt, säkerhet i sakrätt eller äganderättsförbehåll för sin fordran och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Likvidatorn skall också tillställas kopior av eventuella verifikationer.

16 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse om bolagsstämman ställning under likvidationen. Innehållet motsvarar nuvarande 15 kap. 4 §. På bolagsstämman i ett försäkringsbolag som har trätt i likvidation skall tillämpas bestämmelserna om bolagsstämma i lagen om försäkringsbolag, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel. Bolagsstämman skall, om det behövs för avslutande av likvidationen och fortsättande av verksamheten, också kunna besluta om ändring av bolagsordningen, ökning av aktiekapitalet, emission av optionsrätter samt om upptagande av lån mot konvertibla skuldebrev och av kapitallån i enlighet med gällande rätt.

17 §. Paragrafen innehåller en liknande bestämmelse om revisorernas uppdrag under likvidationen som i nuvarande 15 kap. 3 § 4 mom. Enligt förslaget upphör inte revisorernas uppdrag då bolaget träder i likvidation. Bestämmelserna om revision i 9 kap. skall iakttas också under likvidationen till den del de är tillämpliga. Revisionsberättelsen skall i enlighet med nuvarande lag innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt fördröjts.

18 §. Finns i försäkringsbolaget tillgångar efter en eventuell överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat försäkringsbolag enligt 35 § eller när försäkringsfordringarna eller fordringar med bättre förmånsrätt har betalats enligt 36 §, skall de tillgångar som åter-

står delas i enlighet med denna paragraf. Innehållet i paragrafen motsvarar nuvarande 15 kap. 9 § i denna lag och 13 kap. 12 § lagen om aktiebolag.

Efter den i den offentliga stämningen på försäkringsbolagets borgenärer utsatta inställelsedagen skall likvidatorn enligt 1 mom. betala all veterlig gäld. Om en skuld är tvisig eller om den inte förfallit till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall behövliga medel reserveras, om bolagets tillgångar förslår till detta. I ett ömsesidigt försäkringsbolag skall garantikapitalet jämte ränta därefter återbetalas och de tillgångar som återstår skall delas mellan delägarna på det sätt bolagsordningen bestämmer. I försäkringsaktiebolag skall aktieägarna ha rätt att av bolagets nettoförmögenhet få den andel som tillkommer delägarna.

Vill delägare klandra skiftet, skall talan mot bolaget enligt 2 mom. väckas inom tre månader efter det slutredovisning framlades på bolagsstämman.

Enligt 3 mom. förlorar delägaren sin rätt till skiftesandelen, om han inte inom fem år efter det slutredovisningen lades fram på bolagsstämman har anmält sig för att lyfta vad han erhållit vid skiftet. Är skiftesandelen ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, kan Försäkringsinspektionen på anmälan av likvidatorerna förordna att den skall tillfalla staten. Om beloppet av de tillgångar som inte lyfts inte är ringa, skall likvidationen fortsätta enligt 21 §.

19 §. I paragrafen finns bestämmelser om slutredovisning enligt nuvarande 15 kap. 15 §. Enligt 1 mom. skall likvidatorn avge slutredovisning genom att uppgöra en berättelse över likvidationsförfarandet i dess helhet. Berättelsen skall också innehålla en redogörelse för skiftet av bolagets tillgångar och till berättelsen skall fogas bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för hela likvidationstiden. Revision med anledning av berättelsen skall verkställas inom en månad.

Enligt 2 mom. skall slutredovisningen behandlas av bolagsstämman. Likvidatorerna skall utan dröjsmål sammankalla bolagsstämman när de fått revisionsberättelsen.

20 §. I paragrafen bestäms i enlighet med nuvarande 15 kap. 16 § om tidpunkten för

upplösning av ett försäkringsbolag samt om eventuell skadeståndstalan mot likvidatorerna.

Enligt 1 mom. skall försäkringsbolaget anses upplöst när slutredovisningen framlagts vid bolagsstämman. En av likvidatorns sista uppgifter är att utan dröjsmål för registrering underrätta registermyndigheten om upplösningen.

Trots att bolagsstämman har godkänt slutredovisningen och bolaget har upplösts kan ny bolagsstämma sammankallas för att behandla eventuell skadeståndstalan mot likvidatorerna. Enligt 2 mom. kan aktieägare i ett försäkringsaktiebolag vilka innehar minst en tiondel av det röstetal som företräts vid den bolagsstämma som behandlat slutredovisningen eller minst en tiondel av försäkringsaktiebolagets samtliga aktier, eller delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag vilka innehar minst en tredjedel av det röstetal som företräts vid den bolagsstämma som behandlat slutredovisningen, kräva att bolagsstämma sammankallas för att behandla frågan om väckande av en i 17 kap. 2 § avsedd skadeståndstalan. Likvidatorn sammankallar till denna bolagsstämma. Försummar likvidatorn kallelsen kan delägarna kräva att Försäkringsinspektionen sammankallar bolagsstämman på försäkringsbolagets bekostnad. I likhet med nuvarande lag skall talan väckas inom ett år efter det att slutredovisningen lades fram.

21 §. I paragrafen bestäms om fortsatt likvidation. Innehållet i paragrafen motsvarar delvis nuvarande 15 kap. 19 § lagen om försäkringsbolag och 13 kap. 16 § lagen om aktiebolag. Grunder för fortsatt likvidation är att bolaget får nya tillgångar och att talan väckts mot bolaget. Det fortsatta likvidationsarbetet utförs av de tidigare likvidatorerna. De skall utan dröjsmål göra anmälan om den fortsatta likvidationen för registrering och i enlighet med bolagsordningen sammankalla till första bolagsstämma efter likvidationens återupptagande. I försäkringsaktiebolag skall dessutom skriftlig kallelse sändas till varje aktieägare vars adress är känd för bolaget. Om försäkringsbolaget inte längre har behöriga likvidatorer, skall Försäkringsinspektionen på ansökan förordna en likvidator i enlighet med 12 § 2 mom. i detta

kapitel.

Likvidationsåtgärder kan fortfarande behövas också i det fallet att försäkringsbolaget har avregistrerats. Enligt lagen om aktiebolag skall registermyndigheten i sådana situationer förordna att aktiebolaget skall träda i likvidation. När det gäller försäkringsbolag föreslås i det nya 2 mom. bli bestämt att Försäkringsinspektionen skall förordna om likvidation. Förordnande om likvidation kan sökas av den vars rätt saken gäller.

I det nya 3 mom. föreslås i enlighet med 13 kap. 16 § 3 mom. lagen om aktiebolag bli bestämt att fortsatt likvidation enligt 1 mom. inte skall inledas, om bolagets tillgångar inte förslår till att slutföra likvidationsförfarandet och ingen påtar sig ansvaret för kostnaderna.

22 §. I paragrafen bestäms om likvidationens upphörande genom beslut av bolagsstämman. Innehållet i paragrafen motsvarar nuvarande 15 kap. 20 § lagen om försäkringsbolag och delvis 13 kap. 17 § lagen om aktiebolag.

Har ett försäkringsbolag frivilligt trätt i likvidation med stöd av 4 § 2 mom. i detta kapitel, skall bolaget också ha rätt att återkalla beslutet och fortsätta sin verksamhet. För ett beslut av bolagsstämman om återkallande av likvidation skall enligt 1 mom. krävas samma majoritet som när bolaget frivilligt trädde i likvidation. Beslut om upphörande av likvidation kan fattas bara om revisorernas utlåtande är tillgängligt. Beslut om upphörande av likvidation skall dock inte kunna fattas, om den lagbaserade upplösningsskyldigheten har uppkommit efter det att bolaget frivilligt trätt i likvidation och upplösningsskyldigheten fortfarande gäller. Ett beslut om likvidation får inte heller återkallas, om likvidationen har framskridit så långt att bolagets tillgångar redan har hunnit skiftas. Eftersom koncessionen för det försäkringsbolag som trätt i likvidation har återkallats, skall bolaget ansöka om koncession på nytt om avsikten är att verksamheten skall fortsätta.

Enligt 2 mom. skall bestämmelserna i 1 mom. tillämpas också om ett försäkringsbolag har trätt i konkurs därför att det inte längre uppfyller kraven på verksamhetskaptal och eget kapital enligt 11 kap. eller enligt 17 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, men denna upplösningsgrund senare har för-

svunnit.

Enligt 3 mom. skall bolagsstämman, sedan beslut om likvidationens upphörande och fortsättande med bolagets verksamhet fattats, välja ledning för bolaget i enlighet med bolagsordningen.

Enligt 4 mom. skall likvidatorn utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen göra anmälan om bolagsstämmans beslut att avsluta likvidationen samt till registermyndigheten för registrering. Samtidigt görs en anmälan om den nya styrelsen. Beslutet får inte verkställas före registreringen. Till följd av likvidationens upphörande blir eventuell offentlig stämning på försäkringsbolagets borgenärer utan verkan.

Bestämmelser om konkurs

23 §. I 23 och 24 § finns specialbestämmelser om försäkringsbolag i konkurs. Enligt den föreslagna 23 § skall allmänna bestämmelser om konkurs tillämpas beträffande försäkringsbolag i konkurs, om inte något annat bestäms i lagen om försäkringsbolag. Bestämmelsen är förtydligande, eftersom det också enligt gällande lag gäller att allmänna konkursrättsliga bestämmelser skall tillämpas på försäkringsbolag i konkurs, med de undantag som anges i lagen om försäkringsbolag. Allmänna konkursförfattningar är bl.a. konkursstadgan, lagen om återvinning av konkursbo (758/1991) och lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992).

24 §. Paragrafen innehåller vissa bestämmelser enligt nuvarande 15 kap. 21 § om försäkringsbolag i konkurs, närmast associationsrättsliga bestämmelser.

Enligt 1 mom. skall försäkringsbolag kunna sökas i konkurs endast genom beslut av styrelsen eller, om bolaget är i likvidation, av likvidatorerna. Enskilda styrelsemedlemmar skall inte ha behörighet att söka bolaget i konkurs. Under konkurs skall bolaget såsom konkursgäldenär företräddas av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Ingenting hindrar att nya styrelsemedlemmar och nya likvidatorer utses under konkursen.

Enligt nuvarande 15 kap. 21 § 2 mom. skall domstolen utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om att försäkringsbolagets

egendom har avträtts till konkurs och om inställeldagen. Domstolen skall, om Försäkringsinspektionen gör framställning därom, till god man och syssloman utöver de övriga valda förordna en av Försäkringsinspektionen föreslagen person. Det är ändamålsenligt att tillsynsmyndigheten underrättas om försättandet i konkurs och om inställeldagen.

Det föreslås att 2 mom. med vissa ändringar och tillägg bibehålls. Det föreslås att inställeldag ändras till bevakningsdag, som används i den föreslagna nya konkurslagen (RP 26/2003). Det föreslås att rollen för den boförvaltare som skall förordnas enligt inspektionens framställning preciseras så att boförvaltaren särskilt skall bevaka intressena för innehavarna av försäkringsfordringar. Eftersom det överlag hör till Försäkringsinspektionen att bevaka de försäkrades intressen, är det naturligt att också den boförvaltare som förordnas på framställning av inspektionen har denna uppgiftsbeskrivning.

Bestämmelserna i nuvarande 15 kap. 21 § 3 mom. om förmånsrätt för fordringar i samband med konkurs och om ett särskilt administrationsbo är obehövliga, eftersom bestämmelser om förmånsrätt för fordringar föreslås i 31 §, som gäller gemensamt för likvidation och konkurs. Dessutom föreslås att regleringen av ett särskilt administrationsbo helt och hållet slopas i lagen om försäkringsbolag.

Enligt 3 mom. skall ett försäkringsbolag som sökts i konkurs anses upplöst när konkursen har avslutats utan att något överskott finns kvar och konkursförvaltningen har avgivit slutredovisning. Konkursförvaltningen skall utan dröjsmål för registrering underrätta registermyndigheten om upplösningen.

I 4 mom. finns bestämmelser för den händelse att det finns överskott efter konkursen. Avslutad konkurs innebär då inte att bolaget upplöses, utan styrelsen skall sammankalla bolagsstämman för att besluta om frågan om likvidation. Om bolaget redan hade trätt i likvidation när konkursen söktes, skall likvidationen fortsättas i enlighet med 21 §.

I lagen föreslås nya gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. Tilläggen jämfört med den nuvarande lagen förädlas framför allt av de förfaranden för information

och kungörelse inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som föreskrivs i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet samt av regleringen av bevakningen av fordringar och förmånsrätt för försäkringsfordringar.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

25 §. Enligt 1 mom. är försäkringsbolagets bolagsstämma, Försäkringsinspektionen eller en finsk domstol behöriga att besluta om likvidation för ett försäkringsbolag. En finsk domstol är behörig att besluta om konkurs.

Avsikten är att så som förutsätts i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förtydliga den internationella behörigheten, dvs. att när det gäller finska försäkringsbolag är finska myndigheter eller bolagets bolagsstämma behöriga, beroende på vilket förfarande det handlar om.

När det gäller förordnande om likvidation finns bestämmelser om bolagsstämmans behörighet i 4 och 7 § i detta kapitel, om Försäkringsinspektionens behörighet i 7 § och om domstolens behörighet i 8 och 9 §. Beslut om försättning i konkurs fattas av en domstol i enlighet med 1 a § konkursstadgan. I momentet konstateras dessutom i enlighet med artikel 8.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet att beslut om inledande av likvidation eller konkurs kan fattas utan föregående förbud att överlåta eller pantsätta egendom enligt 14 kap. 6 § eller efter det att en sådan åtgärd har vidtagits. Bestämmelsen är nödvändig därför att ett förbud för ett försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom är en rekonstruktionsåtgärd enligt direktivet, och enligt direktivet får en rekonstruktionsåtgärd inte hindra att likvidationsförfarande inleds.

I 2 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 8.3 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet att Försäkringsinspektionen utan dröjsmål skall underrätta de myndigheter i alla andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om beslutet att inleda likvidation eller konkurs och eventuella verkningar av förfarandet. Villkoret enligt artikel 8.3 i direktivet gällande information till tillsynsmyndigheten om inledande av likvidations- eller konkursförfarande uppfylls i 6

§ 2 mom. och 9 § 2 mom. i detta kapitel.

26 §. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om offentliggörande enligt artikel 14.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Det föreslås bli bestämt att vid likvidation i ett försäkringsbolag skall likvidatorn eller vid konkurs boförvaltaren i Europeiska unionens officiella tidning kungöra att likvidation eller konkurs inleds eller upphör. Bestämmelser om offentliggörande i Finland finns i fråga om likvidation i 14 § och i fråga om konkurs i konkursstadgan. Enligt artikel 14.2 skall offentliggörandet ske på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs. Det föreslås därför bli bestämt att anmälan skall göras på åtminstone finska och svenska. Den föreslagna regleringen hindrar inte att också andra språk används för att höja informationsvärdet, t.ex. engelska.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse enligt artikel 14.2 i direktivet om att i den anmälan som avses i 1 mom. skall samtidigt anges vilka myndigheter som deltar i förfarandet och deras behörighet, tillämplig lagstiftning samt likvidatorn eller boförvaltaren.

27 §. I artikel 27 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet finns bestämmelser om likvidatorers och boförvaltares verksamhet i en annan EES-stat. Enligt artikel 27.1 skall utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare styrkas genom en vidimerad kopia av den ursprungliga utnämningen eller ett annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemlandet.

I enlighet med detta föreslås i 1 mom. bli bestämt att Försäkringsinspektionen eller domstolen skall ge likvidatorn och boförvaltaren ett intyg över förordnandet till uppdraget. Har bolaget trätt i likvidation genom beslut av bolagsstämman, skall likvidatorn ha rätt att få ett utdrag ur protokollet över frågan om likvidation.

Det behövs inte någon separat bestämmelse i lagen om försäkringsbolag för den möjlighet att begära översättning som framförs i artikel 27.1 andra stycket.

I den senare meningen i artikel 27.2 sägs att det får, i enlighet med hemlandets lagstiftning, utses personer för att bistå eller vid behov företräda rekonstruktörer och förvaltare vid genomförandet av rekonstruktionså-

gården eller likvidationsförfarandet, särskilt i världsländerna. I enlighet med detta föreslås i 2 mom. bli bestämt att vid utförandet av uppdraget skall likvidatorn och boförvaltaren ha rätt att anlita sakkunniga eller biträden i den omfattning det är ändamålsenligt. Enligt direktivet skall dessa personer under likvidationen eller konkursen särskilt bistå borgenärerna i det land där försäkringsbolagets representation är belägen.

Det behövs inte någon särskild bestämmelse i lagen om försäkringsbolag gällande den första meningen i artikel 27.2, enligt vilken rekonstruktörerna och förvaltarna skall vara berättigade att på alla medlemsstaters territorier utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva på hemlandets territorium.

Kravet enligt artikel 27.3 att rekonstruktörer och förvaltare skall följa lagen i de medlemsstaters på vilkas territorier de ämnar agera gäller också utan någon särskild bestämmelse.

28 §. Enligt paragrafen skall likvidatorn, boförvaltaren eller Försäkringsinspektionen begära att likvidationen eller inledandet av konkurs registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, om en registeranteckning om inledande av likvidations- eller konkursförfarande fönär i lagstiftningen i staten i fråga. Paragrafen baserar sig på artikel 28 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I artikel 28.2 konstateras på ett förtydligande sätt att registreringskostnaderna skall anses som kostnader och utgifter för förfarandet. Denna princip anses gälla i Finland också utan någon uttrycklig bestämmelse.

29 §. I paragrafen föreslås bli bestämt vad som skall uppges i anmälan till försäkringsbolagets kända borgenärer utöver vad som annars bestäms om innehållet i anmälan när det gäller likvidation och konkurs.

När det gäller likvidation anges det huvudsakliga innehållet i anmälan till borgenärerna i 15 § i detta kapitel. Motsvarande reglering när det gäller konkurs ingår i 19 och 20 § konkursstadgan. Utöver dessa krav skall i fråga om försäkringsfordringar i enlighet med sista meningen i artikel 15.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet anges likvidationens eller konkursens allmänna

verkningar på försäkringsavtalen samt försäkringstagarens och den försäkrades rättigheter och skyldigheter enligt försäkringsavtalet. En bestämmelse med detta innehåll föreslås i 1 mom. Dessutom skall likvidatorn eller boförvaltaren underrätta försäkringstagarna när Försäkringsinspektionen i enlighet med 36 § bestämmer vid vilken tidpunkt försäkringarna upphör att gälla.

I artikel 17 i direktivet bestäms om språket och formen för informationen till de kända borgenärerna. I enlighet med artikel 17.1 första stycket föreslås i 2 mom. bli bestämt att anmälan skall göras på finska eller svenska. I detta syfte skall användas en blankett utformad på Europeiska unionens alla officiella språk med rubriken "Anmodan att anmäla fordran och att inkomma med synpunkter angående fordran - tidsfrister att beakta".

I 3 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 17.1 andra stycket att om en borgenär som har sin vanliga bostad, sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland innehar en försäkringsfordran, skall anmälan göras på det officiella språket eller något av de officiella språken i EES-staten.

30 §. I paragrafen föreskrivs i enlighet med artikel 16.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet att borgenärerna skall behandlas lika. I 1 mom. föreslås bli bestämt att under försäkringsbolagets likvidation och konkurs har varje borgenär, också skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, rätt att anmäla eller bevaka sina fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar. Försäkringsfordringar skall inte behöva anmälas vid likvidation eller bevakas eller förmånsrätt krävas vid konkurs.

I 2 mom. föreslås i enlighet med artikel 17.2 en bestämmelse om det språk som borgenären skall använda när han anmäler sina fordran eller inkommer med synpunkter angående sina fordringar. En borgenär bosatt i Finland kan självfallet använda finska eller svenska. En borgenär som har sin bostad, sin hemort eller sitt huvudkontor i en annan EES-stat skall dock få anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sina fordringar på det officiella språket eller på något av de officiella språken i denna stat. Exempelvis en borgenär bosatt i Tyskland

skall kunna använda tyska. I det senare fallet skall den rubrik som används i anmälan eller i synpunkter angående fordringar dock vara avfattad på de officiella språken i Finland, finska eller svenska.

31 §. I artikel 10 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet finns en specialbestämmelse om förmånsrätt för försäkringsfordringar. Utgångspunkten i direktivet är att försäkringsfordringar går före andra fordringar på försäkringsföretaget i prioritetsordningen. Artikeln innehåller två alternativa metoder för förmånsrätt för försäkringsfordringar. Förmånsrätten skall genomföras enligt det ena eller enligt båda alternativen.

Enligt det första alternativet skall försäkringsfordringar avseende tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna åtnjuta absolut förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget. Det här innebär att t.ex. fordringar till följd av likvidations- eller konkursförfarande skall betalas av försäkringsföretagets andra tillgångar än de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna, om sådana tillgångar återstår.

Enligt det andra alternativet berör förmånsrätten för försäkringsfordringar försäkringsföretagets samtliga tillgångar i fråga om alla andra fordringar. I fråga om denna metod medger direktivet dock nationella föreskrifter om att vissa, i direktivet uttömmande nämnda fordringar kan betalas före försäkringsfordringarna. Sådana fordringar är enligt artikel 10.1 punkt b fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållanden, fordringar som avser skatt till offentliga organ, fordringar som avser socialförsäkringsavgifter och fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar. Enligt artikel 10.2 får medlemsstaterna dessutom föreskriva att kostnaderna i samband med ett likvidations- och konkursförfarande skall ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar.

Utgångspunkten för regeringens proposition är att förmånsrätten för försäkringsfordringar skall säkerställas enligt det senare alternativet. Enligt förslaget skall försäkringsfordringar som definieras i artikel 10.2 punkt k på lika grunder ha samma förmånsrätt till försäkringsbolagets alla tillgångar som innehavare av handfången pant har till den pantsatta egendomen. I bestämmelsen avses den

förmånsställning som föreskrivs i 3 § lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning.

Bestämmelserna om förmånsrätt för försäkringsfordringar skall tillämpas vid både likvidation och konkurs. Vid likvidation av ett försäkringsbolag bör bolagets tillgångar åtminstone i princip överstiga skuldbeloppet, eftersom ett överskuldssatt försäkringsbolag skall försättas i konkurs i enlighet med 13 kap. 11 a § lagen om aktiebolag, vilken är tillämplig med stöd av en hänvisningsbestämmelse i 15 kap. 2 §. Det kan därmed ifrågasättas om det föreligger behov av att föreskriva om förmånsrätt för fordringar i samband med likvidation.

Förmånsrättsbestämmelserna har syftat till att understryka försäkringsfordringarnas exceptionella ställning jämfört med andra fordringar och säkerställa att försäkringsfordringarna är tryggade också under likvidation. Också i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet betonas vikten av att försäkringstagare, försäkrade och andra förmånstagare skyddas vid likvidationsförfaranden. Förmånsrättsbestämmelsen i direktivet gäller inte enbart konkurs utan alla likvidationsförfaranden. När likvidation inleds är det inte nödvändigtvis möjligt att få en helt korrekt bild av försäkringsbolagets finansiella ställning. Bolagets överskuldssatthet kan uppdagas först under likvidationens gång, och vid det laget har bolagets tillgångar eventuellt använts för betalning av sådana fordringar som skulle ha haft sämre förmånsrätt än försäkringsfordringar vid en konkurs. Det är därför viktigt att bestämmelserna om förmånsrätt för fordringar tillämpas också under likvidation, inte bara vid konkurs.

Propositionen utgår också från att endast fordringar till följd av likvidations- och konkursförfarandet och fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar har företräde framför försäkringsfordringar när det gäller förmånsrätt. De i direktivet nämnda fordringar som hänför sig till anställningsförhållanden, skatter eller socialförsäkringsavgifter har inte heller enligt gällande lag någon särskild förmånsrätt i samband med konkurs.

Jämfört med gällande lag utvidgar förslaget den krets av försäkringsfordringar som har förmånsrätt avseende försäkringsbolagets

tillgångar och också de tillgångar som förmånsrätten gäller. Enligt gällande lag har huvudsakligen bara de som tecknat livförsäkring och de som tecknat skadeförsäkring för mer än tio år en sådan förmånsrätt till bolagets tillgångar för sin andel av ansvarsskulden som motsvarar förmånsrätten för innehavare av handfången pant. Enligt förslaget skall förmånsrätten gälla alla försäkringsfordringar oavsett försäkringsslag eller försäkringsklass, och förmånsrätten skall gälla försäkringsbolagets alla tillgångar.

Det föreslås att regleringen av ett särskilt administrationsbo slopas. Enligt gällande lag hör tillgångar som täcker den försäkringstekniska ansvarsskulden och tillgångar som motsvarar fondförsäkringarna till ett särskilt administrationsbo. Till det särskilda administrationsboet skall dessutom överföras en så stor del av försäkringsbolagets övriga tillgångar att egendomen motsvarar ansvarsskulden enligt fordringarna med förmånsrätt och de beräknande likvidationskostnaderna. Då förmånsrätten i fortsättningen kommer att beröra alla försäkringsfordringar och gälla försäkringsbolagets alla tillgångar behövs det inte längre något särskilt administrationsbo, utan förmånsrätten för försäkringsfordringar kan genomföras i samband med andra likvidations- och konkursförfaranden.

Enligt artikel 10.3 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall försäkringsföretagen förpliktas att inrätta och uppdatera ett register över de tillgångar som används för att täcka de tekniska avsättningarna, om försäkringsfordringarna har ovillkorlig förmånsrätt bara till dessa tillgångar motsvarande avsättningarna. Enligt 10 kap. 3 § 7 mom. lagen om försäkringsbolag skall försäkringsbolagen i dagens läge göra upp en särskild förteckning över täckningen av ansvarsskulden. Trots att det i denna proposition inte föreslås att metoden enligt artikel 10.1 punkt a skall väljas för att trygga förmånsrätten för försäkringsfordringar, förpliktas inte direktivet till att ändra lagen om försäkringsbolag så att skyldigheten att föra täckningsregister avskaffas.

32 §. Enligt 15 § 1 mom. i lagförslaget skall likvidatorerna vid likvidation ha rätt att fortsätta bolagets verksamhet i den omfattning det är nödvändigt för att säkerställa de

försäkrades intressen och sköta likvidationsförfarandet på ett ändamålsenligt sätt. Också enligt bestämmelserna om konkurs kan ett konkursbo på vissa villkor fortsätta verksamheten. I 33 § 1 mom. föreslås bli bestämt att likvidatorn eller boförvaltaren skall göra upp en plan för den fortsatta verksamheten. I planen skall föreslås hur försäkringsfordringar och fordringar till följd av den fortsatta verksamheten skall betalas under likvidationen eller konkursen.

I 32 § föreslås bestämmelser om betalning av fordringar under likvidationen eller konkursen. Enligt förslaget skall likvidatorn eller boförvaltaren kunna betala andra än fordringar till följd av likvidations- eller konkursförfarandet endast i enlighet med den plan som beskrivs ovan. Försäkringsinspektionen skall också i enskilda fall kunna ge tillstånd för betalning av en viss fordran. Arvodena för det ombud som förordnats att övervaka det förbud att överlåta och pantsätta egendom som avses i 14 kap. 6 § och som föregick likvidationen eller konkursen samt räntan på dessa belopp till den tidpunkt då medlen redovisas och övriga kostnader för genomförandet av åtgärden är inte masskulder utan fordringar med förmånsrätt. Förmånsrätt uppkommer endast om likvidationen eller konkursen har inletts under tiden för förbudet att överlåta eller pantsätta egendom eller inom tre månader efter det att förbudet har upphört att gälla. Till denna del motsvarar regleringen ställningen för de arvoden till övervakaren och de kostnader som uppkommer under den sanering av företaget som föregår konkursen (32 § 2 mom. lagen om företagssanering och 3 a § lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning).

Enligt nuvarande 15 kap. 10 § 3 mom. skall ersättningar som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen och lagen om olycksfallsförsäkring utbetalas utan något tillståndsförfarande. I lagförslaget finns också en bestämmelse med samma innehåll, eftersom ersättningar enligt lagstadgade försäkringar i vilket fall som helst måste betalas. Ersättningsarna tryggas i sista hand genom försäkringsbolagens solidariska ansvar. I enlighet med nuvarande praxis skall likvidatorn och boförvaltaren ha rätt att uppta lån för betalningen av ersättningsarna enligt nämnda

försäkringar.

33 §. Så som konstaterats i motiveringen till 32 § skall försäkringsbolaget under vissa förutsättningar kunna fortsätta sin verksamhet under likvidationen eller konkursen. Till följd av förbudet i 37 § kan försäkringsbolaget dock inte bevilja nya försäkringar efter det att likvidationen eller konkursen har inletts. Fortsatt verksamhet är t.ex. skötsel av det gamla försäkringsbeståndet och fortsatt placeringsverksamhet till den del det är nödvändigt för en förnuftig skötsel av de gamla placeringstillgångarna eller för placering av ny premieinkomst av de försäkringar som fortsatt att gälla.

Verksamheten bör dock bedrivas under tillsyn så att de försäkrade förmånerna eller andra borgenärers intressen inte äventyras. I 1 mom. föreslås därför bestämmelser om en plan som likvidatorn eller boförvaltaren skall göra upp för den fortsatta verksamheten. Någon motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen. Planen skall innehålla förslag till hur försäkringsfordringar och fordringar till följd av den fortsatta verksamheten skall betalas under likvidationen eller konkursen. I planen skall tas ställning till t.ex. i vilken mån upprepade betalningar som grundar sig på ett försäkringsavtal, t.ex. pensioner, kan betalas efter det att likvidationen eller konkursen har inletts. För planen skall ansökas om godkännande av Försäkringsinspektionen.

Huvudregeln är att inledandet av ett likvidations- eller konkursförfarande avbryter betalningen av sådana fordringar vilkas rättsgrund har uppstått före likvidationen eller konkursen. Om verksamheten fortsätter under likvidationen eller konkursen, är fordringar till följd av verksamheten masskulder som skall betalas när de förfaller. Denna regel konstateras i 2 mom. När det gäller konkurs regleras saken för närvarande av 74 § konkursstadgan. Regleringen av förmånsrätt för försäkringsfordringar hindrar inte fortsatt verksamhet, inte heller betalning av fordringar till följd av den fortsatta verksamheten, men verksamheten bör anpassas så att den kan bedrivas inom ramen för den plan som avses i 1 mom.

I 3 mom. definieras vad som avses med de fordringar till följd av den fortsatta verksam-

heten som nämns i 2 mom. Enligt 1 punkten avses med nämnda fordringar i försäkringsavtalsförhållanden sådana fordringar hos ett försäkringsbolag där bolagets förbindelse eller annan rättsgrund för en fordran har uppstått två månader efter det att likvidationen eller konkursen började. Som annan rättsgrund för en fordran betraktas rätt till ersättning eller annan förmån till den del försäkringen har fortsatt efter det att likvidationen eller konkursen började och när försäkringstagaren har betalt försäkringspremier efter det att likvidationen eller konkursen började. Likvidation eller konkurs hindrar inte att försäkringstagaren fortsätter sin försäkring och betalar försäkringspremier till bolaget. Till denna del har försäkringstagaren rätt till ersättning eller andra förmåner enligt försäkringsavtalet.

Tidsfristen två månader efter det att likvidationen eller konkursen började baserar sig på nuvarande lagstiftning, enligt vilken innehavare av fordringar som baserar sig på tilläggsförsäkring som tecknats för personskada och olycksfall i anslutning till skadeförsäkring och livförsäkring som skrivs in i ersättningsansvaret också har samma förmånsrätt som innehavare av handfången pant, om fordran har uppstått två månader efter det att likvidationen eller konkursen började. Bestämmelsen syftar särskilt till att under två månader efter det att likvidationen eller konkursen började trygga ställningen för innehavare av fordringar som baserar sig på skadeförsäkring så att försäkringstagaren under den tiden kan teckna en ny försäkring i ett annat försäkringsbolag.

I andra skuldförhållanden än i försäkringsavtalsförhållanden avses med fordringar till följd av den fortsatta verksamheten sådana fordringar hos ett försäkringsbolag i fråga om vilka bolagets förbindelse eller annan rättsgrund för fordran har uppstått efter det att likvidationen eller konkursen började. I fortlöpande skuldförhållanden betraktas som fordringar till följd av den fortsatta verksamheten den del av fordran som gäller tiden efter det att likvidationen eller konkursen började. I regeringens proposition med förslag till revidering av konkurslagstiftningen (RP 26/2003) har som konkursfordringar i fortlöpande skuldförhållanden definierats den del

av fordran som gäller tiden före konkursens början.

34 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om information till borgenärerna i samband med likvidations- och konkursförfaranden. Innehållet i paragrafen motsvarar artikel 18 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Enligt 1 mom. skall likvidatorn och vid konkurs boförvaltaren regelbundet informera försäkringsbolagets borgenärer om hur likvidations- och konkursförfarandet framskrider. Försäkringsinspektionen skall meddela närmare föreskrifter om anmälningssättet.

I 2 mom. föreskrivs skyldighet för Försäkringsinspektionen att lämna de myndigheter i EES-staterna som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten uppgifter om hur likvidations- och konkursförfarandet framskrider, om dessa upplysningar begärs av inspektionen.

35 §. Specialregleringen av försäkringsbolags likvidation och konkurs syftar till att försäkringstagare, försäkrade och andra innehavare av försäkringsfordringar skall lida så små förluster som möjligt i samband med likvidation eller konkurs. Traditionellt har detta eftersträfvats genom att bolagets försäkringsbestånd har överförs till ett annat, sunt försäkringsbolag. I gällande lag om försäkringsbolag finns en bestämmelse enligt vilken det särskilda administrationsboets förvaltning så snart som möjligt tillsammans med ett försäkringsbolag eller flera skall försöka åstadkomma en plan för överlåtelse av bolagets försäkringsbestånd. Det bör fortfarande anses vara ändamålsenligt att ha en motsvarande reglering. En bestämmelse om detta finns i 1 mom. Vid likvidation skall behörigheten innehas av likvidatorn och vid konkurs av boförvaltaren i stället för av ett särskilt administrationsbo. Försäkringsbeståndet skall överföras i enlighet med bestämmelserna i 16 a kap. lagen om försäkringsbolag.

I nuvarande 15 kap. 12 § 2 mom. finns en bestämmelse i händelse av att försäkringsbolagets tillgångar inte förslår till täckning av det ansvar som föranleds av försäkringsfordringarna. I sådana fall kan det särskilda administrationsboets förvaltning tillsammans med ett annat försäkringsbolag göra upp en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet

eller en del av det så att försäkringarna fortgår i det övertagande försäkringsbolaget med särskilda villkor eller begränsningar. Eftersom regleringen gör det möjligt att försämrade förmåner som utlovats i försäkringen, skall försäkringstagare som motsätter sig planen ha möjlighet att lämna sin försäkring utanför överlåtelsen av försäkringsbeståndet. Försäkringstagarna har då rätt att få den andel av försäkringsbolagets tillgångar som bara hör till deras försäkring. Eftersom förfarandet fortfarande bör betraktas som nödvändigt och ändamålsenligt föreslås i 2 mom. en bestämmelse med samma innehåll.

36 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om avyttring av försäkringsbolagets tillgångar och betalning av fordringarna till de berättigade i händelse av att överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd i enlighet med 35 §. Innehållet i paragrafen motsvarar till största delen nuvarande 15 kap. 14 §.

Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt då försäkringarna i försäkringsbolaget upphör att gälla, om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd. Med tanke på försäkringstagarnas rättssäkerhet har det upplevts som en brist i den nuvarande regleringen att lagen inte innehåller någon ovillkorlig tidsgräns för när försäkringarna senast upphör att gälla. Enligt förslaget skall det bestämmas att försäkringarna upphör att vara i kraft senast fem år efter det att likvidations- eller konkursförfarandet började. Försäkringsinspektionen skall dock av särskilda skäl kunna flytta den tidpunkt den bestämt med ytterligare högst fem år.

I likhet med den nuvarande lagen skall dock lagstadgade försäkringar enligt trafikförsäkringslagen, patientskadlagen och lagen om olycksfallsförsäkring fortsätta att gälla. Försäkringsinspektionen skall bestämma den tidpunkt då beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt mot försäkringsbeståndet svarande proportionella andel av bolagets tillgångar skall överföras från det bolaget till att förvaltas av trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. När den proportionella andelen räknas ut skall inte beaktas garantiavgiftsposten enligt 10 kap. 2 §, utan den mot posten svarande

proportionella andelen av försäkringsbolagets tillgångar skall direkt i första hand användas till förmån för dem som enligt ifrågasvarande lagar är berättigade till ersättning. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som i 16 a kap. 9 § 1-3 mom. bestäms om överlåtelse av försäkringsbestånd.

I 2 mom. föreslås bli bestämt att när försäkringarna har upphört att vara i kraft skall försäkringsbolagets andra tillgångar avyttras än de som såsom täckning för lagstadgade försäkringar överfördes till trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund. Om försäkringsbolaget fortfarande har skulder med bättre förmånsrätt till bolagets tillgångar än försäkringsfordringarna skall dessa skulder betalas. Därefter betalas de försäkringsfordringar som har förmånsrätt. Om bolagets tillgångar inte förslår till full gottgörelse för försäkringsfordringarna, skall fordringar som grundar sig på personskada, liksom enligt nuvarande lag, ha förmånsrätt framför andra fordringar. Bestämmelserna i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet hindrar inte att försäkringsfordringar ställs i inbördes prioritetsordning. Förslår försäkringsbolagets tillgångar inte ens till full gottgörelse för personskador, skall tillgångarna skiftas till förmån för fordringar som grundar sig på personskada i förhållande till deras andel i ansvarsskulden.

I enlighet med nuvarande lag skall tillgångarna i ett livförsäkringsbolag före skiftet av tillgångarna först delas mellan fondförsäkringsbeståndet och det övriga försäkringsbeståndet. Vid delningen skall den skälighetsprincip som tillämpas inom försäkringsbranschen iakttas.

Enligt 3 mom. gäller fortfarande att arbetspensionsförsäkringsbolag har en särställning. Deras tillgångar skall till skillnad från 1 och 2 mom., så som Försäkringsinspektionen föreskriver, användas för de kostnader som orsakas av att liknande pensionsskydd ordnas i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller i en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992).

I 4 mom. bestäms om likvidatorns och boförvaltarens skyldighet att göra upp en förteckning över de proportionstal enligt vilka försäkringsbolagets tillgångar skall skiftas. Förteckningen skall tillställas Försäkringsinspektionen, där den skall hållas tillgänglig för dem som saken gäller under en tid av 30 dagar. Inspektionen skall också, med iakttagande av förfarandet enligt 16 kap. 13 §, i den officiella tidningen och Europeiska unionens officiella tidning meddela att förteckningen finns tillgänglig. Om det är fråga om ett arbetspensionsförsäkringsbolag behöver det inte meddelas i Europeiska unionens tidning att förteckningen är tillgänglig, eftersom de förfaranden för kungörelse som föreskrivs i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet inte heller annars skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag i likvidation eller konkurs. Försäkringsinspektionen, likvidatorn eller boförvaltaren skall på begäran delge bolagets borgenärer förteckningen. Rättelse av proportionstalen skall liksom för närvarande få sökas hos Försäkringsinspektionen inom 30 dagar från utgången av den tid förteckningen hållits tillgänglig. De som är missnöjda med inspektionens beslut skall fortfarande ha normal besvärsmätt.

I 5 mom. föreslås bli bestämt att när förteckningen har vunnit laga kraft, skall den i enlighet med 1 och 2 mom. uträknade andelen för försäkringsfordringarna av försäkringsbolagets tillgångar delas ut till de berättigade. Tillgångarna kan skiftas i den takt det inflyter medel när egendomen realiserar och när detta är förnuftigt och ändamålsenligt med hänsyn till kostnaderna.

37 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse enligt nuvarande 15 kap. 22 §. Enligt paragrafen får försäkringsbolag som befinner sig i likvidation eller konkurs inte bevilja nya försäkringar.

15 a kap. **Lagvalsbestämmelser som skall iakttas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet**

I lagen föreslås ett nytt 15 a kap., som innehåller närmare bestämmelser enligt artiklarna 4, 9 och 19—26 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om tillämplig lag i fråga om förbud att överlåta och pantsätta egen-

dom, likvidation och konkurs samt deras rättsverkningar. Bestämmelserna är av betydelse i gränsöverskridande fall när ett förfarande som inleds i Finland har verkningar också i andra EES-stater.

Det är nödvändigt att genomföra lagvalsbestämmelserna enligt direktivet, eftersom det i Finland inte finns några andra bestämmelser om tillämplig lag i fråga om verkningarna av insolvensförfarande än bestämmelserna i EG:s förordning om insolvensförfarande. Förordningen, som är direkt tillämplig rätt i Finland, gäller dock inte försäkringsbolag och inte heller kreditinstitut.

Bestämmelserna om tillämplig lag i direktivet motsvarar till väsentliga delar rådets förordning om insolvensförfaranden. Förordningen baserar sig i sin tur på 1995 års konvention om insolvensförfaranden, vilken trots allt inte trädde i kraft. Det finns en ingående förklarande promemoria om konventionen (Miguel Virgos och Etienne Schmit, 1996). Promemorian har beaktats vid utarbetandet av förslaget om tillämplig lag.

1 §. I enlighet med huvudregeln i artiklarna 4 och 9 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall på förfarandet tillämpas lagen i den stat som är behörig att besluta om rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet. Utgående från detta föreslås bli bestämt att finsk lag skall tillämpas på förbud att överlåta och pantsätta egendom enligt 14 kap. 6 § samt på likvidation och konkurs.

I artikel 2.2 i direktivet finns en förteckning över de rättigheter, förfaranden och verkningar som särskilt bestäms enligt lagstiftningen i hemstaten. Hit hör bl.a. de tillgångar som ingår i boet, försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet, förutsättningarna för kvittning, verkan på försäkringsföretagets gällande avtal, verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas, förutsättningarna för att likvidationsförfarandet avslutats och de regler som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för borgenärer. Eftersom det är fråga om en förteckning med exempel behöver det inte tas in någon särskild bestämmelse om den i lagen. Dessa är också sådana typiska frågor där lagen i den stat som inlett förfar-

andet är tillämplig.

Huvudregeln innebär därmed att t.ex. processuella och materiella rättsverkningar för berörda personer vid konkurs och för deras rättsliga förhållanden bestäms enligt finsk lag. Förutsättningarna för inledande av konkurs, dess förlopp och avslutande av konkurs bestäms enligt finsk lag. Enligt den bestäms hur förvaltningen av de tillgångar som omfattas av förfarandet skall ordnas samt hur likvidatorn skall förordnas och vilka befogenheter likvidatorn har. Enligt finsk lag bestäms också hur fordringarna skall ådömas till betalning samt principerna för utdelning av medel och företrädesordning samt hur förfarandet avslutas och vilka verkningar det har. De verkningar som beskrivs ovan är sådana typiska verkningar för ett insolvensförfarande som är nödvändiga för att det slutliga målet skall nås.

Det har dock föreskrivits vissa undantag från huvudregeln om tillämplig lag enligt direktivet. Undantagen syftar till att skydda det berättigade förtroendet och säkerheten avseende vissa transaktioner i andra medlemsstater än hemlandet. Undantagen avser verkningarna av rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter, tredje mans sakrättsliga skydd, äganderättsförbehåll, kvittning, reglerade marknader, skadliga åtgärder, tredje mans förvärv och pågående rättegångar. Bestämmelser om undantagen föreslås i 2—8 § i kapitlet.

2 §. Det första undantaget gäller rättsverkningar beträffande arbetsavtal och anställningsförhållanden. Enligt förslaget skall dessa i enlighet med artikel 19 punkt a i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet regleras utslutande av den lag i en EES-stat som tillämpas på arbetsavtalet eller anställningsförhållandet i fråga.

Syftet är att skydda arbetstagare och anställningsförhållanden från att en sådan utländsk lag tillämpas på dem som avviker från den lag som reglerar avtalsförhållandet mellan arbetstagaren och arbetsgivaren. Verkningarna av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden på fortsättande eller upphörande av ett anställningsförhållande samt på parternas rättigheter och skyldigheter i ett sådant förhållande skall definieras enligt

den lag som enligt de allmänna lagvalsbestämmelserna är tillämplig på avtalet. I 1980 års Romkonvention anges vilken lag som är tillämplig på ett arbetsavtal. Bestämningen "uteslutande" syftar till att understryka att endast den tillämpliga lagen skall tillämpas på arbetsavtalen och anställningsförhållandena. På så sätt undviks eventuella problem till följd av motstridigheter mellan två lagar.

På andra frågor än frågan om vilka verkningar inledandet av ett förfarande har på arbetsavtal och anställningsförhållanden tillämpas huvudregeln enligt 1 §. På så sätt avgörs t.ex. frågan om huruvida de fordringar som en arbetstagare yrkar på på grundval av anställningsförhållandet skall ges företräde, vilket belopp som skall skyddas och dess förmånsställning. I likhet med anmälan av fordringar, bevisning och godkännande skall även dessa bestämmas enligt hemlandets lag.

3 §. I paragrafen bestäms i enlighet med artikel 19 punkt b att rättsverkningarna beträffande avtal om nyttjanderätt eller överlåtelseavtal i fråga om fast egendom regleras uteslutande av lagen i den EES-stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen.

Rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden kan påverka gällande avtal. I medlemsstaternas nationella lagstiftning omfattas avtal om fast egendom vanligen av specialbestämmelser i fråga om såväl tillämplig lag som domstolarnas internationella behörighet för att hänsyn skall kunna tas till både de avtalsslutande parterna och de allmänna förmåner som skyddas av den stat där egendomen är belägen. I syfte att skydda dessa förmåner föreslås ett undantag i fråga om tillämpningen av hemstatens lag.

4 §. Rättsverkningarna på försäkringsbolagets rätt till fast egendom, skepp eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering skall enligt den föreslagna paragrafen regleras av lagen i den EES-stat under vars överinseende registret förs. Paragrafen motsvarar artikel 19 punkt c i direktivet.

Tillämpningen av hemstatens lag för definition av vilka rättsverkningar en rekonstruktionsåtgärd och ett likvidationsförfarande har på ett försäkringsbolags egendom i andra medlemsstater kan leda till motstridigheter med de nationella registreringssystemen om denna lag har sådana verkningar eller påfölj-

der som avviker från systemet eller systemen i registreringsstaten. Systemen för registrering av egendom har en viktig uppgift när det gäller att skydda verksamheten och med tanke på rättssäkerheten. Det allmänna förtroendet för innehållet i registreringssystemen och för deras verkningar bör skyddas på samma sätt oavsett om rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet inleds i registreringsstaten eller i någon annan medlemsstat. I syfte att bevara systemen föreslås i paragrafen ett undantag från tillämpningen av hemstatens lag. Vid ett enskilt förfarande gäller det således att beakta lagarna i olika länder beroende på i vilka olika länder det finns egendom som skall registreras. Eftersom detta påverkar boutredningen, har bestämmelsen begränsats till att gälla bara vissa register.

5 §. I paragrafen bestäms i enlighet med artikel 26 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om rättsverkningarna av en rättegång i sådana fall där en rättegång som gäller sådan egendom i försäkringsbolaget som omfattas av förfarandet pågår när ett förbud att överlåta eller pantsätta egendom enligt 14 kap. 6 § träder i kraft eller likvidation eller konkurs inleds. Rättsverkningarna beträffande rättegången skall då regleras uteslutande av lagen i den EES-stat där rättegången pågår. Denna stats lagstiftning om rättegången bestämmer om rättegången skjuts fram eller inte, på vilket sätt den fortsätter och vilka förändringar i processen som föranleds av att försäkringsbolaget har förlorat sin bestämmande- och besittningsrätt eller av att den har begränsats.

6 §. I paragrafen anges vilken lag som bestämmer giltigheten av en åtgärd varigenom försäkringsbolaget mot vederlag disponerar över fast egendom, skepp eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering eller värdepapper i vilka rättigheterna registreras i ett register eller på ett konto enligt lagen eller i ett system för centraliserad förvaltning som regleras i en EES-stat. Enligt paragrafen, som baserar sig på artikel 25 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, regleras giltigheten för en sådan rättshandling av lagen i den EES-stat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

Ett försäkringsbolag som trätt i likvidation

eller försatts i konkurs förlorar sin rätt att bestämma över sin egendom. Också ett försäkringsbolag som meddelats förbud att överlåta och pantsätta egendom har i enlighet med 14 kap. 10 § begränsade rättigheter att bestämma om sin egendom. I syfte att säkerställa verksamheten och tillförlitligheten i system för sakrättsliga offentliggöranden får dock inte skyddet för tredje man som handlar i god tro vara annorlunda vid ett förfarande som inletts i en annan medlemsstat jämfört med det nationella förfarandet. Det föreslås därför ett undantag från hemstatsprincipen. Undantagsbestämmelsen skall endast tillämpas på rättshandlingar mot vederlag.

7 §. I artikel 23.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet bestäms om rättsverkningsarna av inledandet av en rekonstruktionsåtgärd och ett likvidationsförfarande beträffande rättigheterna och skyldigheterna för parterna på en reglerad marknad och om den lag som är tillämplig på dessa. Enligt artikeln regleras rättsverkningsarna uteslutande av den lag som är tillämplig på marknaden. I 1 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar artikel 23.1. Paragrafen gäller inte sakrättsliga frågor, utan de regleras av 8 §.

Innehållet i begreppet reglerade marknader definieras inte närmare i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I rådets förordning om insolvensförfaranden används en annorlunda definition. Den reglerade marknaden regleras i flera av gemenskapens direktiv. En definition finns bl.a. i artikel 1.1 punkt m i direktiv om livförsäkring. Om marknaden är belägen i en medlemsstat gäller enligt definitionen att marknaden regleras enligt definitionen i artikel 1.13 i direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster inom värdepappersområdet. Med reglerad marknad avses en marknad för sådana finansiella instrument som anges i bilagan till sistnämnda direktiv och som verkar regelbundet, kännetecknas av att regler som har utfärdats av eller godkänts av de behöriga myndigheterna bestämmer marknadens arbetssätt, villkoren för tillträde till marknaden och villkoren för upptagande till notering. Med finansiella instrument avses i bilagan bl.a. värdepapper, andelar i fondföretag, finansiella terminskontrakt (futures), ränte- och valutaswaps samt swaps på aktier och aktieindex, samt ränte- och valutaoptioner.

Medlemsstaterna skall göra upp och föra en förteckning över de reglerade marknader den är hemstat för. Reglerade marknader i Finland är fondbörsen, som omfattar huvudlistan och F-, NM- och prelistan samt optionsföretag.

Som parter på den reglerade marknaden kan i Finland på ansökan godkännas de värdepappersförmedlare som beviljats koncession för handel på fondbörsens börslista. Värdepappersförmedlare är enligt definitionen i 1 kap. 4 § 4 punkten värdepappersmarknadslagen (495/1989) värdepappersföretag, utländska värdepappersföretag verksamma i Finland, kreditinstitut som beviljats koncession att tillhandahålla investerings-tjänster samt utländska kreditinstitut och finansiella institut verksamma i Finland. Var och en av dem får på ansökan rätt till börsförmedling enligt sina respektive lagar. Villkoren för beviljande av rättigheter att verka som börsförmedlare anges i 3 kap. 6 a § värdepappersmarknadslagen.

Den lag som skall tillämpas på de reglerade marknaderna är den enda tillämpliga lagen. På så sätt undviks problem till följd av eventuella motstridigheter mellan två lagar samt säkerställs trygga transaktioner.

I 2 mom. föreslås i enlighet med artikel 23.2 i direktivet bli bestämt att lagvalsbestämmelserna i 1 mom. inte påverkar en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet och hindrar inte att handlingarna återvinns enligt den lag som är tillämplig på marknaden. Eventuell ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet eller återvinning av en premie eller betänning eller transaktion på den reglerade marknaden, vilken eventuellt kan skada borgenärernas intressen, bestäms således enligt den lag som är tillämplig på marknaden. På så sätt undviks problem till följd av eventuella motstridigheter mellan två lagar samt säkerställs trygga transaktioner.

8 §. I artikel 20 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet finns bestämmelser om tredje mans sakrättsliga skydd. Att rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden inleds påverkar enligt artikel 20.1 inte borgenärers eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser egendom som tillhör försäkringsföretaget och som vid den tidpunkt då

åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan EES-stats än Finlands territorium. I artikel 20.3 jämföras med sakrättsligt skydd en rättighet som har upptagits i ett register och som kan erhålla sakrättsligt skydd. I artikel 21.1 föreskrivs på motsvarande sätt skydd för rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförhåll för säljaren, om egendomen är belägen i någon annan EES-stat än Finland. I direktivet anges således inte att lagen i en viss stat är tillämplig på verkningarna av insolvensförfaranden. Syftet med regleringen är att immunisera det sakrättsliga skyddet för egendom belägen i en annan EES-stat mot ett insolvensförfarande som inleddes i en annan medlemsstat.

Ett försäkringsbolags alla tillgångar omfattas av rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, oavsett inom vilken stats territorium de befinner sig. Tredje mans sakrättsliga skydd kan gälla en del av denna egendom. Direktivet förpliktar till respekt för tredje mans sakrättsliga skydd i sådana fall då tillgångarna befinner sig i någon annan medlemsstat än hemlandet. Grunderna, giltigheten och omfattningen av sakrätterna regleras enligt lex situs rättsordning, som vanligen är lagen i den stat inom vars territorium tillgångarna är belägna, och de berörs inte av att en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande inleds. Detta innebär att alla rättigheter beträffande försäkringsbolagets egendom som en sakrättsligt skyddad rättsinnehavare har kvarstår oförändrade. En sakrättsligt skyddad rättsinnehavare kan t.ex. utöva sin rätt att separera säkerheten från den egendom som likvidationsförfarandet omfattar samt vid behov som en särskild åtgärd avyttra egendomen för att få betalning för sina fordringar.

Undantagsbestämmelsen gäller sakrättsligt skydd som uppstått innan rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet inleddes. Syftet är att trygga verksamheten i den medlemsstat där egendomen är belägen och därmed trygga rättssäkerheten för de rättigheter som hänförs till egendomen. Sakrätterna har en viktig ställning vid kreditgivning och överföringar av tillgångar. Sakrätterna skyddar innehavaren mot riskerna för att gäldenären blir insolvent. De gör det möjligt att få kredit på villkor som inte vore möjliga utan

denna säkerhet.

I rekonstruktions- och likvidationsdirektivet ingår inte någon definition av sakrätter. Innehållet i sakrätterna bestäms enligt den nationella lagstiftningen i respektive medlemsstat. I artikel 20.2 finns trots allt en förteckning med exempel på sakrätter, i synnerhet rätten att avyttra eller låta avyttra egendom, rätt att ta ut sin fordran ur avkastningen eller intäkterna från dessa tillgångar, särskilt med stöd av panträtt eller hypotek, ensamrätt att driva in en fordran, särskilt med stöd av en pant i fordran eller säkerhetsöverlåtelse. Sakrätter är också rätten att begära egendom åter och/eller kräva restitution från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den och en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till egendomarna.

Syftet med 1 mom. är att genomföra artiklarna 20 och 21 till den del det behövs särskilda bestämmelser för genomförandet.

Artikel 22 gäller borgenärs rätt till kvittning. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande börjar påverkar enligt artikel 22.1 inte borgenärs rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

Kvittning är ett system inom den obligationsrättsliga lagstiftningen, vilket regleras av internationella privaträttsliga bestämmelser om vilken lag som skall tillämpas på förbindelser. Enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet bestäms förutsättningarna för kvittning enligt lagstiftningen i försäkringsföretagets hemland. I lagstiftningen i vissa länder begränsas eller förbjuds kvittningsrätt helt och hållet vid insolvensförfaranden. Den finska lagstiftningen medger omfattande möjligheter till kvittning av fordringar.

Enligt 2 mom. skall borgenären ha rätt att kvitta en fordran mot en fordran som försäkringsbolaget har mot honom, om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsbolagets fordran. Kvittningen regleras därmed av den lag som borgenären känner till när skulden uppkommer. Bestämmelsen gör det möjligt för borgenären att behålla kvittningsmöjligheten som en

uppnådd rättighet som inte påverkas av att en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande inleds.

Trots regleringen som skyddar tredje mans sakrättsliga skydd, säljarens äganderättsförbehåll och borgenärens kvittningsrätt skall ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för eller återvinning av en rättshandling dock kunna åberopas enligt lagstiftningen i hemlandet. I artiklarna 20.4, 21.3 och 22.2 i direktivet finns bestämmelser i enlighet med denna princip. En motsvarande bestämmelse föreslås i 3 mom.

9 §. Enligt artikel 9.2 första stycket i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet bestäms de regler som rör ogiltighet, annullering och avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer enligt lagstiftningen i försäkringsföretagets hemland. Artikel 24 medger dock avvikelser från hemlandets lagstiftning, om den part vars rätt saken gäller åberopar detta. Den föreslagna paragrafen syftar till att genomföra detta undantag. En förutsättning för det skydd som bestämmelsen avser är dock att den som haft vinnig av en rättshandling som skadat borgenärerna visar att lagstiftningen i någon annan medlemsstat än försäkringsföretagets hemstat tillämpas på rättshandlingen och att denna lag inte ger någon möjlighet att föra talan om handlingen. Bestämmelsen syftar till att säkerställa borgenärernas eller tredje mans befogade förtroende för giltigheten för en rättshandling som vidtagits innan insolvensförfarandet inleddes.

16 kap. **Fusion och inlösen av minoritetsaktier**

18 §. I 5 mom. föreslås rättelser av teknisk natur på grund av de ändrade hänvisningsbestämmelserna.

18 kap. **Särskilda stadganden**

3 §. I 1 mom. 2 punkten föreslås en rättelse av teknisk natur på grund av den ändrade hänvisningsbestämmelsen. Dessutom i 1 mom. 2 punkten och i 2 mom. ändras omnämmandet av social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen i enlighet med arbetsfördelningen mellan ministeriet

och inspektionen.

5 §. I 1 mom. 6 punkten ändras social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen i enlighet med arbetsfördelningen mellan ministeriet och inspektionen. Dessutom i 1 mom. 6 och 12 punkten görs en rättelse av teknisk natur på grund av den ändrade hänvisningsbestämmelsen.

6 a §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen skall kunna lämna ut sekretessbelagda uppgifter även till vissa andra myndigheter i tredje land än de myndigheter som övervakar försäkringsverksamheten eller finansmarknaden. Sådana myndigheter är bl.a. myndigheter som utövar tillsyn över likvidations- och konkursförfaranden i försäkringsbolag och myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsbolagens revisorer. Ändringen baserar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG av den 7 november 2000 om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG och 93/22/EEG i fråga om utbyte av information med tredje land. Ändringen genomförs genom att bestämmelsen i 1 mom. 3 punkten om utlämnande av uppgifter till myndigheter i tredje land stryks och genom att en ny 11 punkt fogas till momentet. Den nya punkten motsvarar vad som i direktivet bestäms om utlämnande av information.

7 §. Det föreslås att det förfarande för hörande av sakkunniga som föreskrivs i 14 kap. 7 § lagen om försäkringsbolag upphävs. Därför blir också bestämmelsen om sakkunniga i 2 mom. obehövlig och föreslås upphävd.

10 a §. I 2 mom. finns en förteckning över de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som reglerar sådana befogenheter som inte överfördes till Försäkringsinspektionen när den inrättades. Det föreslås att 15 kap. 13 § fogas till förteckningen, eftersom den gäller både ministeriet och inspektionen. Hänvisningen till 14 kap. 7 och 8 § bör strykas, eftersom det föreslås att regleringen av hörande av sakkunniga skall upphävas.

Ikraftträdelsebestämmelse

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst. Lagen skall tillämpas på sådan lik-

vidation och konkurs i ett försäkringsbolag som inleds efter lagens ikraftträdande.

1.2. Lag om utländska försäkringsbolag

2 §. *Definitioner.* I 1 mom. definieras de termer som används i lagen. Det föreslås att nya 10-14 punkter fogas till förteckningen med definitioner. I punkterna definieras i enlighet med artikel 2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet rekonstruktionsåtgärd, likvidationsförfarande, rekonstruktör, förvaltare och försäkringsfordran. Definitionerna följer ordalydelsen i direktivet, eftersom lagen gäller utländska försäkringsbolag i vilkas hemstat t.ex. rekonstruktionsåtgärd också kan avse någonting annat än ett förbud att överlåta och pantsätta egendom enligt lagen om försäkringsbolag, och likvidationsförfarande något annat förfarande än likvidation och konkurs.

I punkt 8 och 9 föreslås tekniska ändringar som orsakas av de nya 10—14 punkterna.

13 §. *Verkningarna av att koncessionen återkallas.* I paragrafen bestäms att ett utländskt EES-försäkringsbolag skall underrätta Försäkringsinspektionen om bolagets koncession återkallas i dess hemstat. Det föreslås att bestämmelsen om att inspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur bolagets verksamhet i Finland skall avslutas i sådana fall upphävs. En representations verksamhet avslutas i enlighet med lagstiftningen i bolagets hemstat och enligt föreskrifter av hemstatens myndigheter.

15 §. *Hemstatens myndighets behörighet i Finland.* I 2 mom. föreskrivs en tillsynsåtgärd enligt vilken Försäkringsinspektionen på begäran av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat i vissa fall kan omhänderta sådan egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom. Det föreslås att momentet ändras så att möjligheten att omhänderta egendom slopas på de grunder som anförts i motiveringen till 14 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag. Dessutom föreslås att momentet kompletteras med en bestämmelse om att Försäkringsinspektionen skall ha rätt att förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna.

15 a §. *Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden.* I lagen föreslås en ny 15 a §, enligt vilken ett förfarande som inletts i en annan EES-stat skall erkännas, om staten är bolagets hemstat. Rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som inletts i hemstaten skall utan särskilda formaliteter träda i kraft i de andra medlemsstaterna.

I enlighet med denna princip och enligt artiklarna 4 och 8 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet föreslås i 1 mom. bli bestämt att ett beslut enligt lagstiftningen i hemstaten för ett utländskt EES-försäkringsbolag om att inleda rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som gäller bolaget utan särskilda formaliteter skall träda i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i bolagets hemstat.

I 2 mom. föreslås motsvarande bestämmelser som i artiklarna 6 och 14 om hur rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden som gäller ett utländskt EES-försäkringsbolag skall offentliggöras i Finland. När tillsynsmyndigheten i en annan medlemsstat underrättar Försäkringsinspektionen om beslutet om rekonstruktionsåtgärderna eller likvidationsförfarandena skall Försäkringsinspektionen enligt förslaget låta kungöra beslutet i den officiella tidningen och, om bolaget har en representation i Finland, underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på representations hemort. Samtidigt som beslutet kungörs skall också anges den myndighet i den andra medlemsstaten som ansvarar för likvidationsförfarandet och rekonstruktionsåtgärden, den lagstiftning som skall tillämpas på åtgärden eller förfarandet samt namnet på den eventuella rekonstruktören och förvaltaren. Kungörelsen skall göras på finska och svenska. Bestämmelser om anmälnings- och kungörelseförfarandet för finska försäkringsbolag finns i 15 kap. 25 och 26 § lagen om försäkringsbolag.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse i händelse av att en rekonstruktionsåtgärd som gäller ett utländskt EES-försäkringsbolag enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av delägare, medlemmar eller anställda i bolaget. Rättssäkerheten för innehavarna av försäkringsfordringar kräver

då inte något tungrovt kungörelseförfarande. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen i sådana fall besluta hur de som påverkas av en dylik rekonstruktionsåtgärd skall underrättas om åtgärden i Finland. Förslaget motsvarar artikel 6.4 i direktivet.

15 b §. *Rekonstruktörer och förvaltare*. I lagen föreslås en ny 15 b § med de bestämmelser om rekonstruktörer och förvaltare som förutsätts i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Bestämmelserna gäller sådana situationer där en rekonstruktör eller förvaltare i Finland genomför en rekonstruktionsåtgärd eller likvidation som gäller ett utländskt EES-försäkringsbolag.

Enligt 1 mom. skall en rekonstruktör eller förvaltare styrka sin behörighet genom att förete en vidimerad kopia av det ursprungliga utnämningsbeslutet eller ett annat intyg som utfärdats av myndigheterna i bolagets hemstat. I Finland skall det kunna krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska. Innehållet i momentet motsvarar artikel 27.1 i direktivet.

I 2 mom. konstateras i enlighet med artikel 27.2 att rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland utöva alla de befogenheter som de har rätt att utöva i bolagets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren skall ha rätt att i Finland anlita ett biträde, som utsetts enligt lagstiftningen i bolagets hemstat.

I 3 mom. finns en förtydligande bestämmelse om rekonstruktörens och förvaltarens verksamhet i Finland. Enligt bestämmelsen skall de följa finsk lag. I artikel 27.3 nämns särskilt förfaranden för avyttring av tillgångar och information till anställda som sådana angelägenheter där lagen i den medlemsstat där verksamheten utövas skall följas. Eftersom rekonstruktörernas och förvaltarens uppgifter redan allmänt taget är av sådan karaktär att de inte kan inrymma sådana befogenheter som användning av tvångsmedel eller rätt att avgöra rättsliga förfaranden eller tvister, behövs det inte någon bestämmelse om detta.

15 c §. *Utbyte av information*. I lagen föreslås en ny 15 c § med en bestämmelse enligt artikel 18.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Bestämmelsen gäller Försäkringsinspektionens rätt att av de myndigheter i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat

som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begära upplysningar om hur rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet framskrider.

15 d §. *Anteckning i register*. I den nya 15 d § föreslås en bestämmelse om registrering av rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden. Enligt förslaget skall den registransvarige på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat som har befogenhet till detta registrera inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller det utländska EES-försäkringsbolaget, om motsvarande åtgärd eller förfarande med stöd av finsk lagstiftning skall registreras. I 14 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag föreslås bli bestämt att förbud att överlåta och pantsätta egendom som meddelats ett försäkringsbolag, och som är en rekonstruktionsåtgärd som avses i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, skall införas i vissa register. Anteckningar skall likaså göras om förordnande om likvidation och konkurs i ett försäkringsbolag.

17 §. *Tvångsmedel*. I 3 mom. bestäms om Försäkringsinspektionens rätt att utöva tvångsmedel mot utländska EES-försäkringsbolag. Som ett tvångsmedel nämns inspektionens rätt att omhänderta sådan egendom som bolaget innehar i Finland. På de grunder som anförts i motiveringen till 14 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag föreslås att omhändertagandet av egendom ändras till förbud att överlåta och pantsätta egendom. Dessutom föreslås att momentet kompletteras med en bestämmelse om att Försäkringsinspektionen skall ha rätt att förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna.

I artikel 30 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet förutsätts att direktivet också skall tillämpas på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som gäller de filialer som försäkringsbolag från tredje land har i någon EES-stat. Härvid tillämpas lagstiftningen i den medlemsstat där filialen har beviljats koncession. Om ett försäkringsbolag från tredje land har filialer i fler än en medlemsstat, skall varje filial behandlas självständigt, dock så att myndigheterna i de

olika medlemsstaterna bör sträva efter att samordna sin verksamhet.

Det föreslås att avdelning III i lagen om utländska försäkringsbolag kompletteras med de bestämmelser som behövs för att genomföra direktivet när det gäller de filialer som försäkringsbolag från tredje land har i Finland.

45 §. *Begränsande eller återkallande av koncession.* I paragrafen anges förutsättningarna för att koncessionen för den filial som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland skall kunna återkallas eller begränsas. Det föreslås att paragrafen kompletteras med ett nytt 2 mom., där det i enlighet med 14 kap. 5 a § 2 mom. lagen om försäkringsbolag och artikel 13.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet bestäms att koncessionen för en filial skall återkallas, om likvidationsförfarande inleds mot ett försäkringsbolag från tredje land.

47 §. *Förbud att överlåta och pantsätta egendom.* Paragrafen innehåller liknande bestämmelser om omhändertagande av egendomen för ett försäkringsbolag från tredje land och om förbud att överlåta och pantsätta egendom som i 14 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag. I paragrafen föreslås samma ändringar som i lagen om försäkringsbolag. I fortsättningen gäller paragrafen endast förbud att överlåta och pantsätta egendom, och begreppet omhändertagande av egendom slopas. Paragrafens rubrik ändras på motsvarande sätt. Det inledande stycket preciseras så att förbudet att överlåta och pantsätta gäller egendom som ett bolag har i Finland. Bestämmelsen i 1 punkten preciseras så att täckningen av ansvarsskulden bedöms för den representation som bolaget har i Finland. Preciseringsarna föranleds av att de åtgärder som förordnas i Finland vanligen har verkningar enbart för den verksamhet som bedrivs i Finland och den egendom som finns här. Förutsättningarna för en åtgärd preciseras så att förbud att överlåta och pantsätta egendom kan utfärdas i syfte att trygga de försäkrades intressen. Ett beslut om förbud kan inte utfärdas för en odefinierat lång tid, utan det begränsas till högst tre månader. Enligt det nya 2 mom. skall Försäkringsinspektionen på motsvarande sätt som enligt 14 kap. 6 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag

kunna förbjuda ett försäkringsbolag att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. När det gäller motiveringen till återköpsförbudet hänvisas det till motiveringen i samband med lagen om försäkringsbolag.

Enligt det nya 3 mom. skall Försäkringsinspektionen av särskilda skäl kunna förlänga beslutet om förbud med högst tre månader.

I det nya 4 mom. preciseras i motsvarighet till 14 kap. 7 § lagen om försäkringsbolag vilka omständigheter som skall framgå av Försäkringsinspektionens beslut om förbud.

I det nya 5 mom. föreskrivs i motsvarighet till 14 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag om det ombud som Försäkringsinspektionen skall tillsätta för att övervaka att förbudet att överlåta och pantsätta egendom iakttas. Ombudet skall ha de befogenheter som nämns i 14 kap. 5 c och 8 § lagen om försäkringsbolag.

Via hänvisningsbestämmelserna i det nya 6 mom. skall på förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas vad som för finska försäkringsbolag i 14 kap. 9–20 § lagen om försäkringsbolag bestäms om rättsverkningarna av ett beslut om förbud och om registrering och anmälningsförfaranden samt lagvalsbestämmelserna i 15 a kap. i nämnda lag.

49 §. *Likvidationsförfarande.* I paragrafen finns bestämmelser om likvidation av försäkringsrörelse som ett tredje land bedriver i Finland i sådana fall då bolagets koncession har återkallats eller annars upphört att gälla.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att Försäkringsinspektionen inte längre skall förordna en interimistisk likvidator om bolaget beslutar att en likvidator skall tillsättas, utan Försäkringsinspektionen skall kunna förordna en ordinarie likvidator.

I 3 mom. konstateras i motsvarighet till 15 kap. 35 § lagen om försäkringsbolag att likvidatorn så snart som möjligt skall försöka åstadkomma en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet vid den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland till ett annat försäkringsbolag. Till paragrafen fogas i enlighet med 15 kap. 36 § lagen om försäkringsbolag en ovillkorlig tidsfrist på fem år, inom vilken Försäkringsinspektionen skall besluta att försäkringarna upphör att gälla. Efter det börjar bolagets

tillgångar realiseras. Försäkringsinspektionen skall av särskilda skäl kunna flytta den tidpunkt som bestämts för när försäkringarna upphör med ytterligare högst fem år. I sista meningen i momentet föreslås en rättelse av teknisk natur som föranleds av den nya paragrafnumreringen i 15 kap. lagen om försäkringsbolag.

I paragrafen föreslås ett nytt 4 mom. med hänvisningsbestämmelser till de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som skall tillämpas på likvidation av den försäkringsrörelse som ett tredje land bedriver i Finland. Tillämpliga bestämmelser är bestämmelserna i 15 kap. 15 § 2—5 mom., vilka gäller betänning av fordringar med förmånsrätt, offentlig stämning, lika behandling av borgenärer och anmälan om borgenärernas fordringar. Tillämpliga bestämmelser är dessutom bestämmelserna i 15 kap. 26—33 § om de anmälningsförfaranden som förutsätts i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, förmånsrätt för försäkringsfordringar och fortsättande av verksamheten samt lagvalsbestämmelserna i 15 a kap.

49 a §. *Samarbete mellan myndigheter.* Det föreslås att en ny 49 a § fogas till lagen. I paragrafen föreskrivs i enlighet med artikel 30.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om samarbete mellan myndigheter i sådana fall då ett försäkringsbolag från tredje land som trätt i likvidation har representationer också i andra EES-stater än i Finland.

52 §. *Försättande i konkurs av den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland.* I paragrafen bestäms om konkurs i försäkringsbolag från tredje land. Det föreslås att regleringen preciseras så att det är fråga om konkurs i en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland, eftersom verkningarna av en finsk konkurs vanligen sträcker sig bara till den verksamhet som bedrivs i Finland och den egendom som finns här. I paragrafen föreslås ett nytt 1 mom. där det i enlighet med 15 kap. 23 § lagen om försäkringsbolag bestäms om den lag som skall tillämpas på konkurs. Innehållet i 2 mom. motsvarar i sak nuvarande 1 mom. Bestämmelserna i 3 mom. motsvarar nuvarande 2 och 3 mom. Bestämmelserna i 4 mom. motsvarar nuvarande 4 mom. med tillägget att den boförvaltare som

domstolen förordnat på förslag av Försäkringsinspektionen särskilt skall bevaka de intressen som innehavarna av försäkringsfordringar har i konkursboet. Dessutom har termen inställelsedag ändrats till bevakningsdag.

Det nya 5 mom. innehåller hänvisningsbestämmelser till de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som i Finland skall tillämpas på konkurs i ett försäkringsbolag från tredje land. Tillämpliga bestämmelser är desamma bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som förutsätts enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, dvs. bestämmelserna om anmälnings- och registreringsförfaranden i 15 kap. 25 § 2—5 mom., 26—33 och 34 §, reglering av förmånsrätt för försäkringsfordringar och fortsättande av verksamheten samt lagvalsbestämmelserna i 15 a kap.

53 §. *Förmånsrätt till egendom som utgör bokförd täckning.* Paragrafen innehåller bestämmelser om förmånsrätt för försäkringsfordringar till egendom som utgör bokförd täckning. Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom bestämmelsen i 15 kap. 31 § lagen om försäkringsbolag gällande förmånsrätt för försäkringsfordringar skall tillämpas på försäkringsbolag från tredje land.

54 §. *Särskilt administrationsbo.* I den gällande paragrafen bestäms att den egendom som utgör bokförd täckning för försäkringsbolag från tredje land skall avskiljas till ett särskilt administrationsbo. Det föreslås att bestämmelsen upphävs som obehövlig, eftersom innehavarna av försäkringsfordringar i fortsättningen kommer att ha förmånsrätt till försäkringsbolagets samtliga tillgångar och eftersom regleringen av ett särskilt administrationsbo också slopas i lagen om försäkringsbolag.

79 §. *Tystnadsplikt.* Det föreslås att 2 mom. ändras så att social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen kan lämna ut sekretessbelagda uppgifter även till vissa andra myndigheter i tredje land än de myndigheter som övervakar försäkringsverksamheten eller finansmarknaden. Sådana myndigheter är bl.a. myndigheter som utövar tillsyn över likvidations- och konkursförfaranden i försäkringsbolag och myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsbolagens revi-

sorer. Ändringen baserar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG av den 7 november 2000 om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG och 93/22/EEG i fråga om utbyte av information med tredje land. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i 18 kap. 6 a § lagen om försäkringsbolag.

84 §. *Ändringssökande*. I 3 mom. föreslås rättelser av teknisk natur som föranleds av att 13 § ändras och 54 § upphävs.

Ikraftträdelsebestämmelse

Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag. Lagen skall tillämpas på sådan likvidation och konkurs i ett utländskt försäkringsbolag som inleds efter lagens ikraftträdande.

1.3. Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. *Lagens tillämpningsområde*. I 3 mom. ingår en förteckning över de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som inte skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

I artikel 2 punkt a i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet definieras "försäkringsföretag" genom en hänvisning till artiklarna om auktorisation i första livförsäkringsdirektivet (79/267/EEG) och första skadeförsäkringsdirektivet (73/239/EEG). Eftersom livförsäkringsdirektiven inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag skall inte heller rekonstruktions- och likvidationsdirektivet tillämpas som tvingande på arbetspensionsförsäkringsbolag.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags koncession gäller endast i Finland, och bolaget kan inte bedriva försäkringsrörelse i en annan EES-stat eller i tredje land. Det därför inte ändamålsenligt att vad som i 15 kap. 25 § 3 mom. och 26 § lagen om försäkringsbolag bestäms om anmälningförfarande till försäkringstillsynsmyndigheterna i andra EES-stater eller om kungörelse i EG:s officiella tidning skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. På arbetspensionsförsäkringsbolag behöver inte heller tillämpas vad som i 15 kap. 27 § lagen om försäkringsbolag bestäms om påvisande av förordnandet till lik-

vidator eller boförvaltare. Bestämmelsen i 15 kap. 34 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag, som gäller Försäkringsinspektionens skyldighet att informera försäkringstillsynsmyndigheterna i andra EES-stater, skall inte heller tillämpas, eftersom arbetspensionsförsäkringsbolagen bedriver försäkringsverksamhet endast i Finland. Bestämmelser motsvarande 14 kap. 6 och 7 § lagen om försäkringsbolag finns redan i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Det föreslås att ovan beskrivna bestämmelser i lagen om försäkringsbolag fogas till förteckningen i momentet.

Bortsett från nämnda undantag skall övriga ändringar som föranleds av rekonstruktions- och likvidationsdirektivet också tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag, t.ex. bestämmelserna om information till borgenärerna, lika behandling av borgenärerna, förmanrätt för försäkringsfordringar och lagvalsbestämmelserna.

Det föreslås att hänvisningen till 14 kap. 5 a § 2 mom. lagen om försäkringsbolag stryks i förteckningen, eftersom avsikten är att bestämmelsen i dess nya form också skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

6 §. *Koncession*. I paragrafen finns bestämmelser om koncession för arbetspensionsförsäkringsbolag. Koncession beviljas av statsrådets allmänna sammanträde. I 3 mom. hänvisas till de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som skall tillämpas på statsrådet när det behandlar ärenden som gäller koncession för arbetspensionsförsäkringsbolag. Det föreslås att en hänvisning till 15 kap. 13 lagen om försäkringsbolag fogas till paragrafen, eftersom också återkallande av koncession behandlas i statsrådets sammanträde.

31 §. *Förbud att överlåta och pantsätta egendom*. I paragrafen finns motsvarande bestämmelse om omhändertagande av ett arbetspensionsförsäkringsbolags egendom och om förbud att överlåta och pantsätta egendom som i 14 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag. I paragrafen föreslås samma ändringar som i 14 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag. I fortsättningen gäller paragrafen endast förbud att överlåta och pantsätta egendom, och begreppet omhändertagande av egendom slopas. Paragrafens rubrik ändras på motsvarande sätt. Förutsättningarna för en åtgärd

preciseras så att förbud att överlåta och pantsätta egendom kan utfärdas i syfte att trygga de försäkrades intressen. Ett beslut om förbud kan inte utfärdas för en odefinierat lång tid, utan det begränsas till högst tre månader. Enligt det nya 2 mom. skall Försäkringsinspektionen av särskilda skäl kunna förlänga beslutet om förbud med högst tre månader.

I det nya 3 mom. preciseras i motsvarighet till 14 kap. 7 § lagen om försäkringsbolag vilka omständigheter som skall framgå av Försäkringsinspektionens beslut om förbud.

På förbud att överlåta och pantsätta arbetspensionsförsäkringsbolags egendom skall också tillämpas vad som för försäkringsbolag i 14 kap. 8—20 § lagen om försäkringsbolag bestäms om tillsättande av ombud, rättsverkningarna av ett beslut om förbud och om registrering och anmälningsförfaranden samt lagvalsbestämmelserna i 15 a kap. i nämnda lag.

Ikraftträdelsebestämmelse

Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag. Lagen skall tillämpas på sådan likvidation och konkurs i ett arbetspensionsförsäkringsbolag som inleds efter lagens ikraftträdande.

1.4. Lag om försäkringsföreningar

12 kap. Tillsynen över försäkringsföreningarna

6 c §. Paragrafen innehåller liknande bestämmelser om omhändertagande av en försäkringsförenings egendom och om förbud att överlåta och pantsätta egendom som bestämmelserna i 14 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag. I paragrafen föreslås samma ändringar som i lagen om försäkringsbolag. I fortsättningen gäller paragrafen endast förbud att överlåta och pantsätta egendom, och begreppet omhändertagande av egendom slopas. Företsättningar för en åtgärd preciseras så att förbud att överlåta och pantsätta egendom kan utfärdas i syfte att trygga de försäkrades intressen. Ett beslut om förbud kan inte utfärdas för en odefinierat lång tid,

utan det begränsas till högst tre månader. Enligt det nya 2 mom. skall Försäkringsinspektionen av särskilda skäl kunna förlänga beslutet om förbud med högst tre månader.

I det nya 3 mom. preciseras i motsvarighet till 14 kap. 7 § lagen om försäkringsbolag vilka omständigheter som skall framgå av Försäkringsinspektionens beslut om förbud.

I det nya 4 mom. föreskrivs i motsvarighet till 14 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag om det ombud som Försäkringsinspektionen skall tillsätta för att övervaka att förbudet att överlåta och pantsätta egendom iakttas. Utöver de befogenheter som nämns i 6 d § skall ombudet ha rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 14 kap. 10 § lagen om försäkringsbolag.

Via hänvisningsbestämmelsen i det nya 5 mom. skall på förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom tillämpas vad som för försäkringsbolag i 14 kap. 9—20 § lagen om försäkringsbolag bestäms om rättsverkningarna av ett beslut om förbud och om registrering och anmälningsförfaranden samt lagvalsbestämmelserna i 15 a kap. i nämnda lag.

6 d §. Det föreslås att ordalydelsen i 4 mom. preciseras i motsvarighet till 4 kap. 5 c § 4 mom. lagen om försäkringsbolag så att en försäkringsförening också skall svara för övriga kostnader som uppkommer när ombudet utför sitt uppdrag.

7 §. Paragrafen innehåller en förteckning över de bestämmelser i lagen om försäkringsföreningar som ligger till grund för beslut eller förordnande som får verställas trots besvär. Det föreslås att förteckningen rättas med anledning av den ändrade numreringen av bestämmelserna.

13 kap. Likvidation och konkurs

På samma sätt som i fråga om 15 kap. lagen om försäkringsbolag föreslås att hela 13 kap. skrivs om. Det föreslås att kapitlets rubrik ändras till "Likvidation och konkurs". För att innehållet i sak skall bli åskådligare föreslås att bestämmelserna indelas i avdelningar med egna underrubriker. Trots indelningen i avdelningar ges paragraferna löpande nummer i hela kapitlet. Bestämmelserna i 2—20 § gäller likvidation av försäkringsfö-

reningar. I 21 och 22 § finns specialbestämmelser om konkurs och i 23—29 § gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. Det föreslås inte några väsentliga ändringar av innehållet i de nuvarande bestämmelserna, utan förutsättningarna för inledande av likvidation och konkurs samt förfarandena kvarstår till största delen oförändrade med de ändringar som föranleds av direktivet. De nuvarande bestämmelserna har trots allt indelats och grupperats på nytt för att förbättra läsbarheten och uppfattningen av helheter.

När det gäller de lagvalsbestämmelser samt bestämmelserna om anmälan, kungörelse och registrering som förutsätts enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet föreslås att det hänvisas till 15 a kap. lagen om försäkringsbolag.

Definition

1 §. I 1 § föreslås en definition av termen försäkringsfordran enligt artikel 2 punkt k i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Definitionen är densamma som i 15 kap. 1 § lagen om försäkringsbolag och avsikten är att den skall tolkas på samma sätt. Beträffande motiveringen hänvisas till motiveringen till 15 kap. 1 § lagen om försäkringsbolag.

Bestämmelser om likvidation

2 §. I upplösningdirektivet är utgångspunkten att lagstiftningen i försäkringsföretagets hemstat huvudsakligen skall tillämpas på beslut om likvidation, likvidationsförfaranden och deras verkningar. I enlighet med denna princip föreslås i paragrafen bli bestämt att beträffande beslut om likvidation av en försäkringsförening, likvidationsförfarandet och dess verkningar tillämpas bestämmelserna om likvidation i detta kapitel.

3 §. Innehållet i paragrafen motsvarar vad som i nuvarande 13 kap. 1 § 1—3 mom. bestäms om förutsättningarna för att en försäkringsförening skall förordnas att träda i likvidation.

I 1 mom. finns en bestämmelse om obligatorisk upplösning av en försäkringsförening till följd av försämrade solvens. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 13 kap. 1 § 1 mom.

I 2 mom. föreskrivs i enlighet med nuvarande 13 kap. 1 § 2 mom. om frivillig likvidation av en försäkringsförening.

I 3 mom. bemyndigas Försäkringsinspektionen på samma sätt som i nuvarande 13 kap. 1 § 3 mom. att pröva om en försäkringsförening skall förordnas att träda i likvidation på grund av det låga antalet försäkringstagare.

4 §. I 1 mom. föreskrivs i enlighet med nuvarande 13 kap. 1 § 4 mom. om sammankallande av föreningsstämma som skall behandla frågan om likvidation. Till denna del föreslås inte några ändringar av den nuvarande lagen.

I 2 mom. finns en bestämmelse enligt nuvarande 13 kap. 1 § 5 mom. om röstningsförfarandet vid föreningsstämma när beslut om likvidation fattas. Principen är att förordnande om obligatorisk likvidation skall ske med enkel röstmajoritet. Beslut om frivillig likvidation skall fattas med två tredjedels majoritet eller en i stadgarna bestämd större majoritet.

I 3 mom. anges tidpunkten för när likvidation inträder. Innehållet motsvarar nuvarande 13 kap. 1 § 6 mom.

5 §. I paragrafen bestäms om upprättande av bokslut i en situation då en försäkringsförening håller på att träda i likvidation på grund av försämrade solvens. Innehållet motsvarar i sak nuvarande 13 kap. 2 § 1—3 mom.

Enligt 1 mom. skall försäkringsföreningens styrelse och verkställande direktör utan dröjsmål uppgöra bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte framlagts vid föreningsstämma och överlämna dem till revisorerna för granskning, om försäkringsföreningen inte uppfyller solvenskraven enligt 1 § 1 mom. I 2 mom. förutsätts att föreningsstämma därefter hålls inom två månader, om ett bokslut utvisar att försäkringsföreningen inte uppfyller solvenskraven enligt nämnda lagrum. Styrelsen skall underrätta Försäkringsinspektionen om kallelsen till föreningsstämma.

Om bokslut och verksamhetsberättelse inte uppgörs, skall Försäkringsinspektionen enligt 3 mom. vidta tillsynsåtgärder för uppgörande och granskning av bokslut och verksamhets-

berättelse. Om bokslut och verksamhetsberättelse fortfarande inte uppgörs, skall Försäkringsinspektionen ha rätt att låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och sammankalla föreningsstämma, om ett bokslut utvisar att solvenskraven inte uppfylls.

6 §. Innehållet i 1 mom. motsvarar i sak nuvarande 13 kap. 2 § 4 mom. I momentet förpliktas föreningsstämman att besluta att föreningen skall träda i konkurs och upplösas, om solvenskraven inte uppfylls inom utsatt tid enligt 1 § 1 mom. eller inom den förlängning som beviljats av Försäkringsinspektionen. Fattar föreningsstämman inte detta beslut, skall Försäkringsinspektionen enligt förslaget förordna att föreningen träder i likvidation och upplösas. Enligt 2 mom. skall till styrelsens beslutsförslag till föreningsstämma fogas det bokslut som utvisar den försämrade solvensen, verksamhetsberättelsen och revisorernas utlåtande.

I 3 mom. hänvisas till 7 och 8 §, där det i likhet med lagen om försäkringsbolag bestäms om situationer då en domstol kan förordna att en försäkringsförening skall träda i likvidation. Domstolen skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om sitt beslut.

7 §. I likhet med lagen om försäkringsbolag föreslås i lagen om försäkringsföreningar en bestämmelse om att domstolen skall ha rätt att förordna att en försäkringsförening skall träda i likvidation, om en delägare uppsåtligen missbrukat sitt inflytande i föreningen eller deltagit i fattandet av ett enligt 7 kap. 19 § otillåtet beslut. Domstolen skall höra Försäkringsinspektionen före beslutet.

8 §. I paragrafen föreslås i enlighet med 15 kap. 9 § lagen om försäkringsbolag bestämmelser om alla de situationer där domstolen förordnar att en försäkringsförening skall träda i likvidation.

Enligt 1 mom. 1 punkten skall domstolen förordna att en förening skall träda i likvidation, om det är fråga om i 7 § avsett missbruk av delägars inflytande. Enligt 2 punkten skall domstolen behandla talan gällande förordnande om likvidation i en situation där föreningen enligt en bestämmelse i stadgarna skall träda i likvidation, men föreningsstämman inte fattar ett sådant beslut.

I 2 mom. föreslås bli bestämt att före ett

förordnande om likvidation skall domstolen höra Försäkringsinspektionen i saken.

Enligt 3 mom. skall föreningen svara för rättegångskostnaderna, om domstolen förordnar att föreningen skall träda i likvidation eller avregistreras eller om domstolen annars finner det skäligt att kostnaderna ersätts.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om domstolens skyldighet att underrätta Försäkringsinspektionen och för registrering registermyndigheten om förordnandet om likvidation och valet av likvidatorer. Av underrättelsen om likvidatorerna skall framgå de personuppgifter om likvidatorerna som förutsätts i handelsregisterlagen.

9 §. I paragrafen bestäms i enlighet med 15 kap. 10 § lagen om försäkringsbolag vem som har rätt att föra domstolstalan om likvidation. Utgångspunkten för bestämmelsen är att den som har ett tillräckligt stort juridiskt intresse i saken har rätt att anhängiggöra ärendet. I paragrafen uppräknas de instanser som vanligen har ett sådant intresse. Också Försäkringsinspektionen och registermyndigheten, som närmast har ett tillsynsrelaterat intresse vid förordnande om likvidation, skall ha rätt att anhängiggöra.

10 §. I paragrafen föreslås i enlighet med 15 kap. 11 § lagen om försäkringsbolag bli bestämt om förfarandet för delgivning till försäkringsföreningens delägare och borgenärer. Bestämmelsen gäller endast förfaranden som initierats av en domstol.

Domstolen skall pröva om ett ärende som gäller förordnande om likvidation skall kungöras delägarna och borgenärerna. En kungörelse behövs i synnerhet när det kan misstänkas att delägarna i försäkringsföreningen inte är medvetna om hotet om likvidation eller att borgenärernas rättigheter äventyras. Domstolen skall också pröva, i vilket skede av förfarandet kungörelsen skall göras. I paragrafen bestäms också om registrering av uppmaningen till delägarna och borgenärerna. Registermyndigheten skall göra registeranteckningen på tjänstens vägnar.

11 §. I paragrafen finns liknande bestämmelser om försäkringsföreningens organ under likvidationen som i nuvarande 13 kap. 4 § 1, 2 och 3 och som i 15 kap. 12 § lagen om försäkringsbolag. Enligt 1 mom. skall likvidatorer utses i stället för styrelsen, verkstäl-

lande direktören och ett eventuellt förvaltningsråd. Beslutet om likvidatorer skall fattas av föreningsstämman, Försäkringsinspektionen eller den domstol som har rätt att förordna att föreningen skall träda i likvidation. I de situationer där föreningsstämman och domstolen fattar beslut om förordnande om likvidation skall Försäkringsinspektionen dessutom ha rätt att förordna en likvidator. Domstolen skall välja likvidatorer enligt Försäkringsinspektionens framställning. I enlighet med nuvarande lag jämställs likvidatorerna med styrelsen och styrelsemedlemmarna.

I 2 mom. finns bestämmelser i den händelse att en försäkringsförening som trätt i likvidation inte har i registret införda behöriga likvidatorer. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen då förordna likvidatorerna. På samma sätt som i lagen om försäkringsbolag föreslås det att förfarandet enligt nuvarande lag slopas, dvs. att inspektionen skall förordna en interimistisk likvidator. Förordnande om likvidator kan hos Försäkringsinspektionen sökas av den vars rätt kan vara beroende av att försäkringsföreningen har en företrädare.

12 §. I paragrafen bestäms om kungörelse och registrering av likvidation på samma sätt som i 15 kap. 14 lagen om försäkringsbolag. Likvidatorn skall låta kungöra beslutet om likvidation i den officiella tidningen och underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på föreningens hemort. Dessutom skall likvidatorn för registrering underrätta registermyndigheten om förordnandet om likvidation och valet av likvidatorer. Dessutom föreslås bli bestämt att registermyndigheten skall registrera beslutet om förordnandet om likvidation och valet av likvidatorer, eftersom detta inte tydligt framgår av handelsregisterlagen. När det gäller kungörelse motsvarar bestämmelsen artikel 14.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet, bortsett från kungörelse i Europeiska unionens officiella tidning, i fråga om vilken 15 kap. 26 § lagen om försäkringsbolag är tillämplig med stöd av en hänvisningsbestämmelse i 26 § i detta kapitel. När det gäller registrering motsvarar bestämmelsen artikel 28 i direktivet. När det gäller konkurs finns bestämmelser om kungörelseförfarandet i 13

och 19 § konkursstadgan.

13 §. I 1 mom. konstateras som en allmän princip att likvidatorerna skall sköta försäkringsföreningens angelägenheter under likvidationen. I momentet föreskrivs dessutom att likvidatorerna har rätt att fortsätta föreningens verksamhet i den omfattning det är nödvändigt för att säkerställa de försäkrades intressen och sköta likvidationsförfarandet på ett ändamålsenligt sätt. Till denna del motsvarar bestämmelsen 15 kap. 15 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag och artikel 13.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

I 24 § bestäms i enlighet med artikel 10.1 punkt b i direktivet att innehavarna av försäkringsfordringar har förmånsrätt till försäkringsföreningens tillgångar. Enligt artikeln kan denna förmånsrätt dock förbigås av bl.a. fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidationsförfarandet. I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt denna princip. När det gäller konkurs finns bestämmelser om denna förmånsrätt i konkursstadgan och i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 15 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

Enligt 3 mom. skall likvidatorn i likhet med nuvarande lag söka offentlig stämning på försäkringsföreningens borgenärer. På offentlig stämning skall tillämpas vad som stadgas i lagen om offentlig stämning (729/2003). Lagen i fråga träder i kraft den 1 januari 2004. I enlighet med artikel 15.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skall likvidatorn också underrätta försäkringsföreningens kända borgenärer om den offentliga stämningen. I anmälan skall i enlighet med kraven i artikel 15.2 särskilt anges tidsfrister, påföljder vid försummelse av tidsfristerna, den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar samt om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller är säkrade i sakrätt måste anmäla sina fordringar. Det föreslås att de uppgifter om försäkringsfordringar som enligt artikel 15.2 skall meddelas borgenärerna anges i 15 kap. 29 § lagen om försäkringsbolag. Med stöd av en hänvisningsbestämmelse i 29 § skall nämnda lagrum också tillämpas på försäkringsföreningar.

I 4 mom. bestäms i enlighet med artikel 16.2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet om borgenärernas inbördes jämlikhet. I momentet sägs att under försäkringsföreningens likvidation befinner sig alla borgenärer, inbegripet skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, och deras fordringar av samma art i samma inbördes ställning och fordringarna omfattas av samma företrädesordning. Borgenärernas jämlikhet gäller inte fordringar av myndigheter i tredje land. Bestämmelsen motsvarar 15 kap. 15 § 4 mom. lagen om försäkringsbolag.

I 5 mom. bestäms i enlighet med artikel 16.3 i direktivet och 15 kap. 15 § 5 mom. lagen om försäkringsbolag om anmälan till likvidatorn om borgenärs fordringar. Enligt förslaget skall borgenären underrätta likvidatorn om fordringens art, uppkomstdatum och belopp. Borgenären skall dessutom ange om han gör gällande förmånsrätt, säkerhet i sakrätt eller äganderättsförbehåll för sin fordran och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Likvidatorn skall också tillställas kopior av eventuella verifikationer.

14 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse om föreningsstämmans ställning under likvidationen. Innehållet motsvarar nuvarande 13 kap. 4 §. På föreningsstämman för en försäkringsförening som har trätt i likvidation skall bestämmelserna om föreningsstämma i lagen om försäkringsföreningar tillämpas, om inte något annat följer av detta kapitel. Föreningsstämman kan, om det behövs för avslutande av likvidationen och fortsättande av verksamheten, också besluta om ändring av stadgarna, ökning av garantikapitalet och upptagande av kapitallån i enlighet med gällande rätt.

15 §. I paragrafen bestäms i enlighet med nuvarande 13 kap. 4 § 4 mom. och i enlighet med 15 kap. 17 § lagen om försäkringsbolag om revisorernas uppgifter under likvidationen. Enligt förslaget upphör inte revisorernas uppdrag då föreningen träder i likvidation. Bestämmelserna om revision i 9 kap. skall iakttas också under likvidationen till den del de är tillämpliga. Revisionsberättelsen skall i enlighet med nuvarande lag innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt fördröjts.

16 §. Tillgångarna i en försäkringsförening som trätt i likvidation skall skiftas enligt bestämmelserna i denna paragraf. Innehållet i paragrafen motsvarar nuvarande 13 kap. 10 §.

Efter den i den offentliga stämningen på försäkringsföreningens borgenärer utsatta inställelsedagen skall likvidatorn enligt 1 mom. betala all veterlig gäld. När skulderna betalas skall den förmånsrätt för försäkringsfordringar som föreskrivs i 24 § iakttas. Dessa fordringar skall betalas först, bortsett från fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidationsförfarandet, vilka har företräde framför försäkringsfordringarna. Om en skuld är tvistig eller om den inte förfallit till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall behövliga medel reserveras, om föreningens tillgångar förslår till detta. Därefter skall garantikapitalet jämte ränta återbetalas och de tillgångar som återstår skall delas mellan delägarna på det sätt stadgarna bestämmer. Om de tillgångar som skall delas är ringa, skall det också kunna beslutas annorlunda om användningen än vad som föreskrivs i stadgarna.

Vill en delägare i föreningen klandra likvidatorns skifte, skall talan mot föreningen enligt 2 mom. väckas inom tre månader efter det slutredovisning framlades på föreningsstämman.

Enligt 3 mom. förlorar delägaren sin rätt till skiftesandelen, om han inte inom fem år efter det slutredovisningen lades fram på föreningsstämman har anmält sig för att lyfta vad han erhållit vid skiftet. Är skiftesandelen ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, skall Försäkringsinspektionen på anmälan av likvidatorerna kunna förordna att den skall tillfalla staten. Om beloppet av de tillgångar som inte lyfts inte är ringa, skall likvidationen fortsätta enligt 19 §.

17 §. I paragrafen bestäms om slutredovisning på samma sätt som i nuvarande 13 kap. 12 § och i 15 kap. 19 § lagen om försäkringsbolag. Enligt 1 mom. skall likvidatorn avge slutredovisning genom att uppgöra en berättelse över likvidationsförfarandet i dess helhet. Berättelsen skall också innehålla en redogörelse för skiftet av föreningens tillgångar och till berättelsen skall fogas bok-

slutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för hela likvidationstiden. Revision med anledning av berättelsen skall verkställas inom en månad.

Enligt 2 mom. skall slutredovisningen behandlas av föreningsstämman. Likvidatorerna skall utan dröjsmål sammankalla föreningsstämman när de fått revisionsberättelsen.

18 §. I paragrafen bestäms i enlighet med nuvarande 13 kap. 13 § och i enlighet med 15 kap. 20 § lagen om försäkringsbolag om tidpunkten för upplösning av en försäkringsförening samt om eventuell skadeståndstalan mot likvidatorerna.

Enligt 1 mom. skall försäkringsföreningen anses upplöst när slutredovisningen framlagts vid föreningsstämman. En av likvidatorns sista uppgifter är att utan dröjsmål för registrering underrätta registermyndigheten om upplösningen.

Trots att föreningsstämman har godkänt slutredovisningen och föreningen har upplösts kan ny föreningsstämma sammankallas för att behandla eventuell skadeståndstalan mot likvidatorerna. Enligt 2 mom. kan delägare i en försäkringsförening vilka innehar minst en tredjedel av de avgivna rösterna vid den föreningsstämma som behandlat slutredovisningen, kräva att likvidatorn sammankallar föreningsstämma för behandling av frågan om väckande av en i 15 kap. 6 § avsedd talan. Likvidatorn sammankallar till denna föreningsstämma. Försummar likvidatorn kallelsen, kan delägarna kräva att Försäkringsinspektionen sammankallar föreningsstämman på försäkringsföreningens bekostnad. I likhet med nuvarande lag skall talan väckas inom ett år efter det att slutredovisningen lades fram.

19 §. I paragrafen bestäms om fortsatt likvidation. Innehållet motsvarar delvis nuvarande 13 kap. 19 § och delvis 15 kap. 21 § lagen om försäkringsbolag. Grunder för fortsatt likvidation är att föreningen får nya tillgångar och att talan väckts mot föreningen. Det fortsatta likvidationsarbetet utförs av de tidigare likvidatorerna. De skall utan dröjsmål göra anmälan om den fortsatta likvidationen för registrering och i enlighet med stadgarna sammankalla till första föreningsstämma efter likvidationens återupptagande.

Om försäkringsföreningen inte längre har behöriga likvidatorer, skall Försäkringsinspektionen på ansökan förordna en likvidator i enlighet med 11 § 2 mom. i detta kapitel.

Likvidationsåtgärder kan fortfarande behövas också i det fallet att försäkringsföreningen har avregistrerats. I det nya 2 mom. föreslås i enlighet med 15 kap. 21 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag bli bestämt att Försäkringsinspektionen skall förordna om likvidation. Förordnande om likvidation kan sökas av den vars rätt saken gäller.

I det nya 3 mom. föreslås i enlighet med 15 kap. 21 § 3 mom. lagen om försäkringsbolag bli bestämt att fortsatt likvidation enligt 1 mom. inte skall inledas, om föreningens tillgångar inte förslår till att slutföra likvidationsförfarandet och ingen påtar sig ansvaret för kostnaderna.

20 §. I paragrafen bestäms om likvidationens upphörande genom beslut av föreningsstämman. Innehållet i paragrafen motsvarar nuvarande 13 kap. 20 § och delvis 15 kap. 22 § lagen om försäkringsbolag.

Har en försäkringsförening frivilligt trätt i likvidation med stöd av 3 § 2 mom. i detta kapitel, skall föreningen också ha rätt att återkalla beslutet och fortsätta sin verksamhet. För ett beslut av föreningsstämman om återkallande av likvidation skall enligt 1 mom. krävas samma röstmajoritet som när föreningen frivilligt trädde i likvidation. Beslut om upphörande av likvidation kan fattas bara om revisorernas utlåtande är tillgängligt. Beslut om upphörande av likvidation skall dock inte kunna fattas, om den lagbaserade upplösningsskyldigheten har uppkommit efter det att föreningen frivilligt trätt i likvidation och upplösningsskyldigheten fortfarande gäller. Ett beslut om likvidation får inte heller återkallas, om likvidationen har framskridit så långt att föreningens tillgångar redan har hunnit skiftas.

Enligt 2 mom. skall bestämmelserna i 1 mom. också tillämpas om en stor försäkringsförening som trätt i likvidation på grund av att dess verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som föreskrivs i 10 a kap. 3 § eller vars eget kapitel underskrider minimibeloppet enligt 10 a § kap. 4 § eller om en liten försäkringsförening vars eget kapital underskrider minimibeloppet enligt 2 kap. 5

§ 3 mom. på nytt uppfyller nämnda krav.

Enligt 3 mom. skall föreningsstämman, sedan beslut om likvidationens upphörande och fortsättande med föreningens verksamhet fattats, välja ledning för föreningen i enlighet med stadgarna.

Enligt 4 mom. skall likvidatorn utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen göra anmälan om föreningsstämmans beslut att avsluta likvidationen samt till registermyndigheten för registrering. Samtidigt görs en anmälan om den nya styrelsen. Beslutet får inte verkställas före registreringen. Till följd av likvidationens upphörande blir eventuell offentlig stämning på försäkringsföreningens borgenärer utan verkan.

Bestämmelser om konkurs

21 §. I 21 och 22 § finns specialbestämmelser om konkurs i likhet med 15 kap. 23 och 24 § lagen om försäkringsbolag. Enligt den föreslagna 21 § skall allmänna bestämmelser om konkurs tillämpas på försäkringsföreningar i konkurs, om inte något annat bestäms i lagen om försäkringsföreningar. Bestämmelsen är förtydligande, eftersom det också enligt gällande lag gäller att allmänna konkursrättsliga bestämmelser skall tillämpas på försäkringsföreningar i konkurs, med de undantag som anges i lagen om försäkringsföreningar. Allmänna konkursförfattningar är bl.a. konkursstadgan, lagen om återvinning av konkursbo (758/1991) och lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992).

22 §. I paragrafen bestäms om försäkringsföreningar i konkurs på samma sätt som i nuvarande 13 kap. 21 § och som i 15 kap. 24 § lagen om försäkringsbolag. Det är fråga om associationsrättsliga bestämmelser.

Enligt 1 mom. skall försäkringsföreningens egendom kunna sökas i konkurs endast genom beslut av styrelsen eller, när föreningen är i likvidation, av likvidatorerna. Enskilda styrelsemedlemmar skall inte ha behörighet att söka föreningen i konkurs. Under konkursen skall föreningen såsom konkursgäldenär företräddas av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Ingenting hindrar att nya styrelsemedlemmar och nya likvida-

torer utses under konkursen.

Enligt nuvarande 13 kap. 21 § 2 mom. skall domstolen utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om att försäkringsföreningens egendom har avträtts till konkurs och om inställelsedagen. Domstolen skall, om Försäkringsinspektionen gör framställning därom, till god man och syssloman utöver de övriga valda förordna en av Försäkringsinspektionen föreslagen person. Det föreslås att bestämmelsen bibehålls oförändrad i 2 mom. med tillägget att den boförvaltare som domstolen förordnat på förslag av Försäkringsinspektionen särskilt skall bevaka de intressen som innehavarna av försäkringsfordringarna har i konkursboet. Dessutom föreslås att termen inställelsedag ändras till bevakningsdag.

Bestämmelserna i nuvarande 13 kap. 21 § 3 mom. om förmånsrätt för fordringar i samband med konkurs och om ett särskilt administrationsbo är obehövliga, eftersom bestämmelser om förmånsrätt för fordringar föreslås i 24 §, som gäller gemensamt för likvidation och konkurs.

Enligt 3 mom. skall en försäkringsförening som sökts i konkurs anses upplöst när konkursen har avslutats utan att någon egendom återstår och konkursförvaltningen har avgivit slutredovisning. Konkursförvaltningen skall utan dröjsmål för registrering underrätta registermyndigheten om upplösningen. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 13 kap. 21 § 4 mom.

I 4 mom. finns bestämmelser för den händelse att egendom återstår efter konkursen. Avslutad konkurs innebär då inte att föreningen upplöses, utan styrelsen skall sammankalla föreningsstämman för att besluta om frågan om likvidation. Om föreningen redan hade trätt i likvidation när konkurs söktes, skall likvidationen fortsättas i enlighet med 19 §. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 13 kap. 21 § 5 mom.

På samma sätt som i lagen om försäkringsbolag föreslås i lagen nya gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs. Tilläggen jämfört med den nuvarande lagen föranleds framför allt av de förfaranden för information och kungörelse inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som föreskrivs i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet samt av regleringen av bevakningen

av fordringar och förmånsrätt för försäkringsfordringar. Eftersom innehållet i en del av bestämmelserna sammanfaller med lagen om försäkringsbolag, föreslås att regleringen till denna del genomförs så att det hänvisas till motsvarande paragrafer i lagen om försäkringsbolag.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

23 §. I 1 mom. föreslås i enlighet med 15 kap. 25 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag en förtydligande bestämmelse enligt vilken föreningsstämman, Försäkringsinspektionen eller en finsk domstol är behöriga att besluta om likvidation eller konkurs avseende en försäkringsförening så som därom bestäms särskilt. När det gäller likvidation finns bestämmelser om föreningsstämmans och Försäkringsinspektionens behörighet i 6 § i detta kapitel och om domstolens behörighet i 7 och 8 §. Beslut om försättning i konkurs fattas av en domstol i enlighet med 1 a § konkursstadgan. I momentet konstateras inte på samma sätt som i lagen om försäkringsbolag att föreningsstämmans, Försäkringsinspektionens eller domstolens behörighet också gäller representationer, eftersom försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 mom. inte kan bedriva försäkringsrörelse utanför finskt territorium. Om föreningen ämnar förfara på detta sätt skall den enligt 1 kap. 1 § 3 mom. omvandlas till ett ömsesidigt försäkringsbolag, vilket innebär att lagen om försäkringsbolag blir tillämplig.

I 2 mom. konstateras i enlighet med artikel 8.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet och 15 kap. 25 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag att beslut om inledande av likvidation eller konkurs kan fattas utan föregående förbud att överlåta eller pantsätta egendom enligt 12 kap. 6 c § eller efter det att en sådan åtgärd har vidtagits. Bestämmelsen behövs eftersom ett förbud att överlåta och pantsätta egendom är en rekonstruktionsåtgärd som avses i direktivet.

24 §. I paragrafen föreslås i enlighet med artikel 10.1 punkt b och 15 kap. 31 § lagen om aktiebolag en bestämmelse om förmånsrätt för försäkringsfordringar när en försäkringsförening har trätt i likvidation eller för-

satts i konkurs. Försäkringsfordringarna skall gemensamt ha samma förmånsrätt till föreningens samtliga tillgångar som innehavare av handfången pant.

Förslaget utgår i likhet med lagen om försäkringsbolag från att endast fordringar till följd av likvidations- och konkursförfarandet och fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar har företräde framför försäkringsfordringar när det gäller förmånsrätt. När det gäller likvidation finns bestämmelser om detta i 13 kap. 2 § i detta kapitel. Motsvarande bestämmelser i fråga om konkurs finns i konkursstadgan och lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning.

På motsvarande sätt som enligt lagen om försäkringsbolag skall regleringen av förmånsrätt för försäkringsfordringar tillämpas vid både likvidation och konkurs.

Förslaget innebär att förmånsrätten enligt gällande lag för fordringar som baserar sig på försäkringsavtal utökas väsentligt. Enligt gällande lag har endast innehavare av fordringar som skrivs in i ersättningsansvaret förmånsrätt till föreningens tillgångar, förutsatt att fordran har uppstått två månader efter det att likvidationen eller konkursen började. Enligt förslaget skall förmånsrätten gälla alla försäkringsfordringar, oavsett försäkringsslag eller försäkringsklass.

25 §. Enligt 13 § 1 mom. i lagförslaget skall likvidatorerna vid likvidation ha rätt att fortsätta föreningens verksamhet i den omfattning det är nödvändigt för att säkerställa de försäkrades intressen och sköta likvidationsförfarandet på ett ändamålsenligt sätt. Också enligt bestämmelserna om konkurs kan ett konkursbo på vissa villkor fortsätta verksamheten. I 26 § 1 mom. föreslås bli bestämt att likvidatorn eller boförvaltaren skall göra upp en plan för den fortsatta verksamheten. I planen skall föreslås hur försäkringsfordringar och fordringar till följd av den fortsatta verksamheten skall betalas under likvidationen eller konkursen.

I den aktuella paragrafen föreslås bestämmelser om betalning av fordringar under likvidationen eller konkursen. Enligt förslaget skall likvidatorn eller boförvaltaren kunna betala andra fordringar än fordringar till följd av likvidations- eller konkursförfarandet, vilka i vilket fall som helst skall betalas, endast

i enlighet med den plan som beskrivs ovan. Försäkringsinspektionen skall i enskilda fall kunna ge tillstånd för betalning av en viss fordran. Arvodena för det ombud som förordnats att övervaka det förbud att överlåta och pantsätta egendom som avses i 12 kap. 6 c § och som föregick likvidationen eller konkursen samt räntan på dessa belopp till den tidpunkt då medlen redovisas och övriga kostnader för genomförandet av åtgärden är inte masskulder utan fordringar med förmånsrätt. Förmånsrätt uppkommer endast om likvidationen eller konkursen har inletts under tiden för förbudet att överlåta eller pantsätta egendom eller inom tre månader efter det att förbudet har upphört att gälla. Till denna del motsvarar regleringen ställningen för de arvoden till övervakaren och de kostnader som uppkommit under den sanering av företaget som föregått konkursen (32 § 2 mom. lagen om företagssanering och 3 a § lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning).

26 §. I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 15 kap. 33 § lagen om försäkringsbolag om den plan som skall göras upp för fortsatt av verksamheten. Fortsatt verksamhet är t.ex. skötsel av det gamla försäkringsbeståndet och fortsatt placeringsverksamhet till den del det är nödvändigt för en förnuftig skötsel av de gamla placeringstillgångarna eller för placering av ny premieinkomst av de försäkringar som fortsatt att gälla. Någon motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen. Planen skall innehålla förslag till hur försäkringsfordringar och fordringar till följd av den fortsatta verksamheten skall betalas under likvidationen eller konkursen. I planen skall tas ställning till t.ex. i vilken mån upprepade betalningar som grundar sig på ett försäkringsavtal kan betalas efter det att likvidationen eller konkursen har inletts. För planen skall ansökas om godkännande av Försäkringsinspektionen.

Om försäkringsföreningen fortsätter verksamheten under likvidationen eller konkursen skall fordringar till följd av verksamheten betalas enligt 2 mom. Regleringen av förmånsrätt för försäkringsfordringar hindrar inte fortsatt verksamhet, inte heller betalning av fordringar till följd av den fortsatta verksam-

heten, men verksamheten bör anpassas så att den kan bedrivas inom ramen för den plan som avses i 1 mom.

I 3 mom. definieras på motsvarande sätt som i 15 kap. 33 § 3 mom. lagen om försäkringsbolag vad som avses med fordringar till följd av den fortsatta verksamheten enligt 2 mom. Enligt 1 punkten avses med nämnda fordringar i försäkringsavtalsförhållanden sådana fordringar hos en försäkringsförening där föreningens förbindelse eller annan rättsgrund för en fordran har uppstått två månader efter det att likvidationen eller konkursen började. Som annan rättsgrund för en fordran betraktas rätt till ersättning eller annan förmån till den del försäkringen har fortsatt efter det att likvidationen eller konkursen började och när försäkringstagaren har betalt försäkringspremier efter det att likvidationen eller konkursen började. Likvidation eller konkurs hindrar inte att försäkringstagaren fortsätter sin försäkring och betalar försäkringspremier till föreningen. Till denna del har försäkringstagaren rätt till ersättning eller andra förmåner enligt försäkringsavtalet.

Tidsfristen två månader efter det att likvidationen eller konkursen började baserar sig på nuvarande lagstiftning, enligt vilken innehavare av fordringar som baserar sig på tilläggsförsäkring som tecknats för personskada och olycksfall i anslutning till skadeförsäkring och livförsäkring som skrivs in i ersättningsansvaret också har samma förmånsrätt som innehavare av handfången pant, om fordran har uppstått två månader efter det att likvidationen eller konkursen började. Bestämmelsen syftar särskilt till att under två månader efter det att likvidationen eller konkursen började trygga ställningen för innehavare av fordringar som baserar sig på skadeförsäkring så att försäkringstagarna under den tiden kan teckna en ny försäkring i ett annat försäkringsbolag.

I andra skuldförhållanden än i försäkringsavtalsförhållanden avses med fordringar till följd av den fortsatta verksamheten sådana fordringar hos en försäkringsförening i fråga om vilka föreningens förbindelse eller annan rättsgrund för fordran har uppstått efter det att likvidationen eller konkursen började. I fortlöpande skuldförhållanden betraktas som fordringar till följd av den fortsatta verksam-

heten den del av fordran som gäller tiden efter det att likvidationen eller konkursen började.

27 §. Enligt nuvarande 13 kap. 16 § ansvarar försäkringsföreningarna solidariskt för likvidationskostnaderna och försäkringsfordringarna med förmånsrätt till den del de inte kan betalas med den försäkringsförenings medel som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs. Det är ändamålsenligt att det solidariska ansvaret bibehålls. I 1 och 2 mom. bestäms i enlighet med nuvarande 13 kap. 16 § om genomförandet av det solidariska ansvaret.

Enligt 3 mom. skall likvidatorn eller vid konkurs boförvaltaren utan dröjsmål göra upp en förteckning över betalningar som baserar sig på föreningarnas solidariska ansvar och de proportionstal enligt vilka dessa har fastställts. Enligt 2 mom. fördelar det solidariska ansvaret sig mellan föreningarna i förhållande till de försäkringspremieinkomster som framgår av de senast fastställda boksluten. Förteckningen skall tillställas Försäkringsinspektionen, där den skall hållas tillgänglig för dem som saken gäller under en tid av 30 dagar. Försäkringsinspektionen skall i den officiella tidningen meddela att förteckningen är tillgänglig. Här skall inspektionen iakta samma förfarande som när den med stöd av 14 kap. 11 § kungör ansökan om fusion av föreningar. Försäkringsinspektionen skall på begäran delge dem som saken gäller förteckningen. Föreningarna skall kunna söka rättelse i de betalningar som fastställts för föreningarna och i de proportionsstal enligt vilka de fastställts. Rättelse söks hos Försäkringsinspektionen inom 30 dagar från utgången av den tid förteckningen hållits tillgänglig. Ändring i Försäkringsinspektionens beslut i fråga om ansökan om rättelse skall kunna sökas enligt normalt förfarande för sökande av ändring.

När förteckningen har vunnit laga kraft skall likvidatorn eller boförvaltaren enligt 4 mom. hos föreningarna ta ut betalningar enligt förteckningen.

28 §. I enlighet med nuvarande 13 kap. 22 § och i enlighet med 15 kap. 38 § lagen om försäkringsbolag skall en försäkringsförening som trätt i likvidation eller försatts i konkurs inte få bevilja nya försäkringar.

29 §. Alla bestämmelser som förutsatts i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet föreslås inte bli inskrivna i lagen om försäkringsföreningar, utan en del av bestämmelserna blir tillämpliga på föreningarna via lagen om försäkringsbolag. Paragrafen innehåller en förteckning över de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som skall tillämpas på försäkringsföreningar i likvidation och konkurs. Tillämpliga bestämmelser är bestämmelserna i 15 kap. 25 § 2 mom. om förfarandet för information till tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater, bestämmelserna i 26—30 § om kungörelse i Europeiska unionens officiella tidning, förordnande om likvidator och boförvaltare samt om biträden, anmälan till borgenärerna samt borgenärernas bevakning av fordringar. Dessutom skall tillämpas vad som i 15 kap. 24 § i nämnda lag föreskrivs om likvidatorns och boförvaltarens skyldighet att informera om hur likvidationen och konkursen framskrider och om Försäkringsinspektionens skyldighet att informera tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater.

30 §. Det föreslås inte heller att de lagvalsbestämmelser som förutsatts i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet skrivs in i lagen om försäkringsföreningar. Till denna del tillämpas lagvalsbestämmelserna i 15 a kap. lagen om försäkringsbolag.

14 kap. **Fusion**

17 §. I 5 mom. föreslås rättelser av teknisk natur på grund av de ändrade hänvisningsbestämmelserna.

16 kap. **Särskilda stadganden**

7 §. I 2 punkten föreslås en rättelse av teknisk natur på grund av den ändrade hänvisningsbestämmelsen.

9 §. I 1 mom. 9 punkten föreslås en rättelse av teknisk natur på grund av den ändrade hänvisningsbestämmelsen.

10 §. Det föreslås att 2 mom. ändras på motsvarande sätt som 18 kap. 6 a § 1 mom. lagen om försäkringsbolag så att Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG av den 7 november 2000 om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG, 92/49/EEG,

92/96/EEG och 93/22/EEG i fråga om utbyte av information med tredje land beaktas. Ändringen genomförs genom att bestämmelsen i 2 mom. 3 punkten om utlämnande av uppgifter till myndigheter i tredje land stryks och genom att en ny 11 punkt fogas till momentet. Den nya punkten motsvarar vad som i direktivet bestäms om utlämnande av information.

Ikraftträdelsebestämmelse

Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om ändring av lagen om försäkringsbo-

lag. Lagen skall tillämpas på sådan likvidation och konkurs i en försäkringsförening som inleds efter lagens ikraftträdande.

2. Ikraftträdande

Lagarna i propositionen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 1 kap. 4 a §, 10 kap. 3 § 1 mom., i 3 mom. det inledande stycket och 1 punkten och 6 mom., 12 kap. 4 § 2 mom., 14 kap. 5 a § 2 mom., 5 c § 4 mom. och 6—10 §, 15 kap., 16 kap. 5 mom. samt 18 kap. 3 § 1 mom. 2 punkten, 5 § 1 mom. 6 och 12 punkten, 6 a och 7 § samt 10 a § 2 mom.,

av dessa lagrum 1 kap. 4 a §, 16 kap. 18 § 5 mom., 18 kap. 3 § 1 mom. 2 punkten och 5 § 1 mom. 12 punkten sådana de lyder i lag 611/1997, 10 kap. 3 § 1 mom. och 3 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 752/1993, i 10 kap. 3 § 3 mom. det inledande stycket sådant det lyder i lag 79/1999, 10 kap. 3 § 6 mom. och 14 kap. 5 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 389/1995, 12 kap. 4 § 2 mom. och 18 kap. 5 § 1 mom. 6 punkten sådana de lyder i lag 355/1997, 14 kap. 5 c § 4 mom. och 10 § samt 18 kap. 10 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 949/2000, 14 kap. 6 § sådan den lyder i nämnda lag 389/1995 och 355/1997, 14 kap. 7 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 389/1995, 14 kap. 8 § sådan den lyder i nämnda lag 389/1995 och 79/1999, 15 kap. sådant det lyder jämte ändringar, 18 kap. 6 a § sådan den lyder i lag 989/1999 och 18 kap. 7 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 79/1999 samt

fogas till 14 kap. nya 11—21 §, och till lagen ett nytt 15 a kap. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

4 a §

Ett försäkringsbolag får ställa säkerhet bara för sina egna förbindelser samt för ett dotter-samfunds förbindelser, förutsatt att detta inte är ett försäkringsbolag, kreditinstitut, finansiellt institut eller fondbolag. En förutsättning

för ställande av säkerhet för ett dottersamfunds förbindelser är att försäkringsbolaget får en betryggande motsäkerhet för den säkerhet det ställt eller att beloppet av den skuldförbindelse för vilken säkerhet ställs och beloppet av de skuldförbindelser som har samma eller bättre förmånsrätt till dottersamfundets egendom än den förstnämnda skuldförbindelsen inte sammanlagt överstiger 80 procent av det gängse värdet av dottersam-

fundets egendom. Vad som bestäms ovan i detta moment gäller inte givande av kredit- eller borgensförsäkring. Ett försäkringsbolag får inte ställa säkerhet för uppfyllelsen av en förpliktelse som baserar sig på ett försäkringsavtal, om inte något annat följer av en lag, en förordning, myndighetsföreskrifter eller etablerad återförsäkringspraxis.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan bevilja tillstånd till undantag från 1 mom.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

3 §

Ett försäkringsbolag skall täcka den ansvarsskuld som avses i 2 § samt de fordringar som under försäkringsbolagets likvidation eller konkurs skall betalas trots den förmånsrätt för försäkringsfordringar som föreskrivs i 15 kap. 31 §.

Ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden samt de fordringar som under försäkringsbolagets likvidation eller konkurs skall betalas trots den förmånsrätt för försäkringsfordringar som föreskrivs i 15 kap. 31 § med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ovan nämnda fordringar och ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av

1) en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsrörelse, högst till det belopp som Försäkringsinspektionen godkänner,

Försäkringsinspektionen kan på försäkringsbolagets begäran som täckning av ansvarsskulden för en bestämd tid godkänna även andra tillgångar än de som avses i 5 mom.

12 kap.

Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

4 §

Bolagsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträtt av delägare med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna och i försäkringsaktiebolag minst två tredjedelar av de avgivna rösterna och de vid stämman företrädda aktierna, av vinsten till allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp vilka i förhållande till det i 11 kap. 6 § angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag

5 a §

Koncessionen skall återkallas, om försäkringsbolaget har trätt i likvidation eller dess egendom har avträtt till konkurs.

5 c §

Ombudet skall lämna Försäkringsinspektionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen och de betalas av försäkringsbolagets medel på det sätt som inspektionen bestämmer. Försäkringsbolaget svarar också för övriga kostnader som uppkommer när ombudet utför sitt uppdrag.

6 §

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsbolaget att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 eller 3 a §,

2) försäkringsbolaget inte uppfyller de i 11 kap. fastställda krav på bolagets verksamhetskapital och eget kapital som nämns i 5 b § 2 mom. i detta kapitel, samt

3) försäkringsbolaget inte längre uppfyller de i 11 kap. fastställda krav på bolagets verksamhetskapital som nämns i 5 b § 1 mom. i detta kapitel och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom med de undantag som anges i 10 § 2 mom.

Försäkringsinspektionen kan begära att de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i sådana EES-stater där bolaget bedriver försäkringsrörelse enligt 2 a kap. 1 § 1 mom. eller 8 § 1 mom. i sin hemstat vidtar sådana åtgärder som avses i 1 och 2 mom.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

7 §

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 6 § skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 8 § har förordnats att övervaka att förbudet iaktas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

Ändring i Försäkringsinspektionens beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom får sökas med iakttagande av 6 § lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999). Besvär skall anföras inom 30 dagar från det att inspektionens beslut har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

8 §

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett i 5 c § avsett ombud vid försäkringsbolaget. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Utöver de befogenheter som nämns i 5 c § har ombudet rätt att besluta om samtycke till

de rättshandlingar som avses i 10 §.

Vid utförandet av det uppdrag som avses i 1 mom. har ombudet rätt att anlita sakkunniga eller biträden i den omfattning det är ändamålsenligt.

Försäkringsinspektionen skall ge ombudet ett intyg över förordnandet till det uppdrag som avses i 1 mom.

Ombudet är skyldigt att ersätta skada som han eller hon vid skötseln av de uppdrag som föreskrivs i denna paragraf genom fel eller försummelse har åsamkats försäkringsbolaget, en borgenär, en borgensman eller den som ställt säkerhet.

9 §

Försäkringsbolaget är skyldigt att lämna ombudet de uppgifter som han eller hon kräver om omständigheter som är av betydelse för förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Försäkringsbolaget är skyldigt att medverka till att ombudet kan sköta sitt uppdrag som sig bör.

10 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom påverkar inte ställningen eller uppgifterna för försäkringsbolagets styrelse, verkställande direktören eller ett eventuellt förvaltningsråd. Under den tid förbudet att överlåta och pantsätta egendom gäller behåller försäkringsbolaget sin rätt att bestämma om sin verksamhet och egendom, om inte något annat följer av 2 mom.

Försäkringsbolaget får överlåta eller pantsätta egendom som omfattas av förbudet bara om ombudet samtycker till det. Förbudet hindrar inte att egendomen används på normalt sätt. Samtycke behövs dock inte, om det är fråga om en åtgärd som hänför sig till bolagets sedvanliga verksamhet och som inte är ovanlig till sina villkor, sin betydelse eller sina risker. Försäkringens återköpsvärde får dock inte betalas till försäkringstagarna utan ombudets samtycke.

En åtgärd i strid med förbudet är utan verkan, utom när den andra parten inte visste eller borde ha vetat att försäkringsbolaget inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.

11 §

Efter det att förbud att överlåta och pantsä-

ta försäkringsbolagets egendom har utfärdats i enlighet med 6 § får denna egendom inte längre bli föremål för utmätning eller säkringsåtgärder. Om egendomen redan före förbudet blivit föremål för utmätning eller säkringsåtgärder, kan verkställigheten trots allt fortsätta för den sökande borgenärens räkning.

12 §

Det som ovan sägs om förbud att överlåta och pantsätta egendom samt om utmätning eller säkringsåtgärder som gäller egendomen hindrar inte en pantborgenär att utöva sina på panträtten baserade rättigheter.

13 §

Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål underrätta de myndigheter i alla andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om sitt beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Inspektionen skall också utan dröjsmål se till att beslutet om förbudet publiceras i den officiella tidningen, Europeiska unionens officiella tidning samt vid behov i en dagstidning eller flera.

14 §

Ombudet skall utan dröjsmål underrätta vissa myndigheter om Försäkringsinspektionens beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom, och myndigheterna skall registrera beslutet i handelsregistret och i registren över vissa slag av tillgångar och över in-teckningar så som bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Det-samma gäller när förbudet återkallas eller upphör att gälla av någon annan orsak än att tidsfristen har löpt ut.

15 §

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom börjar gälla oavsett om den anmälan och kungörelse som avses i 13 och 14 § har gjorts.

Bestämmelserna i 13 och 14 § tillämpas inte om förbudet att överlåta och pantsätta egendom inverkar uteslutande på rättigheter-na för sådana delägare eller arbetstagare i försäkringsbolaget som inte samtidigt är försäkringstagare. Försäkringsinspektionen be-

slutar hur de som påverkas av åtgärden skall underrättas.

16 §

I den anmälan som avses i 13 och 14 § skall nämnas de omständigheter som föreskrivs i 7 §. I den kungörelse som offentlig-görs i Europeiska unionens officiella tidning skall dessutom nämnas vilken lag som är till-lämplig på åtgärden.

17 §

Ombudet skall utan dröjsmål underrätta försäkringsbolagets kända borgenärer om förbud att överlåta och pantsätta egendom. Av anmälan skall framgå de omständigheter som nämns i 7 §. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om anmäl-ningssättet.

Anmälan skall göras på finska eller sven-ska. Om en borgenär som är bosatt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland innehar en försäkrings-fordran, skall anmälan dock göras på det of-ficiella språket eller något av de officiella språken i EES-staten.

18 §

Ombudet skall begära att förbudet att över-låta och pantsätta egendom registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, om en registeranteckning om dyli-ka åtgärder förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

19 §

Rättsverkningarna av förbudet att överlåta och pantsätta egendom gäller tills förbudet upphör i enlighet med 20 §.

20 §

Försäkringsinspektionen skall utan dröjs-mål återkalla ett förbud att överlåta och pant-sätta egendom, om det inte längre föreligger förutsättningar för förbudet. Förbudet upphör när den utsatta tiden enligt det beslut som av-se i 6 § 2 mom. går ut. Förbudet upphör också, om försäkringsbolaget träder i likvida-tion eller dess egendom avträds till konkurs.

21 §

Beslut eller förordnande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 3—6 §, 7 kap. 4 §, 14 b kap. 7—9 eller 11 § eller 15 kap. 7, 12, 21, 24 eller 36 § kan verkställas även om besvär har anförts.

15 kap.

Likvidation och konkurs

Definition

1 §

I detta kapitel avses med *försäkringsfordran* varje fordran som ett försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade, förmånstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador. Som försäkringsfordringar betraktas även försäkringspremier som ett försäkringsbolag är skyldigt att återbetala till försäkringstagaren med stöd av 45 § lagen om försäkringsavtal eller därför att försäkringsavtalet inte har trätt i kraft eller har upphävts.

Bestämmelser om likvidation

2 §

Beträffande beslut om likvidation för ett försäkringsbolag och dess representation i en annan EES-stat, likvidationsförfarandet och dess verkningar tillämpas bestämmelserna om likvidation i detta kapitel samt i tillämpliga delar bestämmelserna i 13 kap. 4 b §, 11 § 1 mom. och 11 a § lagen om aktiebolag.

3 §

Ett försäkringsbolag vars koncession har återkallats är i likvidation och skall upplösas.

Om återkallandet av koncessionen beror på att ett försäkringsaktiebolag, vars hela försäkringsbestånd har överlåtits till ett annat försäkringsbolag, meddelar att det avstår från att bedriva försäkringsrörelse, får bolaget emellertid efter att ha gjort rödvändiga ändringar i bolagsordningen fortsätta med sin verksamhet som ett aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet utan det likvidations-

och upplösningsförfarande som anges i detta kapitel. Ändringen av bolagsordningen skall anmälas för registrering inom sex månader efter det att koncessionen återkallats. Om ändringen av bolagsordningen inte har anmälts för registrering inom nämnda tid eller om registrering har förvägrats och beslutet om detta har vunnit laga kraft, har beslutet om fortsatt verksamhet förfallit. En sådan ändring av bolagsordningen som avses i detta moment behöver inte fastställas av Försäkringsinspektionen.

4 §

Ett skadeförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 3 §, ett livförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 5 § och ett arbetspensionsförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som anges i 17 § 2 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag samt ett försäkringsbolag vars eget kapital inte uppfyller minimikraven i 11 kap. 6 § eller i 17 § 3 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag skall träda i likvidation och upplösas, om ovan nämnda krav inte uppfylls inom tre månader efter det saken meddelats bolagsstämman. Försäkringsinspektionen kan dock förlänga fristen till högst ett år, om inte de försäkrade förmånerna därigenom äventyras.

Utöver vad som bestäms i 3 § 1 mom. och i 1 mom. ovan kan bolagsstämman besluta att bolaget skall träda i likvidation och upplösas. I fråga om livförsäkringsbolag får här avsett beslut dock fattas endast om bolaget har överfört hela sitt försäkringsbestånd på ett annat försäkringsbolag.

Ett beslut av försäkringsbolagets bolagsstämma om att bolaget skall träda i likvidation och upplösas i fall som avses i 1 mom. är giltigt, om delägare med mer än hälften av de vid stämman avgivna rösterna har biträtt beslutet eller, om rösterna fallit lika, ordföranden har förenat sig om beslutet. I annat fall är beslutet giltigt endast om det har biträtts av delägare med minst två tredjedelar eller en i bolagsordningen bestämd större andel av de vid stämman avgivna rösterna och i försäkringsaktiebolag minst två tredjedelar av de avgivna rösterna och de vid stämman

företrädde aktierna. Om det i det sistnämnda fallet i försäkringsaktiebolaget finns aktier av olika slag som medför rösträtt, krävs för beslutet dessutom att beslutet har biträttits av aktieägare med minst två tredjedelar av de vid stämman företrädde aktierna inom varje aktieslag.

5 §

Likvidationen inträder då beslut därom har fattats. Bolagsstämman kan dock i fall som avses i 4 § 2 mom. bestämma även en senare dag för likvidationens inträde.

I kallelsen till den bolagsstämma som skall behandla frågan om likvidation skall det huvudsakliga innehållet i förslaget till beslut anges. Förslaget jämte bilagor skall på försäkringsbolagets huvudkontor hållas framlagda för delägarna i minst en vecka före bolagsstämman och omedelbart sändas till de delägare som ber om det, samt läggas fram vid bolagsstämman. Om det föreslås att bolaget skall träda i likvidation och upplösas i det fall som avses i 4 § 2 mom., skall kallelsen dock utfärdas minst en månad före bolagsstämman eller den i 8 kap. 1 a § 2 mom. avsedda sista anmälningdagen, om inte en längre tid anges i bolagsordningen.

6 §

Om det kan antas att försäkringsbolaget inte uppfyller de i 4 § 1 mom. fastställda kraven på verksamhetskapalet eller det egna kapitalet, skall styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte framlagts vid bolagsstämman, och överlämna dem till revisorerna för granskning. I tillämpliga delar skall iaktas vad som ovan bestäms om bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse. Omfattar tiden för bokslutet och verksamhetsberättelsen även föregående räkenskapsperiod, skall för denna räkenskapsperiod upprättas ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse.

Om ett bokslut som avses i 1 mom. utvisar att försäkringsbolaget inte uppfyller de i 4 § 1 mom. nämnda kraven, skall bolagsstämma hållas inom två månader efter det att bokslutet har upprättats. Styrelsen skall underrätta Försäkringsinspektionen om kallelsen till bo-

lagsstämman.

Har styrelsen och verkställande direktören inte i fall som avses i 1 mom. upprättat bokslut och verksamhetsberättelse, skall Försäkringsinspektionen uppmana styrelsen och verkställande direktören att utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning. Följs inte uppmaningen, har inspektionen rätt att låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse, överlämna dem till revisorerna för granskning och i det fall som avses i 2 mom. sammankalla bolagsstämma.

7 §

Har bolaget inte före utgången av den i 4 § 1 mom. angivna fristen eller förlängningen av denna uppfyllt de i nämnda moment angivna krav som ställs på verksamhetskapalet eller det egna kapitalet, skall bolagsstämman besluta att bolaget skall träda i likvidation och upplösas. Fattar bolagsstämman inte detta beslut, skall Försäkringsinspektionen förordna att bolaget träder i likvidation och upplöses.

Till styrelsens förslag till beslut skall fogas det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 6 § samt revisorernas utlåtande om dem.

Domstolen kan förordna att ett bolag skall träda i likvidation i de fall som avses i 8 och 9 §. Domstolen skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om sitt beslut, om möjligt innan likvidationsförfarandet inleds eller i annat fall omedelbart därefter.

8 §

Har en delägare i ett försäkringsbolag genom att delta i ett sådant bolagsstämmobeslut som avses i 9 kap. 16 § lagen om aktiebolag eller på något annat sätt uppsåtligt missbrukat sitt inflytande i bolaget, kan domstolen, om synnerligen vägande skäl därtill föreligger, på talan av en annan delägare och efter att ha hört Försäkringsinspektionen, förordna att bolaget träder i likvidation.

Om förutsättningar för ett beslut som avses i 1 mom. föreligger för ett försäkringsaktiebolag, kan domstolen på yrkande av en part, i stället för att förordna om likvidation ålägga bolaget att inom viss tid inlösa kärandens aktier. Lösenbeloppet skall bestämmas så att

det är skäligt med hänsyn till bolagets ställning och övriga omständigheter. Försummar bolaget att inlösa aktierna inom fastställd tid, skall domstolen på yrkande av den lösningsberättigade förordna att bolaget skall träda i likvidation.

Vid övervägande av frågan, om bolaget skall förordnas att träda i likvidation eller åläggas att inlösa kändens aktier, skall de försäkrade förmånerna beaktas. Inlösen kan åläggas endast om bolaget efter inlösningen uppfyller de i 4 § 1 mom. ställda kraven på verksamhetskapalet eller det egna kapitalet.

9 §

Domstolen skall med anledning av talan mot ett försäkringsbolag förordna att bolaget skall träda i likvidation, om

1) det är fråga om i 8 § avsett missbruk av delägars inflytande, eller

2) bolaget enligt en bestämmelse i bolagsordningen skall träda i likvidation, men bolagsstämman inte har fattat ett sådant beslut.

Före ett förordnande om likvidation skall domstolen höra Försäkringsinspektionen i saken.

Bolaget skall ersätta motpartens rättegångskostnader, om det förordnas att bolaget skall träda i likvidation eller om domstolen annars finner det skäligt.

Domstolen skall på tjänstens vägnar underätta Försäkringsinspektionen och för registrering registermyndigheten om förordnandet att träda i likvidation och valet av likvidatorer.

10 §

Domstolstalan om likvidation kan föras av Försäkringsinspektionen, styrelsen, en styrelsemedlem, verkställande direktören, en revisor, delägare, borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av förordnande om likvidation. Registermyndigheten kan av särskilda skäl anhängiggöra ärendet vid domstol.

11 §

Om domstolen anser det nödvändigt, skall den i de situationer som avses i 9 § uppmana de delägare och borgenärer som önskar göra anmärkningar om förordnandet om likvidation att infinna sig vid domstolen på utsatt

dag. Uppmaningen skall publiceras i den officiella tidningen tidigast fyra och senast två månader före utsatt dag. Domstolen skall för registrering tillställa registermyndigheten uppgift om uppmaningen.

12 §

När bolagsstämman, Försäkringsinspektionen eller en domstol fattar beslut om likvidation, skall samtidigt en eller flera likvidatorer utses i stället för styrelse, verkställande direktör och eventuellt förvaltningsråd. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Det som i denna lag föreskrivs om styrelsen och styrelsemedlemmarna gäller i tillämpliga delar likvidatorerna, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel. Domstolen väljer likvidatorer enligt Försäkringsinspektionens framställning.

Saknar ett försäkringsbolag som trätt i likvidation i registret införda behöriga likvidatorer, skall Försäkringsinspektionen förordna likvidatorerna. Förordnande kan sökas av den vars rätt kan vara beroende av att bolaget har en företrädare.

13 §

När social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 14 kap. 5 a § 1 mom. återkallar ett försäkringsbolags koncession, skall Försäkringsinspektionen utse en eller flera likvidatorer för bolaget.

14 §

Försäkringsbolagets likvidator skall låta kungöra beslutet om likvidation i den officiella tidningen och underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort. Dessutom skall likvidatorn underrätta registermyndigheten, som skall registrera beslutet om förordnande om likvidation och valet av likvidatorer.

15 §

Likvidatorerna sköter försäkringsbolagets angelägenheter under likvidationen. Likvidatorerna har rätt att fortsätta bolagets verksamhet i den omfattning det är nödvändigt för att trygga de försäkrades intressen och sköta likvidationsförfarandet på ett ändamålsenligt sätt.

Oavsett den förmånsrätt för försäkringsfordringar som föreskrivs i 31 § skall under likvidationen av försäkringsbolagets medel betalas fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidationsförfarande.

Likvidatorn skall söka offentlig stämning på försäkringsbolagets borgenärer. I fråga om offentlig stämning bestäms särskilt. Likvidatorn skall sända en anmälan om offentlig stämning till försäkringsbolagets kända borgenärer. I anmälan skall det särskilt anges tidsfrister, påföljder vid försummelse av tidsfristerna, den myndighet som har befogenhet att ta emot anmärkningar av fordringar eller anmärkningar angående fordringar samt huruvid borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller för vilka finns realsäkerhet måste anmäla sina fordringar.

Under försäkringsbolagets likvidation är alla borgenärer, inbegripet skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, och deras fordringar av samma art i samma inbördes ställning och fordringarna omfattas av samma företrädesordning.

Om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag, skall borgenären underrätta likvidatorn om fordringens art, uppkomstdatum och belopp. Borgenären skall dessutom ange om han gör gällande förmånsrätt, realsäkerhet eller äganderättsförbehåll för fordran och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Likvidatorn skall tillställas kopior av eventuella verifikationer.

16 §

På bolagsstämman i ett försäkringsbolag som har trätt i likvidation skall tillämpas denna lags bestämmelser om bolagsstämma, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel. Bolagsstämman kan, om det behövs för avslutande av likvidationen och fortsättande av verksamheten, också besluta om ändring av bolagsordningen, ökning av aktiekapitalet, emission av optionsrätter samt om upptagande av lån mot konvertibla skuldebrev och av kapitallån med iakttagande av bestämmelserna i denna lag.

17 §

Revisorernas uppdrag upphör inte när bolaget träder i likvidation. Bestämmelserna i 9

kap. skall i tillämpliga delar iakttas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall dessutom innehålla uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt fördröjts.

18 §

Finns i försäkringsbolaget tillgångar efter förfarandet enligt 35 och 36 §, skall likvidatorn betala alla kända skulder när den i den offentliga stämningen på bolagets borgenärer utsatta inställelsedagen är förbi. Om en skuld är tvistig eller om den inte förfallit till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall behövliga medel reserveras, om bolagets tillgångar förslår till detta. I ett ömsesidigt försäkringsbolag skall garantikapitalet jämte ränta därefter återbetalas. De tillgångar som återstår delas i ett ömsesidigt bolag mellan delägarna på det sätt föreskrivs i bolagsordningen. Om de tillgångar som skall skiftas är ringa, kan i bolagsordningen bestämmas att även annat beslut kan fattas om deras användning. I försäkringsaktiebolag är aktieägarna, om inte något annat följer av bolagsordningen, berättigade att av bolagets nettoförmögenhet få vad som belöper sig på deras aktier.

Vill en delägare klandra skiftet, skall talan mot bolaget väckas inom tre månader efter det slutredovisning lades fram på bolagsstämman.

Har en delägare inte inom fem år efter det slutredovisning lades fram på bolagsstämman anmält sig för att lyfta sin skiftesandel, har han förlorat sin rätt därtill. Är skiftesandelen ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, kan Försäkringsinspektionen på anmälan av likvidatorerna förordna att den skall tillfalla staten. I annat fall skall 21 § iakttas.

19 §

Sedan likvidatorn fullgjort sitt uppdrag skall likvidatorn så snart som möjligt avge slutredovisning över sin förvaltning genom att uppgöra en berättelse över likvidationsförfarandet i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla redogörelse för skiftet av bolagets tillgångar. Till berättelsen skall fogas bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för hela likvidationstiden. Berättelsen jämte bilagor skall lämnas till re-

visorerna, som inom en månad skall avge revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Sedan likvidatorn fått revisionsberättelsen skall han utan dröjsmål sammankalla bolagsstämman för granskning av slutredovisningen.

20 §

Försäkringsbolaget anses upplöst när slutredovisningen framlagts vid bolagsstämman. Likvidatorn skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen för registrering.

Utan hinder av 1 mom. kan aktieägare i ett försäkringsaktiebolag vilka innehar minst en tiondel av det röstetal som företräts vid den bolagsstämma som behandlat slutredovisningen eller minst en tiondel av försäkringsaktiebolagets samtliga aktier, eller delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag vilka innehar minst en tredjedel av det röstetal som företräts vid den bolagsstämma som behandlat slutredovisningen, kräva att likvidatorn sammankallar bolagsstämman för behandling av frågan om väckande av talan enligt 17 kap. 2 §. Bestämmelserna i 8 kap. 9 § skall tillämpas på motsvarande sätt. Talan skall väckas inom ett år efter det att slutredovisningen lades fram.

21 §

Yppas efter försäkringsbolagets upplösning nya tillgångar eller väcks talan mot bolaget eller krävs annars likvidationsåtgärder, skall likvidationen fortsättas. Likvidatorn skall utan dröjsmål göra anmälan om detta för registrering. Kallelse till första bolagsstämma efter likvidationens återupptagande skall ske i enlighet med bolagsordningen. Skriftlig kallelse skall dessutom i försäkringsaktiebolag sändas till varje aktieägare, vars adress är känd för bolaget. Om bolaget vid den fortsatta likvidationen saknar behöriga likvidatorer, skall Försäkringsinspektionen på ansökan förordna en likvidator i enlighet med 12 §.

Om det efter avregistreringen av försäkringsbolaget behövs likvidationsåtgärder, skall Försäkringsinspektionen på ansökan av den vars rätt saken gäller förordna att bolaget skall träda i likvidation.

Likvidationen fortsätts dock inte i det fall som avses i 1 mom., och bolaget förordnas

inte träda i likvidation i det fall som avses i 2 mom., om bolagets tillgångar inte förslår till betalning av likvidationskostnaderna eller om uppgift inte kan fås om tillgångarnas storlek, och en delägare, borgenär eller någon annan inte meddelar att han påtar sig ansvaret för likvidationskostnaderna.

22 §

Har ett försäkringsbolag trätt i likvidation genom beslut av bolagsstämma i enlighet med 4 § 2 mom., kan bolagsstämman, sedan revisorerna gett utlåtande i ärendet, med ovan i 4 § 3 mom. andra meningen föreskriven röstmajoritet besluta att likvidationen skall upphöra och bolagets verksamhet fortsättas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om likvidationsgrund enligt denna lag föreligger eller om bolagets tillgångar har skiftats. Ett bolag som fortsätter med sin verksamhet skall på nytt ansöka om koncession med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 2 kap.

Vad som bestäms i 1 mom. skall på motsvarande sätt tillämpas, om ett bolag som trätt i likvidation på grund av att det inte uppfyller de krav som uppställs i 11 kap. 3, 5 eller 6 § eller i 17 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, åter uppfyller nämnda krav.

Sedan beslut fattats om likvidationens upphörande och fortsättande med bolagets verksamhet, skall för bolaget väljas ledning i enlighet med bestämmelserna i bolagsordningen.

Sedan styrelsen har valts skall likvidatorn utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen göra anmälan om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt till registermyndigheten för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registrering skett. Offentlig stämning på bolagets borgenärer är utan verkan då likvidationen har upphört i enlighet med bestämmelserna i denna paragraf.

Bestämmelser om konkurs

23 §

Beträffande konkurs i försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om konkurs, om inte något annat bestäms i denna lag.

24 §

Försäkringsbolag kan sökas i konkurs endast genom beslut av styrelsen eller, om bolaget är i likvidation, av likvidatorerna. Under konkurs företräds bolaget såsom konkursgäldenär av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Under konkursen kan dock nya styrelsemedlemmar eller nya likvidatorer väljas.

När försäkringsbolaget har försatts i konkurs skall domstolen utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta samt om bevakningsdagen. Domstolen skall, om Försäkringsinspektionen gör framställning om det till boförvaltare utöver de valda förordna en av Försäkringsinspektionen föreslagen person. Boförvaltaren skall särskilt bevaka intressena för innehavarna av försäkringsfordringarna.

Om överskott inte finns då konkursen avslutas, skall bolaget anses upplöst när konkursförvaltningen avgett slutredovisning. Konkursförvaltningen skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen för registrering.

Om överskott finns och bolaget inte var i likvidation då dess egendom avträdde till konkurs, skall styrelsen så snart som möjligt sammankalla bolagsstämma för att besluta att bolaget skall träda i likvidation. Om bolaget var i likvidation när det försattes i konkurs, skall 21 § iakttas.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

25 §

Försäkringsbolagets bolagsstämma, Försäkringsinspektionen eller en finsk domstol är behörig att besluta om likvidation för ett försäkringsbolag och dess representation. En finsk domstol är behörig att besluta om konkurs.

Beslutet kan fattas utan föregående, i 14 kap. 6 § avsedda åtgärder eller efter det att dessa åtgärder har vidtagits.

Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål underrätta de myndigheter i alla andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om beslutet att inleda lik-

vidation eller konkurs och om eventuella verkningar av förfarandet.

26 §

Vid likvidation av ett försäkringsbolag skall likvidatorn eller vid konkurs boförvaltaren i Europeiska unionens officiella tidning kungöra att likvidation eller konkurs inleds eller upphör. Anmälan skall göras på åtminstone finska och svenska.

I den anmälan som avses i 1 mom. skall samtidigt anges vilka myndigheter som deltar i förfarandet och deras behörighet, tillämplig lagstiftning samt likvidatorn eller boförvaltaren.

27 §

Försäkringsinspektionen eller domstolen skall ge likvidatorn och boförvaltaren ett intyg över förordnandet till uppdraget. Har bolaget trätt i likvidation genom beslut av bolagsstämman, har likvidatorn rätt att få ett utdrag ur bolagsstämmas protokollet angående beslutet om likvidation.

Vid utförandet av uppdraget har likvidatorn och boförvaltaren rätt att anlita sakkunniga eller biträden i den omfattning det är ändamålsenligt.

28 §

Likvidatorn, boförvaltaren eller Försäkringsinspektionen skall begära att likvidationen eller inledandet av konkurs registreras i ett fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register som förs i en annan EES-stat, om en registeranteckning om inledande av likvidations- eller konkursförfarande förutsätts i lagstiftningen i staten i fråga.

29 §

I anmälan till försäkringsbolagets borgenärer skall utöver vad som annars föreskrivs, i fråga om försäkringsfordringar anges likvidationens eller konkursens allmänna verkningar på försäkringsavtalen samt försäkringstagarens och den försäkrades rättigheter och skyldigheter enligt försäkringsavtalet. När Försäkringsinspektionen i enlighet med 36 § bestämmer vid vilken tidpunkt försäkringarna upphör att gälla, skall försäkringstagarna också underrättas om detta.

Anmälan till försäkringsbolagets borgenär skall göras på finska eller svenska. I detta syfte skall användas en blankett utformad på Europeiska unionens alla officiella språk med rubriken "Anmodan att anmäla fordran och att inkomma med synpunkter angående en fordran - tidsfrister att beakta".

Om en borgenär som är bosatt, har sin hemort eller sitt huvudkontor i någon annan EES-stat än Finland innehar en försäkringsfordran, skall anmälan dock göras på det officiella språket eller något av de officiella språken i EES-staten.

30 §

Under försäkringsbolagets likvidation och konkurs har varje borgenär, inbegripet skattemyndigheter och socialförsäkringsmyndigheter i en annan EES-stat, rätt att anmäla eller bevaka sina fordringar eller lägga fram skriftliga anmärkningar angående fordringar. Försäkringsfordringar behöver inte anmälas vid likvidation, eller bevakas eller förmånsrätt krävas vid konkurs.

En borgenär som har är bosatt, har, sin hemort eller sitt huvudkontor i en annan EES-stat än Finland får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sina fordringar på denna andra stats officiella språk eller på något av dess officiella språk. I detta fall skall anmälan av fordran eller framförandet av synpunkter angående fordringar vara rubricerad "Anmälan eller bevakning av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på finska eller svenska.

31 §

Vid likvidation eller konkurs har försäkringsfordringarna på lika grunder samma förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar som innehavare av handfången pant har till den pantsatta egendomen (*förmånsrätt för försäkringsfordringar*).

32 §

Under den tid ett försäkringsbolag är i likvidation kan likvidatorn eller vid konkurs boförvaltaren betala andra än fordringar till följd av likvidations- eller konkursförfarandet endast enligt den plan som avses i 33 § 1 mom. eller med tillstånd som Försäkringsinspektionen beviljar i enskilda fall och under

tillsyn av den. Arvodena för det ombud som förordnats att övervaka det förbud att överlåta och pantsätta egendom som avses i 14 kap. 6 § och som föregick likvidationen eller konkursen samt räntan på dessa belopp till den tidpunkt då medlen redovisas och övriga kostnader för genomförandet av åtgärden har bästa förmånsrätt till betalning efter försäkringsfordringarna, förutsatt att likvidationen eller konkursen har inletts under tiden för förbudet att överlåta eller pantsätta egendom eller inom tre månader efter det att förbudet har upphört att gälla. Ersättningar som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen (585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring skall dock utbetalas enligt dessa lagar. Likvidatorn och boförvaltaren har för detta ändamål rätt att uppta lån för att trygga ersättningsutbetalningen.

33 §

Likvidatorn eller boförvaltaren skall göra upp en plan för den fortsatta verksamheten. I planen föreslås hur försäkringsfordringar och fordringar till följd av den fortsatta verksamheten skall betalas under likvidationen eller konkursen. Planen skall tillställas Försäkringsinspektionen för godkännande.

Fordringar till följd av den fortsatta verksamheten skall betalas utan hinder av 31 §, dock med iakttagande av vad som bestäms i 32 §.

Med fordringar till följd av den fortsatta verksamheten avses

1) i försäkringsavtalsförhållanden sådana fordringar hos ett försäkringsbolag där bolagets förbindelse eller annan rättsgrund för en fordran har uppstått två månader efter det att likvidationen eller konkursen började; som annan rättsgrund för en fordran betraktas rätt till ersättning eller annan förmån till den del försäkringen har fortsatt efter det att likvidationen eller konkursen började och försäkringstagaren har betalt försäkringspremier för tiden efter det att likvidationen eller konkursen började, samt

2) i andra skuldförhållanden sådana fordringar hos ett försäkringsbolag i fråga om vilka bolagets förbindelse eller annan rättsgrund för fordran har uppstått efter det att likvidationen eller konkursen började, dock så att i fortlöpande skuldförhållanden som

fordringar till följd av fortsatt verksamhet betraktas den del av fordran som gäller tiden efter det att likvidationen eller konkursen började.

34 §

Likvidatorn och vid konkurs boförvaltaren skall regelbundet på det sätt som Försäkringsinspektionen bestämmer informera borgenärerna om hur likvidations- eller konkursförfarandet framskrider.

Försäkringsinspektionen skall på begäran lämna de myndigheter i EES-staterna som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten uppgifter om hur likvidations- och konkursförfarandet framskrider.

35 §

När ett försäkringsbolag har trätt i likvidation skall likvidatorn och vid konkurs boförvaltaren så snart som möjligt med ett försäkringsbolag eller flera försöka få till stånd en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet i enlighet med 16 a kap.

Om det finns motiverad anledning att anta att försäkringsbolagets tillgångar inte räcker till för att täcka ansvaret med anledning av försäkringsfordringarna, kan likvidatorn eller boförvaltaren med ett annat försäkringsbolag göra upp en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet eller en del av det så att försäkringarna fortgår i det övertagande försäkringsbolaget med särskilda villkor eller begränsningar. Innan planen görs upp skall en försäkringstagare som motsätter sig planen ges möjlighet att lämna sin försäkring utanför överlåtelsen av försäkringsbeståndet, varvid försäkringstagaren sedan försäkringen har upphört har rätt att få den andel av försäkringsbolagets tillgångar som hör till hans försäkring så som bestäms i 36 §.

36 §

Om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd, skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt, som får infalla högst fem år efter det att likvidations- eller konkursförfarandet började, då andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen, patientskadelagen och lagen om olycksfallsförsäkring skall upphöra samt den tidpunkt då beståndet av

försäkringar baserade på nämnda lagar samt mot försäkringsbeståndet svarande proportionella andel av bolagets tillgångar skall överföras från det bolaget till att förvaltas av trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. När den proportionella andelen räknas ut beaktas inte garantiavgiftsposten enligt 10 kap. 2 §, utan den mot posten svarande proportionella andelen av försäkringsbolagets tillgångar skall direkt i första hand användas till förmån för dem som enligt ifrågavarande lagar är berättigade till ersättning. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som i 16 a kap. 9 § 1—3 mom. bestäms om överlåtelse av försäkringsbestånd. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl flytta fram den tidpunkt den bestämt för försäkringarnas upphörande med ytterligare högst fem år från den tidpunkt den först bestämt.

När försäkringarna har upphört skall försäkringsbolagets andra än i 1 mom. nämnda tillgångar förvandlas i pengar och fordringarna till följd av likvidations- och konkursförfarandet betalas. Därefter betalas de försäkringsfordringar som har förmånsrätt. Om bolagets tillgångar inte förslår till full gottgörelse för försäkringsfordringarna, har fordringar som grundar sig på personskada förmånsrätt framför andra fordringar. Förslår tillgångarna inte ens till full gottgörelse för personskador, skall tillgångarna skiftas till förmån för fordringarna i förhållande till deras andel i ansvarsskulden. Tillgångarna i ett livförsäkringsbolag skall före delning av tillgångarna först fördelas mellan fondförsäkringsbeståndet och det övriga försäkringsbeståndet. Delningen skall göras så att även skälighetssynpunkter beaktas.

Om det är fråga om ett arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, skall bolagets tillgångar med avvikelse från 1 och 2 mom. och så som Försäkringsinspektionen föreskriver användas för de kostnader som orsakas av att liknande pensionskydd ordnas i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller i en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992).

Härvid skall i första hand de kostnader minimeras som tillämpningen av 12 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare orsakar.

Likvidatorn eller boförvaltaren skall utan dröjsmål göra upp en förteckning över de proportionstal enligt vilka tillgångarna skall skiftas. Förteckningen skall tillställas Försäkringsinspektionen, där den skall hållas tillgänglig för dem som saken gäller under en tid av 30 dagar. Inspektionen skall med iakttagande av förfarandet enligt 16 kap. 13 § publicera ett meddelande i den officiella tidningen och Europeiska unionens officiella tidning om att förteckningen finns tillgänglig. Om det är fråga om ett arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, behöver det inte meddelas i Europeiska unionens officiella tidning att förteckningen är tillgänglig. Försäkringsinspektionen, likvidatorn eller boförvaltaren skall på begäran delge bolagets borgenärer förteckningen. Rättelse av proportionstalen får sökas hos Försäkringsinspektionen inom 30 dagar från utgången av den tid förteckningen hållits tillgänglig.

När förteckningen har vunnit laga kraft, skall försäkringsfordringarnas i enlighet med 1 och 2 mom. uträknade andel av försäkringsbolagets tillgångar fördelas mellan de berättigade.

37 §

Försäkringsbolag som befinner sig i likvidation eller konkurs får inte bevilja nya försäkringar.

15 a kap.

Lagvalsbestämmelser som skall iakttas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1 §

På ett sådant förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom som avses i 14 kap. 6 § samt på ett försäkringsbolags likvidation och konkurs samt deras rättsverkningar tillämpas finsk lag, om inte något annat bestäms i detta kapitel.

2 §

Rättsverkningarna beträffande arbetsavtal

och anställningsförhållanden regleras uteslutande av den lag i en EES-stat som tillämpas på arbetsavtalet eller anställningsförhållandet i fråga.

3 §

Rättsverkningarna beträffande avtal om nyttjanderätt eller överlåtelseavtal i fråga om fast egendom regleras uteslutande av lagen i den EES-stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen.

4 §

Rättsverkningarna på försäkringsbolagets rätt till fast egendom, skepp eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering, regleras av lagen i den EES-stat under vars överinseende registret förs.

5 §

Om det när en åtgärd eller ett förfarande som avses i 1 § inleds pågår en rättegång som gäller tillgångar eller rättigheter för ett försäkringsbolag som omfattas av åtgärden eller förfarandet, regleras rättsverkningarna beträffande rättegången uteslutande av lagen i den EES-stat där rättegången pågår.

6 §

Om försäkringsbolaget efter det att en åtgärd eller ett förfarande som avses i 1 § har inletts, mot vederlag disponerar över fast egendom, fartyg eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering eller värdepapper beträffande vilka därav följande rättigheter registreras i ett register eller på ett konto som avses i lag eller i ett system för centraliserad förvaltning som regleras i en EES-stat regleras giltigheten av en sådan rättshandling av lagen i den EES-stat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

7 §

Rättsverkningarna beträffande de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad bestäms uteslutande av den lag som är tillämplig på marknaden. På sakrättsliga frågor tillämpas dock 8 § 1 mom.

Bestämmelserna i 1 mom. påverkar inte åberopande av ogiltighet, och hindrar inte att

en rättshandling återgår enligt den lag som är tillämplig på marknaden.

8 §

Att en åtgärd eller ett förfarande enligt 1 § inleds påverkar inte borgenärernas eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser försäkringsbolagets tillgångar som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan EES-stats än Finlands territorium. Detsamma gäller rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgången vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan EES-stats än Finlands territorium.

Att en åtgärd eller ett förfarande som avses i 1 § inleds påverkar inte en borgenärs rätt att kvitta en fordran mot en fordran som försäkringsbolaget har mot honom, om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsbolagets fordran.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. påverkar inte återopande av ogiltighet och hindrar inte att en rättshandling återgår enligt den lag som är tillämplig enligt 1 §.

9 §

Bestämmelserna i 1 § och 8 § 3 mom. tillämpas inte beträffande ogiltighet eller återvinning av handlingarna, om den som haft vinning av en rättshandling som skadat borgenärerna visar att lagstiftningen i någon annan EES-stat än Finland tillämpas på rätts handlingen och att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan om handlingen.

16 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

18 §

Det överlåtande bolagets styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den stämma som hålls av det överlåtande bolagets delägare eller representanter. Redovisningen skall innehålla bokslut och koncernbokslut samt verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhets-

berättelse ännu inte har lagts fram på bolagsstämman samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskningen av slutredovisningen tillämpas vad som bestäms om revision. I fråga om delägarnas och representanternas stämma tillämpas vad som bestäms om bolagsstämma eller representantskap. På klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, på lyftande av skiftesandel samt på fortsatt likvidation efter att det överlåtande bolaget upplösts tillämpas 15 kap. 18 § 2 och 3 mom. och, i fråga om talan som avses i 15 kap. 5 § lagen om aktiebolag eller 17 kap. 1 § i denna lag, vad som bestäms i 15 kap. 20 § 2 mom. och 21 § i denna lag. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som bestäms i 11 kap. 14 § lagen om aktiebolag.

18 kap.

Särskilda stadganden

3 §

Den som uppsåtligen

2) i strid med 15 kap. 37 § eller i strid med förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 14 kap. 5 § beviljar nya försäkringar,

skall, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsrörelse* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Allmän åklagare skall innan åtal väcks för ett brott som avses i 1 mom. inhämta Försäkringsinspektionens utlåtande. När domstolen behandlar brottmålet skall den ge Försäkringsinspektionen tillfälle att bli hörd.

5 §

Den som uppsåtligen

6) i strid med Försäkringsinspektionens förbud som har meddelats med stöd av 3 kap. 4 § 1 mom. eller med stöd av 7 § 4 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag förvärvar aktier eller garantiandelar,

12) bryter mot vad denna lag eller sådana bestämmelser i lagen om aktiebolag som med stöd av denna lag skall tillämpas föreskriver om uppgörande av delårsrapport, mellanbokslut, bokslut, verksamhetsberättelse, kon-

cernbokslut eller bokslut och verksamhetsberättelse som avses i 15 kap. 6 § 1 mom. eller om avgivande av slutredovisning vid försäkringsbolags fusion, delning eller likvidation, skall, om gärningen inte är ringa eller strängare straff för den inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för försäkringsbolagsförseelse dömas till böter.

6 a §

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag eller vid ett kreditinstitut eller finansiellt institut som hör till samma koncern som försäkringsbolaget,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsbolag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakning-

en av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) centralbanken i Finland eller i någon annan EES-staten och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och till

11) myndigheter eller organ enligt 3—8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i staten i fråga på det sätt som avses i 6 §.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 1 mom. har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att till varandra lämna ut och använda uppgifter som omfattas av den tystnadsplikt som avses i 6 § endast för att

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet föreligger,

2) övervaka försäkringsbolagens verksamhet, särskilt den försäkringstekniska ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, förvaltnings- och bokföringsförfarandet samt den interna revisionen, samt

3) förelägga sanktioner.

7 §

Social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen får publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om försäkringsbolagens verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsbolag.

10 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1 och 4—6 mom. samt 2 a och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 1 § 2 mom., 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten, 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2—5 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom. och 14 §, 11 kap. 4 § 3 mom. och 7 § 2 mom., 13 kap. 4 §, 14 kap. 3 §, 5 § 1 mom.

och 5 a § 1 mom., 14 b kap. 5 och 6 §, 15 kap. 13 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6, 6 a, 6 b och 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom..

ken det fattats beslut eller givits förordnande efter lagens ikraftträdande och på konkurs om vilken ansökan lämnats in till domstol efter lagens ikraftträdande.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Denna lag tillämpas på likvidation om vil-

2.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 53 och 54 §, av dessa lagrum 54 § sådan den lyder i lag 359/2002,

ändras 2 § 1 mom. 8 och 9 punkten, 13 §, 15 § 2 mom., 17 § 3 mom., 47, 49 och 52 §, 79 § 2 mom. och 84 § 3 mom.,

av dessa lagrum 2 § 1 mom. 8 punkten sådan den lyder i lag 637/2000, 2 § 1 mom. 9 punkten sådan den lyder i lag 950/2000, 13 §, 15 § 2 mom., 17 § 3 mom. och 47 och 49 § samt 84 § 3 mom. sådana de lyder i lag 359/2002, 52 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 359/2002 och 79 § 2 mom. sådant det lyder i lag 637/2000, samt

fogas till 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 637/2000 och 950/2000, nya 10—14 punkter, till lagen nya 15 a—15 d §, till 45 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 80/1999, ett nytt 2 mom. och till lagen en ny 49 a § som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för ett utländskt försäkringsbolag producerar tjänster som hänför sig till bolagets huvudsakliga verksamhet,

9) *ministeriet* eller *vederbörande ministerium* social- och hälsovårdsministeriet,

10) *rekonstruktionsåtgärd* en åtgärd som baserar sig på beslut eller annan medverkan av en myndighet och som syftar till att trygga eller återställa ett försäkringsbolags finansiella ställning och som påverkar tredje mans rättigheter gentemot försäkringsbolaget,

11) *likvidationsförfarande* ett förfarande som gäller alla borgenärer och som genomförs genom beslut eller annan medverkan av en myndighet och som innebär att ett försäkringsbolags tillgångar avyttras och skiftas mellan borgenärerna, delägarna eller medlemmarna på ett i lag förskrivet sätt; med likvidationsförfarande avses också ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,

12) *rekonstruktör* varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder,

13) *förvaltare* varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller förvaltningsorganen i ett försäkringsbolag för att förvalta ett likvidationsförfarande, och

14) *försäkringsfordran* varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett di-

rektförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, försäkringstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador; de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har återgått enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran.

13 §

Verkningarna av att koncessionen återkallas

Om den koncession som ett utländskt EES-försäkringsbolag har beviljats i hemstaten återkallas, skall försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om saken. Efter att det koncessionen har återkallats kan det utländska EES-försäkringsbolaget inte bevilja nya försäkringar i Finland.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna, om försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i hemstaten inte uppfyller de krav som i staten i fråga uppställs för den försäkringstekniska ansvarsskulden eller solvensen.

15 a §

Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden

Ett beslut enligt lagstiftningen i hemstaten för ett utländskt EES-försäkringsbolag om att inleda rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som gäller bolaget skall utan särskilda formaliteter träda i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i bolagets hemstat.

När Försäkringsinspektionen har underrättats om beslutet om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfarandena skall Försäkringsinspektionen låta kungöra beslutet i den officiella tidningen och, om bolaget har en representation i Finland, underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på representationens hemort. Samtidigt som beslutet kungörs skall anges den myndighet som ansvarar för rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, den lagstiftning som skall tillämpas på åtgärden eller förfarandet samt namnet på den eventuella rekonstruktören och förvaltaren. Kungörelsen skall göras på finska och svenska.

Kungörelseförfarandet enligt denna paragraf tillämpas inte på rekonstruktionsåtgärder som enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av delägare, medlemmar eller anställda i ett utländskt EES-försäkringsbolag, om inte något annat bestäms om rekonstruktionsåtgärden i den lag som skall tillämpas. Försäkringsinspektionen beslutar hur de som påverkas av en dylik rekonstruktionsåtgärd skall underrättas om åtgärden i Finland.

15 b §

Rekonstruktör och förvaltare

Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare för ett utländskt EES-försäkringsbolag skall styrkas genom en vidimerad kopia av det ursprungliga utnämningsbeslutet eller ett annat intyg som utfärdats av myndigheterna i bolagets hemstat. Det kan krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska.

Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att

i Finland utöva alla de befogenheter som de har rätt att utöva i bolagets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland anlita ett biträde, som utsetts enligt lagstiftningen i bolagets hemstat.

En rekonstruktör och förvaltare som arbetar i Finland skall följa finsk lag i synnerhet när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och information till anställda.

15 c §

Utbyte av information

Försäkringsinspektionen kan av de myndigheter i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begära upplysningar om hur bolagets rekonstruktion eller likvidation framskrider.

15 d §

Anteckning i register

Om inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande med stöd av finsk lag antecknas i ett register, skall den registeransvarige på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat som har befogenhet till detta, registrera motsvarande åtgärd gällande det utländska EES-försäkringsbolaget.

17 §

Tvångsmedel

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat, förena sin upp-

maning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där orten för det utländska EES-försäkringsbolagets representation är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

45 §

Begränsande eller återkallande av koncession

Koncessionen skall återkallas om likvidationsförfarande inleds mot ett försäkringsbolag från tredje land.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag från tredje land att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om

1) försäkringsbolagets representation i Finland inte uppfyller kraven enligt 34 § angående täckning av ansvarsskulden,

2) verksamhetskapalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom.,

3) verksamhetskapalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger minimibeloppet av verksamhetskapalet enligt 30 § 2 eller 3 mom. och Försäkringsinspektionen har anledning att förmoda att representationens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att representationen håller på att råka ut för en sådan situation, samt om

4) försäkringsbolaget inte har iakttagit inspektionens med stöd av denna lag givna uppmaning att komplettera de tillgångar som

motsvarar representationens grundkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredje land får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå tidpunkten för beslutet, den egendom förbudet att överlåta och pantsätta gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 4 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud vid representationen för ett försäkringsbolag från tredje land. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har de befogenheter som nämns i 14 kap. 5 c § lagen om försäkringsbolag. Beträffande ombudets rättigheter och skyldigheter tillämpas dessutom vad som bestäms i 14 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag.

På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas dessutom vad som i 14 kap. 9—20 § och 15 a kap. lagen om försäkringsbolag bestäms om förbud för ett finländskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

49 §

Likvidationsförfarande

Har koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land återkallats eller annars upphört att gälla, skall bolaget utan dröjsmål sätta en likvidator i generalagentens ställe för att sköta likvidationen av bolagets försäkringsrörelse här. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Försäkringsinspektionen har likaså rätt att förordna en likvidator för bolaget, om bolaget

inte fattar detta beslut.

För likvidator gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag föreskrivs om generalagent och tillfällig generalagent.

Likvidatorn skall eftersträva att så snart som möjligt åstadkomma en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet vid bolagets representation i Finland i enlighet med 66 §. Om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd eller om försäkringsrörelsen inte kan likvideras på annat sätt, skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt, högst fem år efter det att likvidationen inleddes, då andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen (279/1959), patientskadlagen (585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall upphöra samt den tidpunkt då beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt den mot försäkringsbeståndet svarande proportionella andelen av bolagets tillgångar skall överföras till att förvaltas av Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i tillämpliga delar vad som i 16 a kap. 9 § lagen om försäkringsbolag och i 68 § 2 mom. i denna lag bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl flytta fram den tidpunkt den bestämt för försäkringarnas upphörande med ytterligare högst fem år från den tidpunkt den först bestämt. I övrigt iakttas i tillämpliga delar 15 kap. 36 § lagen om försäkringsbolag.

Vid likvidation av den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland tillämpas dessutom i tillämpliga delar 15 kap. 15 § 2—5 mom., 26—34 § samt 15 a kap. lagen om försäkringsbolag.

49 a §

Samarbete mellan myndigheter

Om ett försäkringsbolag från tredje land som trätt i likvidation också har representationer i andra EES-stater än Finland, skall Försäkringsinspektionen och likvidatorn för representationen samarbeta med de behöriga myndigheterna i dessa länder när representa-

tationerna likvideras.

52 §

Försättande i konkurs av en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland

Beträffande konkurs i fråga om representationen för ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas bestämmelserna om konkurs, om inte något annat bestäms i denna lag.

Den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland kan sökas i konkurs genom beslut av generalagenten eller, när bolagets koncession har återkallats eller annars upphört, genom beslut av likvidatorn.

Under konkursen representeras bolaget såsom konkursgäldenär av generalagenten eller av den likvidator som har tillsatts före konkursens början. Under konkursen kan dock godkännas en ny generalagent eller nya likvidatorer.

När representationen har försatts i konkurs skall domstolen utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta samt om bevakningsdagen. Domstolen skall, om Försäkringsinspektionen gör framställning om det, till boförvaltare utöver de valda förordnade av Försäkringsinspektionen föreslagen person. Boförvaltaren skall särskilt bevaka intressena för innehavarna av försäkringsfordringarna.

Vid konkurs i fråga om den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland tillämpas dessutom i tillämpliga delar 15 kap. 25 § 2 och 3 mom., 26—34 § samt 15 a kap. lagen om försäkringsbolag.

79 §

Tystnadsplikt

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) centralbanken i Finland eller i andra EES-stater och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och

11) myndigheter eller organ enligt 3—8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i staten i fråga på det sätt som avses i 1 mom.

84 §

1 eller 3 mom., 45 eller 47 § eller 49 § 1 mom. kan verkställas trots besvär.

Ändringssökande

— — — — —
Ett beslut som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 eller 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 §

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .

Denna lag tillämpas på likvidation om vilken det fattats beslut eller givits förordnande efter lagens ikraftträdande och på konkurs om vilken ansökan lämnats in till domstol efter lagens ikraftträdande.

3.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom.,
 6 § 3 mom. och 31 §,
 av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 51/2002 och 6 § 3 mom. sådant det lyder i
 lag 83/1999, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

— — — — —
 På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 § 2—4 mom., 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

6 §

Koncession

— — — — —
 Vad som i 2 kap. 5 a §, 14 kap. 5 a § och 15 kap. 13 § lagen om försäkringsbolag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium gäller i tillämpliga delar statsrådet när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Social- och hälsovårdsministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om kon-

cession eller om utvidgning av koncessionen.

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

31 §

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda arbetspensionsförsäkringsbolaget att överlåta eller pantsätta sin egendom,

1) om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag,

2) om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital eller eget kapital enligt 17 § 2 eller 3 mom., samt

3) av synnerligen vägande skäl, om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 17 § 1 mom. och inspektionen har grundad anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett arbetspensionsförsäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom förbudet att överlåta och pantsätta gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 14

kap. 8 § lagen om försäkringsbolag har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av besvär på beslutets verkställbarhet.

Denna lag träder i kraft den 200 .

4.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 kap 6 c §, 6 d § 4 mom. och 7 §, 13 kap., 14 kap. 17 § 5 mom., 16 kap. 7 §, 9 § 1 mom. 9 punkten och 10 § 2 mom.,

av dessa lagrum 12 kap. 6 c §, 14 kap. 17 § 5 mom. och 16 kap. 7 § och 9 § 1 mom. 9 punkten sådana de lyder i lag 340/2000, 12 kap. 6 d § 4 mom. och 7 § sådana de lyder i lag 952/2000, 13 kap. sådant det lyder jämte ändringar och 16 kap. 10 § 2 mom. sådant det lyder i lag 638/2000, som följer:

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

6 c §

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsföreningen att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) föreningen inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 a §,

2) föreningen inte uppfyller de i 6 b § 2 mom. nämnda kraven på föreningens verksamhetskapital och eget kapital,

3) föreningen inte längre uppfyller de i 6 b § 1 mom. nämnda kraven på föreningens verksamhetskapital och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att föreningens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats, eller om

4) Försäkringsinspektionen anser att föreningen håller på att råka i en sådan situation som avses i 3 punkten.

Ett förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av

särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom förbudet att överlåta och pantsätta gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 4 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud enligt 6 d § vid försäkringsföreningen. Ombudet skall övervaka att föreningen iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Utöver de befogenheter som nämns i 6 d § har ombudet rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 14 kap. 10 § lagen om försäkringsbolag.

På förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom tillämpas dessutom vad som i 14 kap. 9—20 § och 15 a kap. lagen om försäkringsbolag bestäms om förbud för ett försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

6 d §

Ombudet skall lämna Försäkringsinspek-

tionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen och de betalas av försäkringsföreningens medel på det sätt som inspektionen bestämmer. Föreningen svarar också för övriga kostnader som uppkommer när ombudet utför sitt uppdrag.

7 §

Ett beslut eller förordnande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 4—6 eller 6 a—6 c §, 6 kap. 4 §, 12 a kap. 7—9 eller 11 § eller 13 kap. 3, 6, 11, 19 eller 22 § kan verkställas även om besvär har anförts.

13 kap.

Likvidation och konkurs

Definition

1 §

I detta kapitel avses med *försäkringsfordran* varje fordran som en försäkringsförening enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, förmånstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsföreningen, inbegripet reserver för okända skador. Som försäkringsfordringar betraktas även försäkringspremier som en försäkringsförening är skyldig att återbetala till försäkringstagaren med stöd av 45 § lagen om försäkringsavtal eller därför att försäkringsavtalet inte har trätt i kraft eller har upphävts.

Bestämmelser om likvidation

2 §

Beträffande beslut om likvidation av en försäkringsförening, likvidationsförfarandet och dess verkningar tillämpas bestämmelserna om likvidation i detta kapitel.

3 §

En försäkringsförening skall träda i likvidation och upplösas, om de krav som föreskrivs i 12 kap. 6 b § 2 mom. inte uppfyllts inom tre månader efter det saken meddelats föreningsstämman. Försäkringsinspektionen har dock rätt att förlänga fristen till högst ett

år, om inte de försäkrade förmånerna därigenom äventyras.

Föreningsstämman kan, utöver vad som bestäms i 1 mom., besluta att föreningen skall träda i likvidation och upplösas.

Är antalet försäkringstagare i föreningen under två år i följd mindre än 300, kan Försäkringsinspektionen vidta åtgärder för att föreningen skall träda i likvidation och upplösas, om inte Försäkringsinspektionen anser att föreningens verksamhet alltjämt bygger på sunda försäkringsprinciper.

4 §

I kallelsen till den föreningsstämma som skall behandla frågan om likvidation skall det huvudsakliga innehållet i förslaget till beslut anges. Förslaget jämte bilagor skall på försäkringsföreningens huvudkontor hållas tillgängligt för delägarna i minst en vecka före föreningsstämman och omedelbart sändas till de delägare som ber om det, samt läggas fram vid föreningsstämman.

Ett beslut av försäkringsföreningens föreningsstämma om att föreningen skall träda i likvidation och upplösas i fall som avses i 3 § 1 mom. är giltigt, om delägare med mer än hälften av de avgivna rösterna har biträtt beslutet eller, när rösterna fallit lika, om ordföranden har förenat sig om beslutet. I annat fall är beslutet giltigt endast om det har bitratts av delägare med minst två tredjedelar eller en i stadgarna bestämd större andel av de vid stämman avgivna rösterna.

Likvidationen inträder då beslut därom har fattats. Föreningsstämman kan dock i fall som avses i 3 § 2 mom. bestämma även annan senare dag för likvidationens inträde.

5 §

Om det kan antas att en stor försäkringsförenings verksamhetskaptal underskrider det garantibelopp som föreskrivs i 10 a kap. 3 § eller att försäkringsföreningens eget kapital inte uppfyller det minimikrav som föreskrivs i 2 kap. 5 § 3 mom. eller 10 a kap. 4 §, skall styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte framlagts på föreningsstämma, och överlämna dem till revisorerna för granskning. I tillämpliga delar

skall iakttas vad som ovan bestäms om bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse. Omfattar tiden för bokslutet och verksamhetsberättelsen även föregående räkenskapsperiod, skall för denna räkenskapsperiod uppgöras ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse.

Om ett bokslut som avses i 1 mom. utvisar att försäkringsföreningen inte uppfyller de i 1 mom. avsedda krav som ställs på verksamhetskapitalet eller det egna kapitalet, skall föreningsstämman hållas inom två månader efter det att bokslutet upprättades. Styrelsen skall underrätta Försäkringsinspektionen om kallelsen till föreningsstämman.

Har styrelsen och verkställande direktören inte i fall som avses i 1 mom. upprättat bokslut och verksamhetsberättelse, skall Försäkringsinspektionen uppmana styrelsen och verkställande direktören att utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning. Följs inte uppmaningen, har Försäkringsinspektionen rätt att låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse, överlämna dem till revisorerna för granskning och i det fall som nämns i 2 mom. sammankalla föreningsstämman.

6 §

Har försäkringsföreningen inte före utgången av den i 3 § 1 mom. angivna fristen uppfyllt de i 5 § 1 mom. avsedda krav som ställs på verksamhetskapitalet eller det egna kapitalet, skall föreningsstämman besluta att föreningen skall träda i likvidation och upplösas. Fattar föreningsstämman inte detta beslut, skall Försäkringsinspektionen förordna att föreningen träder i likvidation och upplösas.

Till styrelsens förslag till beslut skall fogas det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 5 § samt revisorernas utlåtande om dem.

Domstolen kan förordna att en förening skall träda i likvidation i de fall som avses i 7 och 8 §. Domstolen skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om sitt beslut, om möjligt innan likvidationsförfarandet inleds eller i annat fall omedelbart därefter.

7 §

Om en delägare i försäkringsföreningen genom att delta i ett sådant beslut av föreningsstämman som är ägnat att bereda en delägare eller annan person orättmätig fördel på föreningens eller någon annan delägars bekostnad eller på något annat sätt uppsåtligt missbrukat sitt inflytande i föreningen, kan domstolen, om det finns synnerligen vägande skäl till det, på talan av en annan delägare och efter att ha hört Försäkringsinspektionen, förordna att föreningen skall träda i likvidation.

8 §

Domstolen skall med anledning av talan mot försäkringsförening förordna att föreningen skall träda i likvidation, om

1) det är fråga om i 7 § avsett missbruk av delägars inflytande, eller

2) föreningen enligt en bestämmelse i stadgarna skall träda i likvidation, men föreningsstämman inte har fattat ett sådant beslut.

Före ett förordnande om likvidation skall domstolen höra Försäkringsinspektionen i saken.

Föreningen skall ersätta motpartens rättegångskostnader, om det förordnas att föreningen skall träda i likvidation eller om domstolen annars finner det skäligt.

Domstolen skall på tjänstens vägnar underrätta Försäkringsinspektionen och för registrering registermyndigheten om förordnandet att träda i likvidation och valet av likvidatorer.

9 §

Domstolstalan om likvidation kan föras av Försäkringsinspektionen, styrelsen, en styrelsemedlem, verkställande direktören, en revisor, delägare, borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av förordnande om likvidation. Registermyndigheten kan av särskilda skäl inleda ärendet vid domstol.

10 §

Om domstolen anser det nödvändigt, skall den i de situationer som avses i 8 § uppmana de delägare och borgenärer som önskar göra anmärkningar om förordnandet om likvidation att infinna sig vid domstolen på utsatt

dag. Uppmaningen skall publiceras i den officiella tidningen tidigast fyra och senast två månader före utsatt dag. Domstolen skall för registrering tillställa registermyndigheten uppgift om uppmaningen.

11 §

När föreningsstämma, Försäkringsinspektionen eller domstol fattar beslut om likvidation, skall samtidigt en eller flera likvidatorer utses i stället för styrelse, verkställande direktör och eventuellt förvaltningsråd. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Vad som i denna lag föreskrivs om styrelsen och styrelsemedlemmarna gäller i tillämpliga delar likvidatorerna, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel. Domstolen väljer likvidatorer enligt Försäkringsinspektionens framställning.

Saknar en försäkringsförening som trätt i likvidation i registret införda behöriga likvidatorer, skall Försäkringsinspektionen förordna likvidatorerna. Förordnande kan sökas av den vars rätt kan vara beroende av att föreningen har en företrädare.

12 §

Försäkringsföreningens likvidator skall låta kungöra beslutet om likvidation i den officiella tidningen och underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på föreningens hemort. Dessutom skall likvidatorn underrätta registermyndigheten, som skall registrera beslutet om förordnande om likvidation och valet av likvidatorer.

13 §

Likvidatorerna sköter försäkringsföreningens angelägenheter under likvidationen. Likvidatorerna har rätt att fortsätta föreningens verksamhet i den omfattning det är nödvändigt för att trygga de försäkrades intressen och sköta likvidationsförfarandet på ett ändamålsenligt sätt.

Oavsett den förmånsrätt för försäkringsfordringar som föreskrivs i 24 § skall under likvidationen av försäkringsföreningens medel betalas fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar och fordringar till följd av likvidationsförfarande.

Likvidatorn skall söka offentlig stämning

på försäkringsföreningens borgenärer. Om offentlig stämning föreskrivs särskilt. Likvidatorn skall sända en anmälan om offentlig stämning till försäkringsföreningens kända borgenärer. I anmälan skall det särskilt anges tidsfrister, påföljder vid försummelse av tidsfristerna, den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar samt huruvida borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller för vilka finns realsäkerhet måste anmäla sina fordringar.

Under försäkringsföreningens likvidation befinner sig alla borgenärer, inbegripet offentliga myndigheter i en annan EES-stat, och deras fordringar av samma art i samma inbördes ställning och fordringarna omfattas av samma företrädesordning.

Om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag, skall borgenären underrätta likvidatorn om fordringens art, uppkomstdatum och belopp. Borgenären skall dessutom ange om han gör gällande förmånsrätt, realsäkerhet eller äganderättsförbehåll för fordran och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Likvidatorn skall tillställas kopior av eventuella verifikationer.

14 §

På föreningsstämman för en försäkringsförening som har trätt i likvidation skall bestämmelserna om föreningsstämma i denna lag tillämpas, om inte något annat följer av detta kapitel. Föreningsstämman kan, om det behövs för avslutande av likvidationen eller fortsättande av verksamheten, också besluta om ändring av stadgarna, ökning av garanti-kapitalet och upptagande av kapitallån med iakttagande av bestämmelserna i denna lag.

15 §

Revisorernas uppdrag upphör inte när försäkringsföreningen träder i likvidation. Bestämmelserna i 9 kap. skall i tillämpliga delar iakttas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall dessutom innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt fördröjts.

16 §

Efter den inställedag som är utsatt i den offentliga stämningen på försäkringsföre-

ningens borgenärer skall likvidatorn betala alla kända skulder. Om en skuld är tvistig eller om den inte förfallit till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall behövliga medel reserveras, om föreningens tillgångar förslår till detta. Därefter skall garantikapitalet jämte ränta återbetalas. De återstående tillgångarna skall delas mellan delägarna på det sätt som föreskrivs i stadgarna. I stadgarna kan för det fall att de tillgångar som borde skiftas är ringa, föreskrivas att om användningen av dem får beslutas också på något annat sätt.

Vill en delägare klandra skiftet, skall talan mot föreningen väckas inom tre månader från det att slutredovisningen lades fram på föreningsstämman.

Har delägare inte inom fem år efter det slutredovisning på föreningsstämman lades fram anmält sig för att lyfta sin skiftesandel, har han förlorat sin rätt därtill. Är skiftesandelen ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, kan Försäkringsinspektionen på anmälan av likvidatorerna förordna att den skall tillfalla staten. I annat fall skall iakttas vad som bestäms i 19 §.

17 §

Sedan likvidatorn fullgjort sitt uppdrag skall likvidatorn så snart som möjligt avge slutredovisning över sin förvaltning genom att uppgöra en berättelse över likvidationsförfarandet i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla redogörelse för skiftet av försäkringsföreningens tillgångar. Till berättelsen skall fogas bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för hela likvidationstiden. Berättelsen jämte bilagor skall överlämnas till revisorerna, som inom en månad skall avge revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Sedan likvidatorn fått revisionsberättelsen skall han utan dröjsmål sammankalla föreningsstämman för granskning av slutredovisningen.

18 §

Försäkringsföreningen anses upplöst när slutredovisningen lagts fram vid föreningsstämman. Likvidatorn skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen för registre-

ring.

Utan hinder av 1 mom. kan delägare i en försäkringsförening vilka innehar minst en tredjedel av de avgivna rösterna vid den föreningsstämma som behandlat slutredovisningen, kräva att likvidatorn sammankallar föreningsstämma för behandling av frågan om väckande av talan enligt 15 kap. 6 §. Dessutom skall bestämmelserna i 7 kap. 11 § 2 mom. iakttas. Talan skall väckas inom ett år efter det att slutredovisningen lades fram.

19 §

Om det efter försäkringsföreningens upplösning yppar sig nya tillgångar, om talan väcks mot föreningen eller om likvidationsåtgärder annars är påkallade, skall likvidationen fortsättas. Likvidatorn skall utan dröjsmål göra anmälan härom för registrering. Kallelse till första föreningsstämma efter det att likvidationen återupptagits skall ske i enlighet med stadgarna.

Om det efter avregistreringen av försäkringsföreningen behövs likvidationsåtgärder, skall Försäkringsinspektionen på ansökan av den vars rätt saken gäller förordna att föreningen skall träda i likvidation.

Likvidationen fortsätts dock inte i det fall som avses i 1 mom., och föreningen förordnas inte träda i likvidation i det fall som avses i 2 mom., om föreningens tillgångar inte förslår till betalning av likvidationskostnaderna, eller om uppgift inte kan fås om tillgångarnas storlek, och en delägare, borgenär eller någon annan inte meddelar att han påtar sig ansvaret för likvidationskostnaderna.

20 §

Har en försäkringsförening trätt i likvidation genom beslut av föreningsstämman i det fall som avses i 3 § 2 mom., kan föreningsstämman, sedan revisorerna gett utlåtande i saken, med ovan i 4 § 2 mom. andra meningens föreskriven röstmajoritet besluta att likvidationen skall avslutas och föreningens verksamhet fortsättas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om en i denna lag föreskriven likvidationsgrund föreligger eller om föreningens tillgångar har skiftats.

Vad som bestäms 1 mom. skall tillämpas på motsvarande sätt

1) om en stor förening som trätt i likvidation på grund av att dess verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som föreskrivs i 10 a kap. 3 §, eller

2) om en försäkringsförening vars eget kapital underskrider det minimikrav som föreskrivs i 2 kap. 5 § 3 mom. eller 10 a kap. 4 §, åter uppfyller dessa krav.

Sedan beslut fattats om att likvidationen skall avslutas och föreningens verksamhet fortsätta, skall för föreningen väljas ledning i enlighet med stadgarna.

Sedan styrelse har valts skall likvidatorerna utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen göra anmälan om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt till registermyndigheten för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registrering skett. Offentlig stämning på föreningens borgenärer är utan verkan då likvidationen har avslutats i enlighet med denna paragraf.

Bestämmelser om konkurs

21 §

Beträffande försäkringsföreningar i konkurs tillämpas bestämmelserna om konkurs, om inte något annat bestäms i denna lag.

22 §

En försäkringsförenings egendom kan avträdas till konkurs endast genom beslut av styrelsen eller, om föreningen är i likvidation, av likvidatorerna. Under konkurs företräds föreningen såsom konkursgäldenär av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Under konkursen kan dock nya styrelsemedlemmar eller nya likvidatorer väljas.

När försäkringsföreningen har försatts i konkurs skall domstolen utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta samt om bevakningsdagen. Domstolen skall likaså, om Försäkringsinspektionen gör framställning därom, till boförvaltaren utöver de valda förordna en av Försäkringsinspektionen föreslagen person. Boförvaltaren skall särskilt bevaka intressena för innehavarna av försäkringsfordringarna.

Om någon egendom inte återstår då konkursen avslutas, skall föreningen anses upplöst när konkursförvaltningen avgett sin slutredovisning. Konkursförvaltningen skall utan dröjsmål göra registeranmälan om upplösningen för registrering.

Om egendom återstår och föreningen inte var i likvidation då dess egendom avträdades till konkurs, skall styrelsen så snart som möjligt sammankalla föreningsstämman för att besluta att föreningen skall träda i likvidation. Om föreningen är i likvidation när den försätts i konkurs, skall 19 § iakttas.

Gemensamma bestämmelser om likvidation och konkurs

23 §

Försäkringsföreningens föreningsstämma, Försäkringsinspektionen eller en finsk domstol är behörig att besluta om likvidation avseende en finsk försäkringsförening. En finsk domstol är behörig att besluta om konkurs. Beslutet kan fattas utan föregående, i 12 kap. 6 c § avsedda åtgärder eller efter det att dessa åtgärder har vidtagits.

24 §

Vid likvidation eller konkurs har försäkringsfordringarna på lika grunder samma förmånsrätt till försäkringsföreningens tillgångar som innehavare av handfången pant har till den pantsatta egendomen (*förmånsrätt för försäkringsfordringar*).

25 §

Under den tid en försäkringsförening har trätt i likvidation kan likvidatorn eller vid konkurs boförvaltaren betala andra än fordringar till följd av likvidations- eller konkursförfarandet endast enligt den plan som avses i 26 § 1 mom. eller med tillstånd som Försäkringsinspektionen beviljar i enskilda fall och under tillsyn av den. Arvodena för det ombud som förordnats att övervaka det förbud att överlåta och pantsätta egendom som avses i 12 kap. 6 c § och som föregick likvidationen eller konkursen samt räntan på dessa belopp till den tidpunkt då medlen redovisas och övriga kostnader för genomförandet av åtgärden har bästa förmånsrätt till betalning efter försäkringsfordringarna, förutsatt att likvida-

tionen eller konkursen har inletts under tiden för förbudet att överlåta eller pantsätta egendom eller inom tre månader efter det att förbudet har upphört att gälla.

26 §

Likvidatorn eller boförvaltaren skall göra upp en plan för den fortsatta verksamheten. I planen föreslås hur försäkringsfordringar och fordringar till följd av den fortsatta verksamheten skall betalas. Planen skall tillställas Försäkringsinspektionen för godkännande.

Fordringar till följd av den fortsatta verksamheten skall betalas utan hinder av 24 §, dock med iakttagande av vad som bestäms i 25 §.

Med fordringar till följd av den fortsatta verksamheten avses

1) i försäkringsavtalsförhållanden sådana fordringar hos en försäkringsförening där föreningens förbindelse eller annan rättsgrund för en fordran har uppstått två månader efter det att likvidationen eller konkursen började; som annan rättsgrund för en fordran betraktas rätt till ersättning eller annan förmån till den del försäkringen har fortsatt efter det att likvidationen eller konkursen började och när försäkringstagaren har betalt försäkringspremier för tiden efter det att likvidationen eller konkursen började, samt

2) i andra skuldförhållanden sådana fordringar hos en försäkringsförening i fråga om vilka föreningens förbindelse eller annan rättsgrund för fordran har uppstått efter det att likvidationen eller konkursen började, dock så att i fortlöpande skuldförhållanden som fordringar till följd av fortsatt verksamhet betraktas den del av fordran som gäller tiden efter det att likvidationen eller konkursen började.

27 §

Försäkringsföreningarna ansvarar för de fordringar som har i 24 § nämnd förmånsrätt, till den del de inte ens efter det att delägarna har fullgjort sin skyldighet att erlagga tilläggsavgift kan betalas med den försäkringsförenings medel som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs.

Ansaret fördelar sig mellan föreningarna i förhållande till de försäkringspremieinkomster som framgår av de senast fastställda bok-

sluten.

Likvidatorn eller boförvaltaren skall utan dröjsmål göra upp en förteckning över betalningar som baserar sig på föreningarnas ansvar enligt 2 mom. och de proportionstal enligt vilka dessa har fastställts samt tillställa Försäkringsinspektionen förteckningen, där den skall hållas tillgänglig för dem som saken gäller under en tid av 30 dagar. Försäkringsinspektionen skall i den officiella tidningen med iakttagande av förfarandet enligt 14 kap. 11 § meddela att förteckningen är tillgänglig och på begäran delge dem som saken gäller förteckningen. Föreningarna kan söka rättelse i de betalningar som fastställts för föreningarna och i de proportionstal enligt vilka de fastställts hos Försäkringsinspektionen inom 30 dagar från utgången av den tid förteckningen hållits tillgänglig.

När förteckningen har vunnit laga kraft skall likvidatorn eller boförvaltaren hos föreningarna ta ut betalningar enligt förteckningen.

28 §

Försäkringsföreningar som är i likvidation eller konkurs får inte bevilja nya försäkringar.

29 §

I fråga om en försäkringsförenings likvidation och konkurs skall dessutom i tillämpliga delar iakttas vad som i 15 kap. 25 § 2 mom. samt 26—30 och 34 § lagen om försäkringsbolag bestäms om likvidation och konkurs avseende försäkringsbolag.

Lagvalsbestämmelser som skall iakttas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

30 §

På ett sådant förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom som avses i 12 kap. 6 c § samt rättsverkningarna av likvidations- och konkursförfarande tillämpas dessutom vad som i 15 a kap. lagen om försäkringsbolag bestäms om tillämplig lag i fråga om rättsverkningarna av förbud att överlåta och pantsätta försäkringsbolags egendom samt likvidations- och konkursförfarande.

14 kap.

Fusion

17 §

Den överlåtande föreningens styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den stämma som hålls av den överlåtande föreningens delägare. Redovisningen skall innehålla bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte har lagts fram på föreningsstämman samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskning av slutredovisningen tillämpas vad som bestäms om revision. I fråga om delägarnas stämma tillämpas vad som bestäms om föreningsstämma. På klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, på lyftande av skiftesandel samt på fortsatt likvidation efter det att den överlåtande föreningen upplösts tillämpas 13 kap. 16 § 2 och 3 mom. och, i fråga om talan som avses i 15 kap. 1 eller 5 §, vad som bestäms i 13 kap. 18 § 2 mom. och 19 § 1 mom. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som bestäms i 10 kap. 11 §.

16 kap.

Särskilda stadganden

7 §

Den som uppsåtligen

1) bedriver försäkringsrörelse i strid med 1 kap. 4 § eller 5 § 1 mom., eller

2) beviljar nya försäkringar i strid med 13 kap. 28 § eller i strid med något förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 12 kap. 6 § 4 mom.,

skall, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsrörelse* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

9 §

Den som uppsåtligen

9) bryter mot vad som i denna lag föreskrivs om upprättande av bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut, mellanbokslut eller bokslut enligt 13 kap. 5 § 1 mom. eller

om avgivande av slutredovisning vid försäkringsföreningars fusion eller likvidation,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för *försäkringsföreningsförseelse* dömas till böter.

10 §

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

4) en revisor vid en försäkringsförening,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) centralbanken i Finland eller i någon annan EES-staten och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och till

11) myndigheter eller organ enligt 3—8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten

i vederbörande stat på det sätt som avses i 1 mom.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 200 .

Denna lag tillämpas på likvidation om vilken det fattats beslut eller givits förordnande efter lagens ikraftträdande och på konkurs om vilken ansökan lämnats in till domstol efter lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 21 november 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

1.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 1 kap. 4 a §, 10 kap. 3 § 1 mom., i 3 mom. det inledande stycket och 1 punkten och 6 mom., 12 kap. 4 § 2 mom., 14 kap. 5 a § 2 mom., 5 c § 4 mom. och 6—10 §, 15 kap., 16 kap. 5 mom. samt 18 kap. 3 § 1 mom. 2 punkten, 5 § 1 mom. 6 och 12 punkten, 6 a och 7 § samt 10 a § 2 mom.,

av dessa lagrum 1 kap. 4 a §, 16 kap. 18 § 5 mom., 18 kap. 3 § 1 mom. 2 punkten och 5 § 1 mom. 12 punkten sådana de lyder i lag 611/1997, 10 kap. 3 § 1 mom. och 3 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 752/1993, 10 kap. 3 § 3 mom. det inledande stycket sådant det lyder i lag 79/1999, 10 kap. 3 § 6 mom., 14 kap. 5 a § 2 mom. och 7 § 2 mom. sådana de lyder i lag 389/1995, 12 kap. 4 § 2 mom. och 18 kap. 5 § 1 mom. 6 punkten sådana de lyder i lag 355/1997, 14 kap. 5 c § 4 mom. och 10 § samt 18 kap. 10 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 949/2000, 14 kap. 6 § sådan den lyder i nämnda lag 389/1995 och 355/1997, 14 kap. 7 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 389/1995, 14 kap. 8 § sådan den lyder i nämnda lag 389/1995 och 79/1999, 15 kap. sådant det lyder jämte ändringar, 18 kap. 6 a § sådan den lyder i lag 989/1999 och 18 kap. 7 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 79/1999 samt *fogas* till 14 kap. nya 11—21 §, och till lagen ett nytt 15 a kap. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 kap

1 kap

Allmänna stadganden**Allmänna stadganden**

4 a §

4 a §

Ett försäkringsbolag får ställa säkerhet bara för sina egna förbindelser, *i de fall som bestäms av vederbörande ministerium*, för ett dottersamfunds förbindelser, förutsatt att detta inte är ett försäkringsbolag, kreditinstitut, finansiellt institut eller fondbolag. Vad som stadgas ovan i detta moment gäller inte givande av kredit- eller borgensförsäkring.

Ett försäkringsbolag får ställa säkerhet bara för sina egna förbindelser samt för ett dottersamfunds förbindelser, förutsatt att detta inte är ett försäkringsbolag, kreditinstitut, finansiellt institut eller fondbolag. *En förutsättning för ställande av säkerhet för ett dottersamfunds förbindelser är att försäkringsbolaget får en betryggande motsäkerhet för den säkerhet det ställt eller att beloppet av den skuldförbindelse för vilken*

Vederbörande ministerium kan på ansökan bevilja tillstånd till undantag från 1 mom.

Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

3 §

Ett försäkringsbolag skall täcka den ansvarsskuld som avses i 2 §.

Ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

1) en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsrörelse, högst till det belopp som ministeriet godkänner,

säkerhet ställs och beloppet av de skuldförbindelser som har samma eller bättre förmånsrätt till dottersamfundets egendom än den förstnämnda skuldförbindelsen inte sammanlagt överstiger 80 procent av det gängse värdet av dottersamfundets egendom. Vad som bestäms ovan i detta moment gäller inte givande av kredit- eller borgersförsäkring. Ett försäkringsbolag får inte ställa säkerhet för uppfyllelsen av en förpliktelse som baserar sig på ett försäkringsavtal, om inte något annat följer av en lag, en förordning, myndighetsföreskrifter eller etablerad återförsäkringspraxis.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan bevilja tillstånd till undantag från 1 mom.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

3 §

Ett försäkringsbolag skall täcka den ansvarsskuld som avses i 2 § *samt de fordringar som under försäkringsbolagets likvidation eller konkurs skall betalas trots den förmånsrätt för försäkringsfordringar som föreskrivs i 15 kap. 31 §.*

Ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden *samt de fordringar som under försäkringsbolagets likvidation eller konkurs skall betalas trots den förmånsrätt för försäkringsfordringar som föreskrivs i 15 kap. 31 § med sådana slag av tillgångar som anges nedan* i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ovan nämnda fordringar och ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av

1) en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsrörelse, högst till det belopp som Försäkringsinspektionen godkänner,

Gällande lydelse

Ministeriet kan på försäkringsbolagets begäran som täckning av ansvarsskulden för en bestämd tid godkänna även andra tillgångar än de som avses i 5 mom.

Föreslagen lydelse

Försäkringsinspektionen kan på försäkringsbolagets begäran som täckning av ansvarsskulden för en bestämd tid godkänna även andra tillgångar än de som avses i 5 mom.

12 kap.

Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

4 §

Bolagsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträttats av delägare med minst två tredjedelar av det vid stämman företrädda röstetalet, av vinsten till allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp vilka i förhållande till det i 11 kap. 6 § angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

4 §

Bolagsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträttats av delägare med minst två tredjedelar av *de avgivna rösterna och i försäkringsaktiebolag minst två tredjedelar av de avgivna rösterna och de vid stämman företrädda aktierna*, av vinsten till allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp vilka i förhållande till det i 11 kap. 6 § angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag

5 a §

Social- och hälsovårdsministeriet skall meddela om begränsningar eller återkallande av koncession till de behöriga myndigheterna som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater där bolaget bedriver försäkringsrörelse enligt 2 a kap. 1 § 1 mom. eller 8 § 1 mom.

Koncessionen skall återkallas, om försäkringsbolaget har trätt i likvidation eller dess egendom har avträttats till konkurs.

5 c §

Ombudet skall lämna Försäkringsinspektionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen och de erläggs

Ombudet skall lämna Försäkringsinspektionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen och de betalas

av försäkringsbolagets medel på det sätt som inspektionen bestämmer.

6 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan omhänderta *egendom som bolaget förfogar över* eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta *sådan* egendom, efter att *ha meddelat de behöriga myndigheterna som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater där den risk som skadeförsäkringsavtalet täcker är belägen enligt 2 a kap. 10 §* eller där livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt, eller om livförsäkringstagaren är en juridisk person, där den juridiska personen har det driftställe till vilket avtalet hänför sig, om

1) försäkringsbolagets koncession har återkallats,

2) försäkringsbolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 eller 3 a §,

3) försäkringsbolaget inte uppfyller de i 11 kap. fastställda kraven på bolagets verksamhetskapital och eget kapital som nämns i 5 b § 2 mom. i detta kapitel samt

4) försäkringsbolaget inte längre uppfyller de i 11 kap. fastställda kraven på bolagets verksamhetskapital som nämns i 5 b § 1 mom. i detta kapitel och ministeriet har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om ministeriet anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

Ministeriet kan begära att de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i sådana EES-stater där bolaget bedriver försäkringsrörelse enligt 2 a kap. 1

av försäkringsbolagets medel på det sätt som inspektionen bestämmer. *Försäkringsbolaget svarar också för övriga kostnader som uppkommer när ombudet utför sitt uppdrag.*

6 §

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsbolaget att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 eller 3 a §,

2) försäkringsbolaget inte uppfyller de i 11 kap. fastställda krav på bolagets verksamhetskapital och eget kapital som nämns i 5 b § 2 mom. i detta kapitel, samt

3) försäkringsbolaget inte längre uppfyller de i 11 kap. fastställda krav på bolagets verksamhetskapital som nämns i 5 b § 1 mom. i detta kapitel och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom med de undantag som anges i 10 § 2 mom.

Försäkringsinspektionen kan begära att de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i sådana EES-stater där bolaget bedriver försäkringsrörelse en-

Gällande lydelse

§ 1 mom. eller 8 § 1 mom. i sin hemstat vidtar sådana åtgärder som avses i 1 och 2 mom.

7 §

För avgivande av yttrande i ärenden som nämnes i 8 § utser social- och hälsovårdsministeriet, efter att ha hört försäkringsbolagens centralorganisation, för tre år i sänder fem sakkunniga och för envar av dem en personlig suppleant.

För avgivande av utlåtande hålls ett sammanträde under ledning av chefen för social- och hälsovårdsministeriets försäkringsavdelning eller en av honom förordnad tjänsteman.

Ordföranden äger rätt att utom de sakkunniga till sammanträdet kalla även deras suppleanter, vilka härvid även har rösträtt.

8 §

De sakkunniga skall avge utlåtande om förslag till ändring av lagstiftningen om försäkringsbolag samt om föreskrifter av vederbörande ministerium som meddelas enligt denna lag eller en förordning som utfärdats med stöd av den.

Ministeriet kan höra sakkunniga också i andra än i 1 mom. nämnda ärenden.

Föreslagen lydelse

ligt 2 a kap. 1 § 1 mom. eller 8 § 1 mom. i sin hemstat vidtar sådana åtgärder som avses i 1 och 2 mom.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

7 §

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 6 § skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 8 § har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagandet på beslutets verkställbarhet.

Ändring i Försäkringsinspektionens beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom får sökas med iakttagande av 6 § lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999). Besvär skall anföras inom 30 dagar från det att inspektionens beslut har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

8 §

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett i 5 c § avsett ombud vid försäkringsbolaget. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Utöver de befogenheter som nämns i 5 c § har ombudet rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 10 §.

Vid utförandet av det uppdrag som avses i 1 mom. har ombudet rätt att anlita sakkunniga eller biträden i den omfattning det är ändamålsenligt.

Försäkringsinspektionen skall ge ombudet ett intyg över förordnandet till det uppdrag som avses i 1 mom.

Ombudet är skyldigt att ersätta skada som han eller hon vid skötseln av de uppdrag som föreskrivs i denna paragraf genom fel eller försummelse har åsamkats försäkringsbolaget, en borgenär, en borgensman eller den som ställt säkerhet.

9 §

Beslut angående i 8 § nämnda ärenden får icke fattas innan de sakkunniga avgivit sitt yttrande däri.

10 §

Beslut eller förordnande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 3-6 §, 7 kap. 4 §, 14 b kap. 7-9 eller 11 § eller 15 kap. 2, 3, 11 eller 21 § kan verkställas även om besvär har anförts.

9 §

Försäkringsbolaget är skyldigt att lämna ombudet de uppgifter som han eller hon kräver om omständigheter som är av betydelse för förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Försäkringsbolaget är skyldigt att medverka till att ombudet kan sköta sitt uppdrag som sig bör.

10 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom påverkar inte ställningen eller uppgifterna för försäkringsbolagets styrelse, verkställande direktören eller ett eventuellt förvaltningsråd. Under den tid förbudet att överlåta och pantsätta egendom gäller behåller försäkringsbolaget sin rätt att bestämman om sin verksamhet och egendom, om inte något annat följer av 2 mom.

Försäkringsbolaget får överlåta eller pantsätta egendom som omfattas av förbudet bara om ombudet samtycker till det. Förbudet hindrar inte att egendomen används på normalt sätt. Samtycke behövs dock inte, om det är fråga om en åtgärd som hänför sig till bolagets sedvanliga verksamhet och som inte är ovanlig till sina villkor, sin betydelse eller sina risker. Försäkringens återköpsvärde får dock inte betalas till försäkringstagarna utan ombudets samtycke.

En åtgärd i strid med förbudet är utan verkan, utom när den andra parten inte visste eller borde ha vetat att försäkringsbolaget inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.

(Nya 11—20 §)

21 §

Beslut eller förordnande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 3—6 §, 7 kap. 4 §, 14 b kap. 7—9 eller 11 § eller 15 kap. 7, 12, 21, 24 eller 36 § kan verkställas även om besvär har anförts.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

(15 kap. har skrivits på nytt)

16 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

18 §

Det överlåtande bolagets styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den stämma som hålls av det överlåtande bolagets delägare eller representanter. Redovisningen skall innehålla bokslut och koncernbokslut för den tid för vilken bokslut ännu inte har lagts fram på bolagsstämman samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskning av slutredovisningen tillämpas vad som stadgas om revision. I fråga om delägarnas och representanternas stämma tillämpas vad som stadgas om bolagsstämma eller representantskap. På klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, på lyftande av skiftesandel samt på fortsatt likvidation efter att det överlåtande bolaget upplösts tillämpas 15 kap. 9 § 2 och 3 mom. och, i fråga om talan som avses i 15 kap. 5 § lagen om aktiebolag eller 17 kap. 1 § i denna lag, vad som stadgas i 15 kap. 16 § 2 mom. och 19 § i denna lag. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som stadgas i 11 kap. 14 § lagen om aktiebolag.

Det överlåtande bolagets styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den stämma som hålls av det överlåtande bolagets delägare eller representanter. Redovisningen skall innehålla bokslut och koncernbokslut *samt verksamhetsberättelse* för den tid för vilken bokslut och *verksamhetsberättelse* ännu inte har lagts fram på bolagsstämman samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskningen av slutredovisningen tillämpas vad som bestäms om revision. I fråga om delägarnas och representanternas stämma tillämpas vad som bestäms om bolagsstämma eller representantskap. På klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, på lyftande av skiftesandel samt på fortsatt likvidation efter att det överlåtande bolaget upplösts tillämpas 15 kap. 18 § 2 och 3 mom. och, i fråga om talan som avses i 15 kap. 5 § lagen om aktiebolag eller 17 kap. 1 § i denna lag, vad som bestäms i 15 kap. 20 § 2 mom. och 21 § i denna lag. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som bestäms i 11 kap. 14 § lagen om aktiebolag.

18 kap.

Särskilda stadganden

3 §

Den som uppsåtligen

2) i strid med 15 kap. 22 § eller i strid med förbud som vederbörande ministerium meddelat med stöd av 14 kap. 5 §, beviljar nya försäkringar,

skall, såframt gärningen ej är ringa, för olovligt bedrivande av försäkringsrörelse dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

Allmän åklagare skall innan åtal väcks för

2) i strid med 15 kap. 37 § eller i strid med förbud som *Försäkringsinspektionen* meddelat med stöd av 14 kap. 5 § beviljar nya försäkringar,

skall, om gärningen inte är ringa, för olovligt bedrivande av försäkringsrörelse dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

Allmän åklagare skall innan åtal väcks för

ett brott som avses i 1 mom. inhämta social- och hälsovårdsministeriets utlåtande. När domstolen behandlar brottmålet skall den ge ministeriet tillfälle att bli hört.

ett brott som avses i 1 mom. inhämta *Försäkringsinspektionens* utlåtande. När domstolen behandlar brottmålet skall den ge Försäkringsinspektionen tillfälle att bli hört.

5 §

Den som uppsåtligen

6) i strid med social- och hälsovårdsministeriets förbud som har meddelats med stöd av 3 kap. 4 § 1 mom. eller med stöd av 7 § 3 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag förvärvar aktier eller garantian- delar,

12) bryter mot vad denna lag eller sådana stadganden i lagen om aktiebolag som med stöd av denna lag skall tillämpas stadgar om uppgörande av delårsrapport, mellanbokslut, bokslut, koncernbokslut eller bokslut som avses i 15 kap. 2 § 1 mom. eller om avgivande av slutredovisning vid försäkringsbolags fusion, delning eller likvidation,

skall, om gärningen inte är ringa eller strängare straff för den inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

6) i strid med *Försäkringsinspektionens* förbud som har meddelats med stöd av 3 kap. 4 § 1 mom. eller med stöd av 7 § 4 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag förvärvar aktier eller garantiandelar,

12) bryter mot vad denna lag eller sådana bestämmelser i lagen om aktiebolag som med stöd av denna lag skall tillämpas föreskriver om uppgörande av delårsrapport, mellanbokslut, bokslut, *verksamhetsberättelse*, koncernbokslut eller bokslut och *verksamhetsberättelse* som avses i 15 kap. 6 § 1 mom. eller om avgivande av slutredovisning vid försäkringsbolags fusion, delning eller likvidation,

skall, om gärningen inte är ringa eller strängare straff för den inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

6 a §.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden *eller, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i vederbörande stat på det sätt som avses i 6 §, till myndigheter som utövar tillsyn över försäk-*

6 a §

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag eller vid ett kreditinstitut eller finansiellt institut som hör till samma koncern som försäk-

Gällande lydelse

ringsverksamhet i en stat som inte hör till EES,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag eller vid ett kreditinstitut eller finansiellt institut som hör till samma koncern som försäkringsbolaget,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsbolag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser, *och till*

10) centralbanken i Finland eller i andra EES-stater och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 1 mom. har vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att till varandra lämna ut och använda uppgifter som omfattas av den tystnadsplikt som avses i 6 § endast för att

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsrörelse föreligger,

2) övervaka försäkringsbolagens verksamhet, särskilt den försäkringstekniska ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, förvaltnings- och bokföringsförfarandet samt den interna revisionen, samt

Föreslagen lydelse

ringsbolaget,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsbolag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) centralbanken i Finland eller i någon annan EES-staten och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, *och till*

11) myndigheter eller organ enligt 3–8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i staten i fråga på det sätt som avses i 6 §.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 1 mom. har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att till varandra lämna ut och använda uppgifter som omfattas av den tystnadsplikt som avses i 6 § endast för att

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet föreligger,

2) övervaka försäkringsbolagens verksamhet, särskilt den försäkringstekniska ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, förvaltnings- och bokföringsförfarandet samt den interna revisionen, samt

3) förelägga sanktioner.

7 §

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen får publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om försäkringsbolagens verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsbolag.

Anser försäkringsbolag, att handling eller uppgift, som rör bolaget, icke bör utgivas till ovan i 14 kap. 7 § avsedda sakkunniga, kan bolaget göra framställning därom hos ministeriet, som avgör vilka handlingar och uppgifter som för uppgörande av utlåtande skall ställas till de sakkunnigas förfogande.

10 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1 och 4—6 mom. samt 2 a och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 1 § 2 mom., 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten, 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2-5 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom. och 14 §, 11 kap. 4 § 3 mom. och 7 § 2 mom., 13 kap. 4 §, 14 kap. 3 §, 5 § 1 mom., 5 a § 1 mom. samt 7 och 8 §, 14 b kap. 5 och 6 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6, 6 a, 6 b och 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

3) förelägga sanktioner.

7 §

Social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen får publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om försäkringsbolagens verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsbolag.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1 och 4—6 mom. samt 2 a och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 1 § 2 mom., 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten, 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2—5 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom. och 14 §, 11 kap. 4 § 3 mom. och 7 § 2 mom., 13 kap. 4 §, 14 kap. 3 §, 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom., 14 b kap. 5 och 6 §, 15 kap. 13 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6, 6 a, 6 b och 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 200.

Denna lag tillämpas på likvidation om vilken det fattats beslut eller givits förordnande efter lagens ikraftträdande och på konkurs om vilken ansökan lämnats in till domstol efter lagens ikraftträdande.

2.

Lag**om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 53 och 54 §,
 av dessa lagrum 54 § sådan den lyder i lag 359/2002,
ändras 2 § 1 mom. 8 och 9 punkten, 13 §, 15 § 2 mom., 17 § 3 mom., 47, 49 och 52 §, 79 §
 2 mom. och 84 § 3 mom.,
 av dessa lagrum 2 § 1 mom. 8 punkten sådan den lyder i lag 637/2000, 2 § 1 mom. 9 punk-
 ten sådan den lyder i lag 950/2000, 13 §, 15 § 2 mom., 17 § 3 mom. och 47 och 49 § samt 84 §
 3 mom. sådana de lyder i lag 359/2002, 52 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag
 359/2002 och 79 § 2 mom. sådana de lyder i lag 637/2000, samt
fogas till 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 637/2000 och 950/2000, nya 10—
 14 punkter, till lagen nya 15 a—15 d §, till 45 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 80/1999,
 ett nytt 2 mom. och till lagen en ny 49 a § som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för ett utländskt försäkringsbolag producerar tjäns-ter som hänför sig till bolagets huvudsakliga verksamhet, och

9) *ministeriet* eller *vederbörande ministerium* social- och hälsovårdsministeriet.

I denna lag avses med

8) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för ett utländskt försäkringsbolag producerar tjänster som hänför sig till bolagets huvudsakliga verksamhet,

9) *ministeriet* eller *vederbörande ministerium* social- och hälsovårdsministeriet,

10) *rekonstruktionsåtgärd* en åtgärd som baserar sig på beslut eller annan medverkan av en myndighet och som syftar till att trygga eller återställa ett försäkringsbolags finansiella ställning och som påverkar tredje mans rättigheter gentemot försäkringsbolaget,

11) *likvidationsförfarande* ett förfarande som gäller alla borgenärer och som genomförs genom beslut eller annan medverkan av en myndighet och som innebär att ett försäkringsbolags tillgångar avyttras och skiftas mellan borgenärerna, delägarna eller medlemmarna på ett i lag förskrivet sätt; med likvidationsförfarande avses också ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,

12) *rekonstruktör* varje person eller or-

gan som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder,

13) **förvaltare** varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller förvaltningsorganen i ett försäkringsbolag för att förvalta ett likvidationsförfarande, och

14) **försäkringsfordran** varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, förmånstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador; de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har annullerats enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran.

13 §

Verkningarna av att koncessionen återkallas

Verkningarna av att koncessionen återkallas. Om den koncession som ett utländskt EES-försäkringsbolag har beviljats i hemstaten återkallas, skall försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om saken. *Inspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur bolagets verksamhet i Finland härvid skall avslutas.* Efter det koncessionen har återkallats kan det utländska EES-försäkringsbolaget inte bevilja nya försäkringar i Finland.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som svarar för försäk-

13 §

Verkningarna av att koncessionen återkallas

Om den koncession som ett utländskt EES-försäkringsbolag har beviljats i hemstaten återkallas, skall försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om saken. Efter det att koncessionen har återkallats kan det utländska EES-försäkringsbolaget inte bevilja nya försäkringar i Finland.

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som svarar för försäk-

Gällande lydelse

ringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat *omhändertaget egendom som bolaget* innehar i Finland eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta *sådan egendom*, om försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i hemstaten inte uppfyller de krav som i staten i fråga uppställs för den försäkringstekniska ansvarsskulden eller solvensen.

Föreslagen lydelse

ringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland *eller förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna*, om försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i hemstaten inte uppfyller de krav som i staten i fråga uppställs för den försäkringstekniska ansvarsskulden eller solvensen.

(En ny 15 a—d §)

17 §

Tvångsmedel

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, *omhändertaget egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till*. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där orten för det utländska EES-försäkringsbolagets representation är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland, *förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till*. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där orten för det utländska EES-försäkringsbolagets representation är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

45 §

Begränsande eller återkallande av koncession

Koncessionen skall återkallas om likvidationsförfarande inleds mot ett försäkringsbolag från tredje land.

47 §

Rätt att omhänderta tillgångar

Försäkringsinspektionen kan omhänderta egendom som ett försäkringsbolag från tredje land har i sin besittning eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om

1) försäkringsbolagets koncession har återkallats,

2) försäkringsbolaget inte uppfyller kraven enligt 34 § angående täckning av ansvarsskulden,

3) verksamhetskapalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom.,

4) verksamhetskapalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger minimibeloppet av verksamhetskapalet enligt 30 § 2 eller 3 mom. och Försäkringsinspektionen har anledning att förmoda att representationens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att representationen håller på att råka ut för en sådan situation, samt om

5) försäkringsbolaget inte har iakttagit inspektionens med stöd av denna lag givna uppmaning att komplettera de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga *de försäkrades intressen kan* Försäkringsinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag från tredje land att överlåta eller pantsätta *sin* egendom *i Finland*, om

1) försäkringsbolagets representation i Finland inte uppfyller kraven enligt 34 § angående täckning av ansvarsskulden,

2) verksamhetskapalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom.,

3) verksamhetskapalet för den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger minimibeloppet av verksamhetskapalet enligt 30 § 2 eller 3 mom. och Försäkringsinspektionen har anledning att förmoda att representationens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att representationen håller på att råka ut för en sådan situation, samt om

4) försäkringsbolaget inte har iakttagit inspektionens med stöd av denna lag givna uppmaning att komplettera de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredje land får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå tidpunkten för beslutet, den egendom förbudet att överlåta och

pantsätta gällar och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 4 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud vid representationen för ett försäkringsbolag från tredje land. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har de befogenheter som nämns i 14 kap. 5 c § lagen om försäkringsbolag. Beträffande ombudets rättigheter och skyldigheter tillämpas dessutom vad som bestäms i 14 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag.

På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas dessutom vad som i 14 kap. 9—20 § och 15 a kap. lagen om försäkringsbolag bestäms om förbud för ett finländskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

49 §

Tillsättande av utredningsmän

Tillsättande av utredningsmän. Har koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land återkallats eller annars upphört att gälla, skall bolaget utan dröjsmål sätta en likvidator i generalagentens ställe för att sköta likvidationen av bolagets försäkringsrörelse i Finland. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Inspektionen får också förordna en tillfällig likvidator tills bolaget har tillsatt en likvidator.

För likvidator och *tillfällig likvidator* gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag föreskrivs om generalagent och tillfällig generalagent.

Har likvidatorerna inte inom ett år efter det koncessionen upphörde att gälla fått till stånd en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt 66 § eller har försäkringsrörelsen annars inte likviderats inom nämnda tid, kan Försäkringsinspektionen bestämma vid vilken tidpunkt andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen (279/1959), patientskadelagen

49 §

Likvidationsförfarande

Har koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land återkallats eller annars upphört att gälla, skall bolaget utan dröjsmål sätta en likvidator i generalagentens ställe för att sköta likvidationen av bolagets försäkringsrörelse här. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Försäkringsinspektionen har likaså rätt att *förordna en likvidator för bolaget, om bolaget inte fattar detta beslut.*

För likvidator gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag föreskrivs om generalagent och tillfällig generalagent.

Likvidatorn skall eftersträva att så snart som möjligt åstadkomma en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet vid bolagets representation i Finland i enlighet med 66 §. Om någon plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet inte fås till stånd eller om försäkringsrörelsen inte kan likvideras på annat sätt, skall Försäkringsinspektionen bestämma den tidpunkt, högst fem år efter det att likvidationen inleddes, då andra försäkringar än de som baserar sig på trafik-

(585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall upphöra att vara i kraft samt vid vilken tidpunkt beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt mot försäkringsbeståndet svarande tillgångar skall överföras från det särskilda administrationsboet till att förvaltas av Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i tillämpliga delar vad som i 16 a kap. 9 § lagen om försäkringsbolag och i 68 § 2 mom. i denna lag bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet. I övrigt iakttas i tillämpliga delar 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag.

52 §

Överlämnande till konkurs av egendom som tillhör ett försäkringsbolag från tredje land

Överlämnande till konkurs av egendom som tillhör ett försäkringsbolag från tredje land. Den egendom som tillhör ett försäkringsbolag från tredje land kan överlämnas till konkurs i Finland genom beslut av generalagenten eller, när bolagets koncession

försäkringslagen (279/1959), patientskadlagen (585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall upphöra samt den tidpunkt då beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt den mot försäkringsbeståndet svarande proportionella andelen av bolagets tillgångar skall överföras till att förvaltas av Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i tillämpliga delar vad som i 16 a kap. 9 § lagen om försäkringsbolag och i 68 § 2 mom. i denna lag bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet. *Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl flytta från den tidpunkt den bestämt för försäkringarnas upphörande med ytterligare högst fem år från den tidpunkt den först bestämt.* I övrigt iakttas i tillämpliga delar 15 kap. 36 § lagen om försäkringsbolag.

Vid likvidation av den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland tillämpas dessutom i tillämpliga delar 15 kap. 15 § 2—5 mom., 26—34 § samt 15 a kap. lagen om försäkringsbolag.

49 a §

Samarbete mellan myndigheter

Om ett försäkringsbolag från tredje land som trätt i likvidation också har representationer i andra EES-stater än Finland, skall Försäkringsinspektionen och likvidatorn för representationen samarbeta med de behöriga myndigheterna i dessa länder när representationerna likvideras.

52 §

Försättande i konkurs av en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland

Beträffande konkurs i fråga om representationen för ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas bestämmelserna om konkurs, om inte något annat bestäms i denna lag.

Den representation som ett försäkrings-

Gällande lydelse

har återkallats eller annars upphört, genom beslut av likvidatorerna.

Under konkursen representeras bolaget såsom konkursgäldenär av generalagenten eller av de likvidatorer som har tillsatts före konkursens början. Under konkursen kan dock godkännas en ny generalagent eller nya likvidatorer.

När bolagets egendom har överlämnats till konkurs skall domstolen utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta och om inställelsedagen. Domstolen skall *likaså*, om inspektionen gör framställning därom, till god man och syssloman förordna en av inspektionen föreslagen person utöver de valda.

Föreslagen lydelse

bolag från tredje land har *i Finland kan sökas i konkurs* genom beslut av generalagenten eller, när bolagets koncession har återkallats eller annars upphört, genom beslut av likvidatorn.

Under konkursen representeras bolaget såsom konkursgäldenär av generalagenten eller av den *likvidator som har tillsatts* före konkursens början. Under konkursen kan dock godkännas en ny generalagent eller nya likvidatorer.

När representationen har försatts i konkurs skall domstolen utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta samt om bevakningsdagen. Domstolen skall, om Försäkringsinspektionen gör framställning om det *till boförvaltare* utöver de valda förordna en av Försäkringsinspektionen föreslagen person. *Boförvaltaren skall särskilt bevaka intressena för innehavarna av försäkringsfordringarna.*

Vid konkurs i den representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland tillämpas dessutom i tillämpliga delar 15 kap. 25 § 2—3 mom., 26—33 och 34 § samt 15 a kap.1—9 § lagen om försäkringsbolag.

79 §

Tystnadsplikt

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) finansinspektionen och andra myndigheter i Finland som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden *eller, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i en stat*

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

som inte hör till EES på det sätt som avses i 1 mom., till myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamhet i en stat som inte hör till EES,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsyn över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsyn över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser, och till

10) centralbanken i Finland eller i andra EES-stater och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen.

4) en revisor vid ett försäkringsbolag,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) centralbanken i Finland eller i andra EES-stater och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och

11) myndigheter eller organ enligt 3–8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i staten i fråga på det sätt som avses i 1 mom.

— — — — —
Ett beslut som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen har

— — — — —
Ett beslut som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen har

Gällande lydelse

meddelat med stöd av 13 §, 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 eller 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 §, 49 § 1 mom. eller 54 § kan verkställas trots besvär.

Föreslagen lydelse

meddelat med stöd av 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 eller 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 § eller 49 § 1 mom. kan verkställas trots besvär.

Denna lag träder i kraft den 200.

Denna lag tillämpas på likvidation om vilken det fattats beslut eller givits förordnande efter lagens ikraftträdande och på konkurs om vilken ansökan lämnats in till domstol efter lagens ikraftträdande.

3.**Lag****om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 6 § 3 mom. och 31 §,
av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 51/2002 och 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 83/1999, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 § 2—4 mom., 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 a § 2 mom. och 5 b och 6 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 § 2—4 mom., 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen

6 §

Koncession

Vad 2 kap. 5 a § och 14 kap. 5 a § lagen om försäkringsbolag föreskriver om vederbörande ministerium gäller i tillämpliga delar statsrådet när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Vederbörande ministerium skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen

Vad som i 2 kap. 5 a §, 14 kap. 5 a § och 15 kap. 13 § lagen om försäkringsbolag föreskrivs om *social- och hälsovårdsministeriet* eller vederbörande ministerium gäller i tillämpliga delar statsrådet när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Social- och hälsovårdsministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

31 §

Vederbörande ministerium kan omhänderta egendom som bolaget förfogar över eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom,

1) om arbetspensionsförsäkringsbolagets koncession har återkallats,

2) om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte uppfyller de i 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag fastställda kraven på täckning av ansvarsskulden,

3) om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte uppfyller de i 17 § 2 och 3 mom. fastställda kraven på bolagets verksamhetskapital och eget kapital samt

4) av synnerligen vägande skäl, om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte längre uppfyller de i 17 § 1 mom. fastställda kraven på bolagets verksamhetskapital och ministeriet har grundad anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om ministeriet anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

31 §

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda arbetspensionsförsäkringsbolaget att överlåta eller pantsätta sin egendom,

1) om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag,

2) om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital eller eget kapital enligt 17 § 2 eller 3 mom., samt

3) av synnerligen vägande skäl, om arbetspensionsförsäkringsbolaget inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 17 § 1 mom. och inspektionen har grundad anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå tidpunkten för medde-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

landet av beslutet, den egendom förbudet att överlåta och pantsätta gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 14 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av besvär på beslutets verkställbarhet.

Denna lag träder i kraft den 200

4.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 kap 6 c § och 6 d § 4 mom. och 7 §, 13 kap., 14 kap. 17 § 5 mom., 16 kap. 7 §, 9 § 1 mom. 9 punkten och 10 § 2 mom.,

av dessa lagrum 12 kap. 6 c §, 14 kap. 17 § 5 mom. och 16 kap. 7 § och 9 § 1 mom. 9 punkten sådana de lyder i lag 340/2000, 12 kap. 6 d § 4 mom. och 7 § sådana de lyder i lag 952/2000, 13 kap. sådant det lyder jämte ändringar och 16 kap. 10 § 2 mom. sådant det lyder i lag 638/2000, som följer:

12 kap

Tillsynen över försäkringsföreningarna

6 c §

Försäkringsinspektionen kan omhänderta egendom som försäkringsföreningen förfogar över eller förbjuda föreningen att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om

1) föreningen inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 a §,

2) föreningen inte uppfyller de i 6 b § 2 mom. nämnda kraven på föreningens verksamhetskapital och eget kapital,

3) föreningen inte längre uppfyller de i 6 b § 1 mom. nämnda kraven på föreningens verksamhetskapital och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att föreningens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats, eller om

4) Försäkringsinspektionen anser att föreningen håller på att råka i en sådan situation som avses i 3 punkten.

12 kap

Tillsynen över försäkringsföreningarna

6 c §

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsföreningen att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) föreningen inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 a §,

2) föreningen inte uppfyller de i 6 b § 2 mom. nämnda kraven på föreningens verksamhetskapital och eget kapital,

3) föreningen inte längre uppfyller de i 6 b § 1 mom. nämnda kraven på föreningens verksamhetskapital och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att föreningens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats, eller om

4) Försäkringsinspektionen anser att föreningen håller på att råka i en sådan situation som avses i 3 punkten.

Ett förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom får gälla i

högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. skall framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom förbudet att överlåta och pantsätta gäller och förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 4 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud enligt 6 d § vid försäkringsföreningen. Ombudet skall övervaka att föreningen iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Utöver de befogenheter som nämns i 6 d § har ombudet rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 14 kap. 10 § lagen om försäkringsbolag.

På förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom tillämpas dessutom vad som i 14 kap. 9—20 § och 15 a kap. lagen om försäkringsbolag bestäms om förbud för ett försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

6 d §

Ombudet skall lämna Försäkringsinspektionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen och de erläggs av försäkringsföreningens medel på det sätt som inspektionen bestämmer.

Ombudet skall lämna Försäkringsinspektionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen och de betalas av försäkringsföreningens medel på det sätt som inspektionen bestämmer. *Föreningen svarar också för övriga kostnader som uppkommer när ombudet utför sitt uppdrag.*

7 §

Ett beslut eller förordnande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 4—6 eller 6 a—6 c §, 6 kap. 4 §, 12 a kap. 7—9 eller 11 § eller 13 kap. 2 eller 4 § kan verkställas även om besvär har anförts.

Ett beslut eller förordnande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 4—6 eller 6 a—6 c §, 6 kap. 4 §, 12 a kap. 7—9 eller 11 § 13 kap. 3, 6, 11, 19 eller 22 § kan verkställas även om besvär har anförts.

(13 kap. har skrivits på nytt)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap

Fusion

17 §

Den överlåtande föreningens styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den stämma som hålls av den överlåtande föreningens delägare. Redovisningen skall innehålla bokslut för den tid för vilken bokslut ännu inte har lagts fram på föreningsstämman samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskning av slutredovisningen tillämpas vad som bestäms om revision. I fråga om delägarnas stämma tillämpas vad som bestäms om föreningsstämma. På klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, på lyftande av skiftesandel samt på fortsatt likvidation efter att den överlåtande föreningen upplösts tillämpas 13 kap. 10 § 2 och 3 mom. och, i fråga om talan som avses i 15 kap. 1 eller 5 §, vad som bestäms i 13 kap. 13 § 2 mom. och 19 §. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som bestäms i 10 kap. 11 §.

16 kap

Särskilda stadganden

7 §

Den som uppsåtligen

1) bedriver försäkringsrörelse i strid med 1 kap. 4 § eller 5 § 1 mom., eller

2) beviljar nya försäkringar i strid med 13 kap. 22 § eller i strid med något förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 12 kap. 6 § 4 mom.,

skall, om gärningen inte är ringa, för olovligt bedrivande av försäkringsrörelse dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

9 §

Den som uppsåtligen

9) bryter mot vad som i denna lag före-

17 §

Den överlåtande föreningens styrelse och verkställande direktör skall avge slutredovisning vid den stämma som hålls av den överlåtande föreningens delägare. Redovisningen skall innehålla bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte har lagts fram på föreningsstämman samt utredning om hur vederlaget skiftats. I fråga om granskning av slutredovisningen tillämpas vad som bestäms om revision. I fråga om delägarnas stämma tillämpas vad som bestäms om föreningsstämma. På klander av vederlagsskiftet och slutredovisningen, på lyftande av skiftesandel samt på fortsatt likvidation efter det att den överlåtande föreningen upplösts tillämpas 13 kap. 16 § 2 och 3 mom. och, i fråga om talan som avses i 15 kap. 1 eller 5 §, vad som bestäms i 13 kap. 18 § 2 mom. och 19 § 1 mom. Slutredovisningen skall anmälas för registrering så som bestäms i 10 kap. 11 §.

16 kap.

Särskilda stadganden

7 §

Den som uppsåtligen

1) bedriver försäkringsrörelse i strid med 1 kap. 4 § eller 5 § 1 mom., eller

2) beviljar nya försäkringar i strid med 13 kap. 28 § eller i strid med något förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 12 kap. 6 § 4 mom.,

skall, om gärningen inte är ringa, för olovligt bedrivande av försäkringsrörelse dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

9) bryter mot vad som i denna lag före-

skrivs om upprättande av bokslut, koncernbokslut, mellanbokslut eller bokslut enligt 13 kap. 2 § 1 mom. eller om avgivande av slutredovisning vid försäkringsföreningars fusion eller likvidation,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för *försäkringsföreningsförseelse* dömas till böter.

10 §

Utöver vad som bestäms i lagen om of-
fentlighet i myndigheternas verksamhet
(621/1999) har social- och hälsovårdsmini-
steriet och Försäkringsinspektionen rätt att
lämna ut uppgifter som omfattas av försäk-
ringshemligheten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) finansinspektionen och andra myndigheter i Finland som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden *eller, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i en stat som inte hör till EES, på det sätt som avses i 1 mom., till myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamhet i en stat som inte hör till EES,*

4) en revisor vid en försäkringsförening,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella in-

skrivs om upprättande av bokslut, *verksamhetsberättelse*, koncernbokslut, mellanbokslut eller bokslut enligt 13 kap. 5 § 1 mom. eller om avgivande av slutredovisning vid försäkringsföreningars fusion eller likvidation,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för *försäkringsföreningsförseelse* dömas till böter.

10 §

Utöver vad som bestäms i lagen om of-
fentlighet i myndigheternas verksamhet
(621/1999) har social- och hälsovårdsmini-
steriet och Försäkringsinspektionen rätt att
lämna ut uppgifter som omfattas av försäk-
ringshemligheten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

4) en revisor vid en försäkringsförening,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella in-

Gällande lydelse

stitut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser, *och till*

10) centralbanken i Finland eller i andra EES-stater och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen.

Föreslagen lydelse

stitut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) centralbanken i Finland eller i någon annan EES-staten och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, *och till*

11) *myndigheter eller organ enligt 3—8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i vederbörande stat på det sätt som avses i 1 mom.*

Denna lag träder i kraft den 200.

Denna lag tillämpas på likvidation om vilken det fattats beslut eller givits förordnande efter lagens ikraftträdande och på konkurs om vilken ansökan lämnats in till domstol efter lagens ikraftträdande.
